

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2008/47 • 28 Kasım 2008 • 1 YTL

29 Kasım Ankara sadece başlangıç...

**Talepleri ortaklaştıralım,
mücadeleyi büyütelim!**

CMYK

İÇİNDEKİLER

Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek	
için ilk eylem 29 Kasım'da...	3
29 Kasım'a çağrı eylemlerinden...	4
Mücadele barikatlarını kuralım,	
genel direnişi yükseltelim!	5
Krizin faturası işten atmalarla işçilere	
ödetilmek isteniyor.....	6
Kriz ve emekçiler: Tarihsel dersler..	
Yüksel Akkaya	7
“Alevi açılımı” yeniden ısıtılıyor!	8
Eğitim emekçilerinin eylemlerinden....	9
TMMOB'dan krize karşı eylemler... ..	10
Metal işçilerinin 6. hafta yürüyüşleri...	11
AÜ'de yemekhane işgali.....	12
Asil Çelik işçisinden eylem... ..	13
İşçi ve emekçi hareketinden... ..	14-15
Metal TİS'leri ve birleşik mücadelenin	
artan önemi	16-17
Türk Metal ateşle oynuyor!	18
25 Kasım eylem ve	
etkinliklerinden... ..	19-21
Gençlik hareketinden... ..	22-23
Fahişeleştiren düzene çanak tutmak!	
Ekim Devrimi, sınıf hareketi	
ve devrimci parti - Volkan Yaraşır .	24-25
Yeni Ekimler'in Partisi selamlanıyor... ..	26
Dünyadan	27-28
<i>Gerçekler inatçıdır!</i>	
<i>M. Can Yüce</i>	29
Eylem ve etkinliklerden... ..	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/47 ● 28 Kasım 2008

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.

(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul

Tel: 0 (212) 621 74 52

Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A

İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

29 Kasım günü “Krizin faturasını ödemeyeceğiz!” şiarıyla binlerce işçi ve emekçi Ankara’da olacak. Bu eylem bir başlangıç olarak kabul edilmelidir. Zira eylemin kendinden öteye anlamı bulunmaktadır. Çünkü eylem kapitalist dünyayı saran krizin etkilerinin ülkede de daha çok hissedilmeye başlandığı bir atmosferde gerçekleşecek. İşçi ve emekçilerin alanları doldurarak “İşten atmalar yasaklansın!”, “İş saatleri kısaltılsın!”, “Zamlar geri çekilsin!”, “Herkes iş tüm çalışanlara iş güvencesi!”, “7 saatlik iş günü, 35 saatlik çalışma haftası!”, “İMF, Dünya Bankası vb. emperyalist kuruluşlarla kölece ilişkilere son!”, “Tüm iç ve dış borç ödemeleri durdurulsun!”, “Emperyalistlerle açık-gizli tüm anlaşmalar iptal edilsin!” vb. talepleri haykırması önemli bir yerde durmaktadır.

Kapitalistlerin karşılarında acil talepleri doğrultusunda ayağa kalkmaya, militan mücadeleye hazırlanan bir işçi sınıfı görmesi önemlidir. Onlar pervasızlıklarını güçler dengesine göre artırmakta ya da dizginlemektedirler. Bu nedenle tüm işçi ve emekçiler, devrimci güçler, siyasal özneler, sendikalar, meslek örgütleri vb. 29 Kasım eylemini bir son değil bir başlangıç olarak algılamak, kendilerini buna göre konumlandırmak durumundadırlar.

Eğer kriz gibi emek mücadelesinin ivme kazanma potansiyeli taşıdığı bir süreç heba edilirse bunun bedelini yine işçi ve emekçi kitleler ödeyecektir. Kimsenin böyle bir sorumsuzluğun altına imza atma hakkı bulunmamaktadır. Bu nedenle bir an önce emekten yana olduğunu iddia eden tüm güçler örgütlü-örgütsüz tüm işçi ve emekçileri kapsayacak tarzda birliktelikler oluşturmali, ortak mücadeleyi büyütmenin imkanlarını yaratmalıdırlar. Hemen hemen her sendika ve meslek örgütü ortaya bir mücadele programı ve talepler manzumesi ile çıkmaktadır. Her bir bileşen “emek cephesini büyütmek”ten, “güçlerin birleşmesi”nden dem vurmaktadır. Tüm bu söylemlerin pratikteki karşılıkları ise henüz yeterince görülmemektedir. Bu tabloya bir an önce son verilmeli, işçi ve emekçilerin talepleri ortaklaştırılmalı, ortak örgüt, ortak mücadele yoluyla harekete geçilmelidir.

Sınıf devrimcileri bulundukları her alanda krizin imkanlarından devrimci sınıf mücadelesini büyütmek hedefiyle yararlanmalıdırlar. Krizin geniş işçi ve emekçi

kitlelerde yarattığı hoşnutsuzluğu örgütlemek için genel ve yerel tüm imkanları değerlendirmelidirler. Böylesine önemli bir süreçte sınıf devrimcileri tüm dikkatlerini sınıf cephesinden ortaya çıkan imkanlara yöneltmelidirler.

Gelinen aşamada krize ve kapitalist sisteme karşı propagandayı aşmayan bir faaliyetin sınırları zorlanmalıdır. Sınıf devrimcileri kapitalizmin etkin teşhirinin yanı sıra süreci eylemli tepkileri açığa çıkaracak tarzda irdelemeli, işçi ve emekçileri somut taleplerle, araçlarla, yol ve yöntemlerle harekete geçirmeye çalışmalıdırlar. Çalışmanın esas yönelimi işçi ve emekçileri harekete geçirmeye zorlamak olmalıdır. Sınıf devrimcileri bulundukları alanlarda bunun somut örneklerini yaratmalıdırlar. Yaratılan somut örnekleri çoğaltmak ve geniş işçi ve emekçi kesimlere maletmek için tüm güç ve enerjilerini harcamalıdırlar.

* * *

Kamu Emekçiler Bülteni’nin Kasım 2008 tarihli 30 sayısı çıktı. Okurlarımız *Kamu Emekçileri Bülteni*’nin yeni sayısını Eksen Yayıncılık bürolarından temin edebilirler.

H. Fırat
Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiilerde...

EKEN YAYINCILIK

EKEN YAYINCILIK

Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için ilk eylem 29 Kasım'da...

Süreç sınıfa dayalı birleşik, meşru-militan eylemlerle örülmelidir!

Kapitalizmin küresel krizinin dalgaları işçi sınıfını, emekçileri ve yoksulları sarsıyor. Kölelik ve yağma düzeni kapitalizm bir kez daha emekçileri hedef alan ölçsüz bir saldırı başlatmış bulunuyor. Saldırının ilk aşaması bile yüzbinlerce işçinin tensikata uğramasına yol açmışken, yıkıcı dalgaların bir süre sonra Tsunami'ye dönüşmesi sürpriz olmayacaktır. Sermaye kodamanları ile temel misyonu onların sınıf çıkarlarını korumak olan burjuva devlet, krizin faturasını işçi sınıfı ve emekçilere ödeyebilmek için ekonomik, sosyal, siyasal, askeri vb. alanlarda hazırlıklarını sürdürüyor. Buna rağmen “kriz bizi teğet geçer” söylemi, emekçileri hazırlıksız yakalayıp sersemletici darbeyi vurmak içindir.

Zıt iki kutup, uzlaşmaz iki sınıf karşı karşıya!..

Kapitalizmin iki temel sınıfı olan burjuvazi ile proletarya arasındaki çelişkiler uzlaşmazdır. İşçi sınıfının ürettiği değerlere el koyan kapitalistlerin çıkarı, bu uğursuz çarkın dönmesinde düğümlenirken, işçi ve emekçiler ise kurtuluşlarını ancak sınıfsız ve sömürsüz sosyalist bir dünyada, yani kapitalistlerden arınmış bir dünyada bulabilirler. İçinde yaşadığımız kapitalist düzen patronların mezar kazıcıları olan işçilerin varlığını zorunlu kılarken, sosyalizm ise ancak kapitalistlerin ekonomik ve siyasi iktidarlarının parçalanıp yıkılmasıyla kurulabilir.

Bu uzlaşmaz çelişki sadece krizler döneminde değil olağan dönemlerde de sürer. Bu iki sınıftan birinin kazanımı ancak diğerinin zararı pahasına mümkündür. Örneğin çalışma ve yaşam koşullarının düzeltilmesi için sendikal örgütlenme çabasına giren işçilerin her zaman saldırılara maruz kalmaları, patronların el koydukları artı-değerin azalmasını önleme çabasından kaynaklanır. Kriz dönemlerinde ise, -ki kapitalizm yıkılana kadar krizlerin sonu gelmeyecektir- ortaya birilerinin ödemesi gereken kabarık bir fatura çıkar. Bu, çatışmayı şiddetlendirir. Dolayısıyla iradesi baskın çıkan sınıf, yükü diğerinin sırtına yıkarak ödediği bedeli hafifletir. Bunu çok iyi bilen asalak kapitalistler sınıf bilinci yönünden donanımlı oldukları gibi, örgütlüdürler de. Bir zor aygıtı olan devlet de onların hizmetindedir.

İşçi sınıfı ve emekçi müttefikleri ise, verili koşullarda hem sınıf bilinci hem örgütlülük bakımından yetersizdir. İşte sınıflar çatışmasını keskinleştiren krizler, bilinçte sıçramalara uygun koşulları hazırlamanın yanı sıra “sınıfa karşı sınıf” temelinde direnme eğiliminin güçlenmesinin koşullarını da olgunlaştırır. Sendikalar içinde yuvalanmış sermayenin Truva atlarının maskesini işçiler nezdinde düşürmek için fırsatlar sağlar. İşçi sınıfının sırtına yapışan bu asalakların sendikalardan sökülüp atılması, devrimci sınıf hareketinin önemli bir engelden kurtulması anlamına gelir.

Saldırılarına karşı mücadele arayışı ve talepler

Krizin Eylül ayından beri gündemde olması, ABD,

AB ve Japonya gibi emperyalist güç odaklarının trilyonlarca doları bulan harcamalarının sorunu çözmeye yetmemesi, bu arada kimi arsız patronların açıkça faturayı işçi sınıfına ödetmekten başka çare olamadığını söylemesi... Tüm bunlar işçilerin de dikkatlerini krize yöneltmelerini sağlamış bulunuyor. Sınıf çalışmasında propaganda materyallerinin dağıtımına gösterilen ilgideki belirgin artış da bu saptamayı güçlendirmektedir. Bu ilginin bir yönü tedirginlik, korku ve gelecek belirsizliği ise diğer yönü merak ve arayıştır. En genel anlamıyla krize gösterilen ilginin ilk yönü kaderci bir bekleyişi, ikinci yönü mücadele eğilimini anlatıyor. Buna göre işçi ve emekçilerin verili koşullardaki durumu, dayatılan faturayı ödemeyi sineye çekme ile sermayeye ödetmek için mücadeleye atılma ikilemini içermektedir. Bu kaderci bekleyişi geriletip “sınıfa karşı sınıf” anlayışı ile mücadele etme eğilimini güçlendirmek kritik bir önem taşımaktadır. Bu durum, krizin faturasını kapitalistlere ödetmek uğruna mücadelede kararlı olanlara büyük bir sorumluluk yüklemektedir. Zira güven verici bir çıkışın direnme eğiliminin güçlenmesi açısından özel bir rolü olacaktır.

Son günlerde bazı güçlerin formüle ettiği taleplerin kapsamı farklı olmakla ve kendilerine özgü kimi yönler taşımakla birlikte temel noktalarda çakışmaktadır. Öne sürülen talepler, bir anlamda farklı güçlerin acil demokratik talepler ve emeğin korunması taleplerinin kendine özgü ifadesidir. Bir temenniler listesi olarak değil de, süreç sınıfa karşı sınıf perspektifi ve meşru-militan zeminde örgütlenecek bir mücadele olarak kurgulandığında, kuşkusuz bu talepler anlamlıdır.

Formüle edilen taleplerin arkasında durma, bu uğurda meşru-militan bir mücadele örgütlenme, aynı amaçlar için mücadele eden güçlerle ortak yürüme samimiyet ve kararlılığının düzeyi ise, önümüzdeki yakın dönemde netleşecektir. Bu dönem bir yönüyle sınanma günleri de olacaktır.

Zira kimileri, uğruna mücadele etmek için talepler formüle ederken, kimileri de bunu farklı amaçlarla yaparlar. Önümüzdeki mücadele süreci bu eğilimleri ayrıştıracaktır.

29 Kasım eylemi, krizin faturasını kapitalistlere ödeyecek mücadele sürecinin başlangıcı olmalıdır!

Kısa süre önce “toplumsal uzlaşma” adına hükümete temenniler listesi sunan bir platformda yer alan DİSK ve KESK -zamanlaması, örgütlenişi, talepleri konumuzun dışında olan- 29 Kasım'da Ankara'da merkezi eylemle biten bir mücadele planı ilan ettiler. (İki konfederasyonun eyleme geçme kararı, taleplerin ancak fiili mücadele ile kazanılabileceği yönünde ilerlemesi koşuluyla olumlu bir gelişmedir.) 29 Kasım eyleminin verili koşullarda büyük bir önem taşıdığını belirtmek gerekiyor. Zira yer yer görülen yerel hareketlilikleri dışta tutarsak, 29 Kasım eylemi, krizin faturasını emekçilere ödetme saldırısına karşı gerçekleşen ilk çıkış olacaktır. Dolayısıyla eylemin güçlü geçmesi hem asalak kapitalistlere hem de işçi

sınıfı ve emekçilere mesaj niteliği taşıyacaktır. Güçlü Ankara eylemi, pusuya yatan sermaye kodamanlarına işlerinin kolay olmayacağını gösterirken, işçi ve emekçilere umut verecek, kaderci eğilimi geriletip mücadele kararlılığını güçlendirecektir.

Eylemin güçlü geçmesi, hem kitlesel katılıma hem de meşru-militan mücadele kararlılığının ortaya konmasına bağlıdır. Bu olgu, ilerici-devrimci güçlere olduğu kadar, sınıftan yana sendikacılarla ilerici-öncü işçi ve emekçilere de önemli sorumluluklar yüklemektedir. Güçlü militan bir eylemin etkisi emekçiler açısından ne kadar olumlu olacaksa, militan ruhtan yoksun zayıf bir eylemin etkisi de o kadar olumsuz olacaktır.

Öte yandan, 29 Kasım eyleminin güçlü geçmesi ancak iyi bir başlangıç olabilir. Önemli olan arkasını getirebilmektir. Güçlü bir başlangıç yeni eylemlerle pekiştirilmelidir. Bu ise sürece ciddi, kararlı bir hazırlıkla girmeyi, mücadele saflarını netleştirip düzen uzantılarından arındırmayı, güçleri ortak şiarlar etrafında birleştirmeyi, işçi sınıfı ve emekçileri mücadelenin öznelere haline getirmeyi, talepleri dar ekonomik sınırların ötesine taşıyıp kapitalizme yöneltmeyi zorunlu kılmaktadır. Bu arada devletin ırkçı-inkarcı baskısı altında bulunan Kürt işçi ve emekçilerini sürece katabilmek gerekiyor. Krizin faturasını en ağır ödeyen kesim olmaya aday olan Kürt işçi ve emekçilerinin bu mücadeleye kazanılmasının önemi büyüktür.

Emekçiler cephesinden dağınık, yeterince kararlı olmayan, işçi ve emekçileri sürece katmayan güçsüz bir tablonun yansıması ise, sermaye sınıfı ve onun devletini daha da azdıracaktır. Sermaye devleti krizin yıkıcı faturasını emekçilere ödetmekle kalmayacak ekonomik-sosyal, demokratik-siyasal kazanım ve mevzilere de saldıracaktır.

Bu yıkıcı sonuçlara maruz kalmamak için tüm güç ve olanaklar seferber edilmeli, işçi sınıfı ve emekçileri sürece katmak için azami çaba harcanmalıdır. Krizin devrime giden yolu açması bu çabanın başarısına bağlı olacaktır.

29 Kasım’a çağrı eylemlerinden...

“Krizin faturasını ödemeyeceğiz!”

29 Kasım günü Ankara’da “*Krizin bedelini ödemeyeceğiz!*” şiarıyla gerçekleştirilecek olan miting öncesi çeşitli illerde basın açıklamaları gerçekleştirildi ve krize karşı mücadele çağrısı yapıldı.

İzmir: “Krizin bedelini ödemeyeceğiz!”

26 Kasım günü DİSK ve KESK İzmir’de ortak bir basın açıklaması yaptı. Basmane önünde toplanan işçi ve emekçiler “Krizin faturasını ödemeyeceğiz!/ DİSK-KESK” ve “Krizin bedelini ödemeyeceğiz! Doğalgaz zammı geri alınsın!/DİSK” pankartı açtılar. Basın açıklamasını Genel-İş 5 No’lu Şube Başkanı Mehmet Çınar okudu.

Açıklamada, kapitalizmin tarihsel genişleme-daralma evrelerinden birini daha yaşadığı, ekonomik sorunların derin ve krizin küresel olduğu vurgulandı. Bu krizin Türkiye’yi “teğet” geçmediği, binlerce insanın işsiz kaldığı ve İşsizlik Sigortası Fonu’na göz dikildiği ifade edildi.

Ardından KESK adına Ramis Sağlam konuştu. Bu krizin faturasını ödemeyeceklerini, krizi yaratanların bunu ödemesi gerektiğini ifade ederek, patronlara işçi atma saldırılarına son vermeleri çağrısı yaptı. Eylem bitiminde toplu bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

Kitle eylem boyunca “Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Faturayı biz değil patronlar ödesin!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganlarını coşkulu bir şekilde attı. Eyleme 250 işçi ve emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara: KESK ve DİSK’ten ortak açıklama

KESK ve DİSK 26 Kasım günü Gima önünde, “*Krizin bedelini ödemeyeceğiz!/ Doğalgaz zamları geri çekilsin!*” şiarıyla 29 Kasım mitingine çağrı yaptı. Basın açıklamasını DİSK Bölge Temsilcisi Kani Beko okudu.

Yapılan açıklamada şunlar söylendi: “*DİSK olarak tarihsel görevimizin bilincindeyiz. Dün olduğu gibi bugün de görevimizin başındayız. Susmayacak teslim olmayacağız... Krizin sorumlusu biz değiliz, sonuçlarına da katlanmayacağız’ diyen herkesi işsizliğe, yoksulluğa, zamlara ve her türlü emperyalist sömürü ve baskı yasalarına karşı 29 Kasım’da Ankara mitinginde birlikte olmaya çağırıyoruz.*”

Ardından KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek bir konuşma yaptı. Alevilerin, Kürtlerin, herkesin AKP’ye “demokrasi dersi” vermek için 29 Kasım’da alanlarda olması gerektiğini söyledi.

Açıklamaya Yurtsever Cephe, HKP, Genç-Sen ve TÜDEF flamalarıyla katıldılar. Eylemde “İşsizliğe, yoksulluğa, zamlara hayır!”, “Zam, zulüm, işkence işte AKP!”, “Krizin bedelini sermaye ödesin!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Eskişehir’de 29 Kasım çağrısı!

KESK ve DİSK, 26 Kasım günü “Krizin

faturasını emekçiler ödemeyecek!” şiarıyla Hamam Yolu Yapı Kredi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

KESK ve DİSK adına ortak açıklamayı okuyan BES MYK üyesi Musa Sever’in konuşması şu sözlerle sona erdi: “*Yıllardır ekonominin tüm yükünü sırtında taşıyan emekçilere bir kez daha krizin fatura edilmesine izin vermeyeceğiz. Krizin bedelini krizi yaratanlar ödemelidir. Artık işsizlik, yoksulluk içinde, siyasal baskıların ve anti-demokratik uygulamaların cenderesi altında yaşamak istemiyoruz.*”

Açıklama, miting çağrısıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Bursa: “Zafer direnen emekçinin olacak!”

DİSK ve KESK 22 Kasım günü Bursa’da, “*Krizin bedelini ödemeyeceğiz! Zamlara, krize, işsizliğe, yoksulluğa karşı yürüyoruz!*” şiarıyla bir eylem gerçekleştirdi.

Heykel-Ünlü Cade’de toplanan emekçilerin önü polis barikatıyla kesildi. Yapılan pazarlıklar sonucu yürüyüşün yönü değiştirildi. Ardından polis bu kez de eylemin pankartsız ve slogsansız yapılmasını dayatarak müdahale etme tehditlerinde bulundu. Tehditlere karşı emekçiler kararlı bir tutum aldılar.

Barikatın açılmasıyla yürüyüşe başlayan kitle basın açıklamasının yapılacağı Orhangazi Parkı’na kadar polis tacizi eşliğinde yürüdü. Burada ilk konuşmayı SES Bursa Şube Başkanı Candan Coşkun yaptı, polisin saldırgan tutumunu teşhir etti. Ardından BMİS Bursa Şube Başkanı ve DİSK Bölge Temsilcisi Ayhan Ekinci ortak basın açıklamasını okudu. Krizin bedelinin işçi ve emekçilere ödetilmeye çalışıldığını dile getiren Ekinci konuşmasına şu sözlerle devam etti:

“*Görülmektedir ki, AKP krizden çıkışı tıpkı darbe ve sıkıyönetim dönemlerindeki gibi baskıcı*

politikalarla toplumsal muhalefeti susturmakta aramaktadır. Yaşanan ekonomik krizin daha derin sosyal sorunlar yaratmaması için toplumun geniş kesimlerinin çıkarlarını gözeterek ekonomik ve sosyal politikalar hayata geçirilmelidir. Bu krizi bizler yaratmadık ve bedelini biz ödemeyi kabullenmeyeceğiz!”

Yaklaşık 350 kişinin katıldığı eylemde “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Emekçiye değil çetelere barikat!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganları coşkuyla haykırıldı.

Eyleme DİSK ve KESK’e bağlı sendikaların yanı sıra Asil Çelik işçileri, siyasi partiler ve devrimci ve demokrat kurumlar da katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Edirne’de 29 Kasım çağrısı

29 Kasım’da Ankara’da KESK ve DİSK’in ortak düzenleyeceği mitinge hazırlık çerçevesinde 24 Kasım günü Edirne’de bir eylem gerçekleştirildi. Antik Park’ta toplanan kitle coşkulu bir yürüyüşün ardından PTT önünde basın açıklaması yaptı.

Basın açıklamasında, küresel sermayenin yaşadığı krizin “teğet” geçmediği, aksine bir bıçak gibi saplandığı vurgulandı. Krizin faturasını işçi ve emekçilerin ödemeyeceği, mücadelenin kararlı bir şekilde sürdürüleceği belirtildi.

Eylemde sık sık “*AKP halka hesap verecek!*”, “*Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!*”, “*Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek!*” sloganları atıldı. Eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı.

DİSK ve KESK tarafından örgütlenen eyleme çeşitli kitle örgütleri, siyasi partiler ve öğrenciler de destek verdi.

Ekim Gençliği / Edirne

Krizin faturasını ödememek için...

Mücadele barikatlarını kuralım, genel direnişi yükseltelim!

İşçiler, emekçiler!

İşçi kıyımları, ücretsiz izinler, ücretlerin düşürülmesi, ikramiye gibi sosyal hakların tırpanlanması, temel tüketim ürünlerine yapılan fahiş zamlar, sağlığın ve eğitimin paralı hale getirilmesiyle büyüyen soygun ve katlanan vergiler...

Bugün kapitalistlerin önümüze koyup ödememizi istedikleri fatura böyle uzayıp gidiyor. Her bakımdan ağır bir yıkım, sefalet ve derin acılar anlamına gelen bir fatura bu!

Şu an yüzbinlerce işçi işten atılmış durumda. Yüzbinlercesi de ücretsiz izne çıkarıldı. Milyonlarca insan asgari geçim imkanlarından yoksun bırakıldı. Ücretler eriyip pul oldu. Ama sermaye sınıfı ve hükümeti daha fazlasını istiyor. Kriz bahanesiyle işçi ve emekçinin avucunda kalan kırıntılara gözünü diyor. Bunun için işsizliği bir tehdit olarak kullanıyor.

Buna rağmen yine de en çok sesi duyulanlar onlar... Yıllarca ucuz işgücüyle servetlerine servet katan onlar... Kriz yaygarasıyla fedakarlık masalları okuyan onlar... İşçilerin canı ve kanı pahasına devasa kârlar elde eden onlar... Şimdi de “İşsizlik Sigorta Fonu”nda biriken kaynakları yağmalamak ve kıdem tazminatımızı gaspetmek için yine onlar seslerini yükseltiyorlar. Yani “krizi fırsata çeviriyor”lar.

Kapitalistler işçi ve emekçilerin başına çullanırken hükümet de onların hizmetinde koşuyor. İşçi ve emekçiler ağır zamlarla soyulup soğana çeviriyor. Kaynaklar, “krize karşı önlem” adı altında kapitalistlere aktarılıyor. İşsizlik Sigorta Fonu yağmaya açılıyor. Kıdem tazminatı hakkının iç edilmesi için çalışmalar yürütülüyor. IMF ile anlaşıp yeni bir özelleştirme ve köleleştirme paketine imza atılıyor.

Açıktır ki, işten atılan ve zamlarla beli bükülen, açlığın ve sefaletin pençesine itilen milyonlarca insan onların umurunda değil. Değil çünkü, bu tabloyu yaratanlar onlar. Gemilerini milyonların açlığı ve sefaleti uğruna yüzdürüyorlar. Bir avuç asalağı beslemek için milyonlarca insanı hiçe sayıyorlar.

Arkadaşlar!

Faturayı ödemesi gerekenler bizler değil, kapitalistlerdir. Yıllardır bu fatura döne döne biz işçi ve emekçilere ödettiler. Bunun sonucunda ise kazanan, kâr rekorları kıran kapitalistler oldu. Öyleyse artık bu faturayı onlar ödemelidirler. Tayyip Erdoğan’ın itiraf ettiği gibi, sırtımızdan yaptıkları servetlerle oluşturdukları “zulaları”nı bunun için kullanmalıdırlar.

Ama böyle olmuyor. Büyük bir zorbalıkla binlerce işçi kapı dışarı ediliyor. Ücretler düşürülüyor, haklar gasp ediliyor. Böyle oluyor çünkü, işçi sınıfı bu asalak zorbalara karşı ‘dur’ diyemiyor. Bunun için örgütlü bir mücadele yürütülemiyor. Bu durumda da krizin ağır yükü bir kez daha işçi ve emekçilerin sırtına binmiş oluyor.

Krizin faturasını ödememek ve bu faturayı krizin gerçek sahipleri olan kapitalistlere ödetmek için birleşik mücadele tek yoldur.

Bunun için BDSP, kitlesel işsizliğin ve sefaletin tehdidi altındaki tüm işçi ve emekçileri ortak mücadeleyi omuzlamaya çağırılmaktadır.

Yürütülecek mücadeleyle krizin faturasını

ödememek için kapitalistlerin saldırılarına karşı bir barikat örülmelidir. Bu amaçla, “İşten çıkarmalar yasaklansın!”, “Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!”, “7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!” talepleri öne çıkarılmalıdır. “Zamlar geri çekilsin!”, “İMF ile yapılan kölelik anlaşması iptal edilsin!”, “Eğitim ve sağlık parasız hale getirilsin!”, “GSS Yasası iptal edilsin!”, “Artan oranlı gelir ve servet vergisi alınsın!” gibi talepleri de beraberinde ileri sürmeliyiz.

Bu taleplerle yürütülecek mücadeleyi omuzlamak üzere fabrikalardan biraraya gelmeli, ortak örgütlenme zeminleri oluşturmali ve eyleme geçmeliyiz. Eylemlerimiz bu talepleri kapitalistlere ve onların işlerini yürüten hükümete dayatma hedefiyle gerçekleştirilirken, mücadelenin kapsamını genişletmeli, gücünü arttırmalıyız. Bunun için örgütlü işçi bölükleri başta olmak üzere sendikaların harekete geçmesi yönünde bir basınç oluşturmali, harekete geçmemekte ayak direyenleri sendikalarımızdan kovmalıyız.

Sonuç almak ancak ve ancak işçilerin ve emekçilerin ortak ve kararlı bir mücadelesiyle, genel grev-genel direnişle mümkündür. Bunun için bugünden yürütülecek mücadeleyi bu hedef doğrultusunda örgütlemeliyiz.

BDSP, işçi sınıfı ve emekçileri böylesi bir ortak genel direniş doğrultusunda hazırlanmaya ve bugün tek tek fabrikalardan boy gösteren saldırılara karşı direnişi yükseltmeye çağırılmaktadır. Kitlesel işçi kıyımlarının olduğu fabrikalarda patronların dayatmaları tanınmamalı, fabrikalar terkedilmemelidir. İşten atmaların olduğu her fabrika direnişin merkezi haline getirilmelidir. Hak gaspları ve ücretleri düşürme girişimleri de kabul edilmemeli ve direnişle yanıtlanmalıdır.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Sağlık emekçileri mücadele talepleriyle yürüyor...

SES, TTB ve Dev Sağlık-İş: “Emeğin haklarını savunmak için yürüyoruz!”

29 Kasım günü Ankara’da gerçekleştirilecek miting öncesi Türk Tabipleri Birliği (TTB), Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası (Dev Sağlık-İş) ve Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) İstanbul’dan yürüyüş başlattılar. Kocaeli, Bursa ve Eskişehir’de yapılacak yürüyüşlerin ardından 29 Kasım’da Ankara’ya varılacak.

Yürüyüş işten çıkarmalara, sağlıkta yıkım yasalarına ve örgütlenme hakkının engellenmesine karşı gerçekleştiriliyor.

26 Kasım günü öğle saatlerinde KESK Genel Başkanı Sami Evren, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve TTB Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy’un katılımıyla Çapa Kızılay Tıp Merkezi önünde basın açıklaması yapıldı. Aksaray Metro’ya kadar yürüyen emekçilere siyasi partiler ve çeşitli sendikalardan da destek geldi.

Yürüyüşü düzenleyen örgütler adına basın açıklamasını okuyan SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun, kapitalizmin krizine karşı emeğin haklarını savunmak için yürüdüklerini söyledi ve sağlık emekçilerinin taleplerini sıralandı:

“- *Sağlık ocaklarının ‘Aile Hekimliği İşletmeleri’, kamu hastanelerinin ‘Kamu Hastane Birlikleri’ adı altında parça parça satışa çıkarılmasından vazgeçilmesini,*
- *İşten çıkarmaların yasaklanmasını,*
- *Sağlık çalışanları ve tüm emekçilerin hak kayıplarına uğratılmamasını,*
- *Tüm çalışanlara güvenceli çalışma, sendikalaşma-örgütlenme özgürlüğü tanınmasını,*
- *Halkın eğitim, sağlık, su, ulaşım, konut, ısınma gibi temel haklarının yaşamsal ihtiyaçları ölçüsünde ücretsiz hale getirilerek güvence altına alınmasını,*
- *Her türlü baskıya ve eşitsizliğe son verilmesini istiyoruz.”*

Yürüyüşe ÖDP, TKP, Halkevleri destek verirken, Emekli-Sen İstanbul Şubeleri, Genel-İş Sendikası, Belediye-İş 5 No’lu Şube, Dev Maden-İş, Genç-Sen ve KESK’e bağlı sendikalardan da destek geldi.

Dev Sağlık-İş Sendikası’nda örgütlendikleri için işten atılan ve 45 gündür sendika hakkı için direnen Kızılay Kan Merkezi çalışanları ve Belediye-İş Sendikası üyesi Çapa Temizlik işçileri de yürüyüşe katıldılar. “29 Kasım’da Ankara’dayız!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Atılan işçiler geri alınsın!”, “Herkes sağlık güvenli gelecek!” sloganlarının atıldığı yürüyüş öncesinde DİSK, KESK ve TTB Genel Başkanları birer konuşma gerçekleştirdiler. Sağlık emekçileri taleplerinin yer aldığı bildirileri yol boyunca dağıtarak “29 Kasım’da Ankara’da buluşma” çağırısı yaptılar. Aksaray Metro önüne gelen yürüyüş kolu burada atılan sloganlar ve yürüyüş taleplerinin tekrar duyurulmasıyla Kocaeli’ye gitmek üzere uğurlandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Krizin faturası işten atmalarla işçilere ödetilmek isteniyor...**“İşten atmalar yasaklansın!”**

Krizle birlikte işten atmalar daha da yaygınlaştı. Zira patronlar, ne kadar etkilendiklerinden bağımsız olarak, krizi bir fırsat olarak kullanmak niyetindeler. Çünkü kriz onlara daha çok işi daha az işçiye, üstelik daha düşük ücrete yaptırma imkanı sunmaktadır. Ne kadar gerçeği yansıttıkları bir yana, devlet kurumlarının verdiği rakamlar da bunu doğrulamaktadır.

Türkiye’de resmi işsiz sayısı, Temmuz ‘08 döneminde geçen yılın aynı dönemine göre 202 bin kişi artarak 2 milyon 353 bine, işsizlik oranı da 0.6 puanlık artışla yüzde 9,4’e yükseldi. Ekonomik kriz sebep gösterilerek 2008 Ocak-Ekim döneminde Türkiye genelinde 200 bin kişi işsizler ordusuna katıldı. Türkiye genelinde işsiz sayısı geçen yıla göre 207 bin kişi artarak 2 milyon 439 bin kişiye yükseldi.

Sadece devlet yetkilileri değil emperyalist tekellerin şefleri de işsizliğin çığ gibi büyüyeceğini itiraf etmek zorunda kalıyorlar. Bunlardan biri olan David Nolan, Genworth Financial Şirketi Doğu Avrupa ve Türkiye Direktörü. Nolan, Türkiye’de işsizlik oranının geçen yıla göre ikiye katlandığını belirterek sadece Ekim ayında 140 bin kişinin işini kaybettiğini söyledi. 2009 yılının birinci ve ikinci çeyreğinde işsizliğin daha da artacağına dikkat çeken Nolan, “Maalesef daha kötü günler yaşayacağız. Gelecek yıl tahminim, işsiz sayısı 3 milyona ulaşacak. Bu da günde ortalama 8.219 kişi demektir” dedi.

Sendikacılar da verdikleri rakamlarla işsizliğin hızla arttığına işaret ediyorlar. Örneğin Bursa’da, bu yıl 10 ayda 38 bin 20 kişinin işten çıkarıldığı gelen bilgiler arasında. Çorlu’da özellikle tekstil fabrikalarında işten atmanın yaşanmadığı fabrika sayısı neredeyse yok gibi. Üretimlerinde hiçbir azalmaya gitmeyen, hatta üretim arttıran tekstil fabrikaları dahi işçileri işten çıkartmaya devam ediyor. Patronlar bu yolla daha az işçi ile daha fazla üretim yapmanın imkanlarından faydalanmak niyetindeler. Yine Çorlu’da Öz İplik-İş’in örgütlü olduğu Cross Fabrikası’nda 300 işçinin işine son verildiği, 500 işçinin daha atılacağı söyleniyor. Fabrikada asgari ücretle çalışan işçilerin ikramiye sayısı ise 4’ten 2.5’e düşürülmüş.

Antep’te de durum çok farklı değil. Başpınar Organize Sanayi Bölgesi başta olmak üzere irili ufaklı birçok fabrikada işçiler kriz nedeniyle işlerini kaybetmiş durumdalar. DİSK Tekstil Sendikası Gaziantep Şubesi’nin son iki ayı kapsayan bir araştırmasının sonuçlarına göre; Sanko, Akteks, Gürteks, Şireci ve Zerteks gibi en büyük tekstil fabrikaları başta olmak üzere yalnızca 20 işyerinde Kasım ayından bu yana 4 bin işçi ücretsiz izne gönderilmiş, en az 4 bin işçi ise işten atılmış.

DİSK’in açıklamasına göre ise işten atmalar en çok Trakya, Bursa, Denizli, Adana, Gaziantep, Kayseri, Adıyaman ve Kahramanmaraş’ta yaşanıyor.

İnşaat, metal ve otomotiv sektörleri, işten atmaların ya da zorunlu izne çıkarmaların en yoğun yaşandığı sektörlerin başında geliyor. Vasıfsız işçiler açısından istihdam deposu sektörlerde yaşanan bu daralmanın, resmi rakamlara göre 2.4 milyon, gayri resmi rakamlara göre ise 5 milyonu bulan işsiz sayısını daha da artırmasından söz ediliyor. Birçok patron keyfi olarak işten çıkarma yoluna gidiyor, maliyeti yüksek olan işçileri çıkartıp ucuz işçi çalıştırmak için krizi fırsat olarak değerlendiriyor.

Patronlar sadece işten atmalarla yetinmiyor. Ücretsiz izinler de yaygın bir biçimde uygulanıyor. Yanısıra mesai saatleri uzatılıyor, ücretler düşürülüyor. İşçilere, “ya sosyal haklardan mahrum sefalet ücretine çalışırsın ya da kapı dışına” denilerek kölelik koşulları dayatılıyor. İşsizlik, uzun çalışma saatleri ve zorunlu mesailer işçiyi düşük ücrete razı etmede bir tehdit aracı olarak kullanılıyor.

İşçi sınıfı krizin faturasını ödemek zorunda değildir. İşçi ve emekçiler krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için buna uygun talepleri

yükseltmek zorundadırlar. İşten atmalara karşı yükseltilmesi gereken taleplerden biri **“İşten atmalar yasaklansın! Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!”** olmalıdır. Patronların saldırılarının sonuçlarından anlaşılacağı üzere, tek başına “İşten atmalar yasaklansın!” talebini yükseltmek de yetmemektedir. **“İş saatleri kısaltılsın! 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!”**, **“Zorunlu mesailer yasaklansın!”**, **“Ücretler insanca yaşama seviyesine yükseltsin! Asgari ücret vergiden muaf tutulsun!”** talepleriyle birlikte yükseltilmelidir.

Esenyurt’ta metal işçileri toplantısı

Bölgemizde 23 Kasım günü metal işçilerinin katıldığı bir toplantı gerçekleştirdik. Toplantı öncesinde, yaşanan ekonomik krizi ve fabrikalarda yaşanan sorunları işleyen ve toplantıya çağrı yapan bildiriler hazırlandı. Bildirileri bölgemizdeki bir takım metal fabrikalarına, Yıldız Kalıp, Makel gibi metal fabrikalarına dağıttık. Ayrıca bölgemizde BMİS’in örgütlü olduğu GİMSAN ve KONVEKTA gibi fabrikalara da TİS süreci ve krize ilişkin bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdik. Bildirilerde işçileri örgütlü güçlerini kullanarak eyleme geçmeye, yapacağımız toplantıya katılmaya çağırdık.

“Krizin faturası patronlara!”, “İşten atmalar ücretsiz izinler yasaklansın!” şiarlarının yer aldığı ozalitleri hazırlayarak fabrika bölgelerinde kullandık.

Toplantı gündemimizi ekonomik kriz ve bu krizin işçi ve emekçilere olumsuz yansımalarına karşı metal işçileri olarak bizim kendi cephemizden vereceğimiz yanıt oluşturuyordu. Amacımız toplantıya katılan metal işçileriyle bu süreci tartışıp birlikte karar almak ve somutta önümüze işler koyabilmektir. Toplantıda bu çerçevede tartışmalar yapıldı. Genel tartışmalar yapmanın ötesinde sürece nasıl müdahale edeceğimizi, fabrikalar temelinde nasıl örgütleneceğimizi, yoğunlaşan saldırılara karşı bölgemizde ne tür eylemler yapacağımızı tartıştık.

Toplantıya katılan metal işçisi arkadaşların tümü söz alarak düşüncelerini ifade ettiler.

Toplantı sonucunda bu çalışmanın süreklileşmesi ve yoğunlaşması açısından düzenli toplantılar yapılması kararlaştırıldı. Bu toplantıların başka fabrikalardan metal işçilerini de katarak güçlendirilmesi ve önümüzdeki süreçte kriz, ocak zamları, işten çıkarmalar vb. gündemli geniş katılımlı bir toplantının örgütlenmesine karar verildi.

Toplantıya 6 temel metal fabrikasından işçi arkadaşların gelmesi, tartışmalara katılımları ve ortak kararlar almamız oldukça anlamlıydı.

Esenyurt İşçi Platformu Girişimi Metal Komisyonu

Kriz ve emekçiler: Tarihsel dersler...

Yüksel Akkaya

Kapitalizmin tarihi oldukça açıktır. Bu tarihte, sermaye birikimi, sömürü, kârlılık vardır. Doğrudur. Ancak, bu tarihte sermaye birikimi, sömürü, kârlılık için üretim teknikleri, emek süreçleri ve yönetim biçimleri de vardır. Bunlara bakmadan, bu “ayrıntıyı” görmeden büyük anlatı üzerinden bugünü, krizleri anlamak mümkün değildir.

Ol sebeple bir kez daha tarihe bir bakmakta yarar var.

Kapital’in 1. cildi sermaye birikimi süreçlerini anlattığı kadar işçileştirme tarihini de anlatır. 18. yüzyıl öncesi, *Kapital*’deki muhteşem anlatı ile bir işçileştirme tarihidir. Zorun ve şiddetin kullanıldığı zalim bir tarihtir. Zira sermaye birikimi için önce sömürülecek bir işçi oluşturmak gerekmektedir. 19. yüzyıl bu işçilerin bulunduğu, ama, bu kez uzun süreler, “yaygın” olarak çalıştırıldığı bir dönemdir. Ne emek süreçleri, ne üretim süreçleri ne de yönetim tekniklerine, bir başlangıç olarak, ihtiyaç duyulur. Zira sorun bulunan işçiyi uzun çalıştırmaktır! İşçiler ise bazen ilkel yöntemlerle, bazen yardım sandıklarının olanakları ile bu sürece direnmeye çalışırlar. Yardım sandıklarından örgütlü mücadelenin anlamını görüp, sendikalara yönelirler. Toplu eylemin önemini fark edip, birlikte hareket ederler. Böyle olduğu için de kapitalistler için bu dönem ve bu dönemin krizleri için önemli olan işçi sınıfını denetlemek, disiplin altına almaktır. 18. yüzyıl ve 19. yüzyılın ilk yarısı bu mücadelelerin tarihidir. Bu dönem, kapitalist için, işçileştirme ve işçileştirilenleri denetim altına alma tarihi ve bunun mücadelesinin tarihidir.

Manifestolu günler, başarısız 1848 Devrimleri kapitalistler ile işçi sınıfı arasında adeta kaderin belirlendiği zaman dilimidir. Zira, bu kritik eşik aşıldığında kapitalistler artık, sermaye birikimi, sömürü ve kârlılık için daha uzun çalıştırmanın ötesinde arayışlara da girecektir. Bu arayış, 1873-1874 krizinden sonra yeni bir aşamaya girecek, işçileri uzun çalıştırmak kadar, “yoğun” çalıştırmayı da gündeme getirecektir. Bu arayış, Taylorizm’in öncülü olarak kabul edilebilir. Zaten diyalektik varsa, Taylorizm’in de bir yılda, “pat” diye ortaya çıkmaması, bir sürecin olması gerekiyor. Öyle olduğu için de ilk köklü kriz sonrası, hem yönetim teknikleri hem emek ve üretim süreçleri açısından yeni bir aşamaya gelinmesi, onun embriyonik uygulamalarının varlığı bir tesadüf değildir. Zira, uzun kriz tarihi, bunun bize bir tesadüf olmadığını daha sonra da gösterecektir.

İlk büyük kriz sayılabilecek 1873-1874 krizinden sonra başlayan “belle époque/altın çağ”da kendisini yaygınlaştıran pre-taylorizm I. Dünya Savaşı öncesinde kendisini deklare eder “pre”yi kaldırır ve I. Dünya Savaşı’na yeni bir emek ve üretim süreci olarak damgasını vurur. Öyle ki, Ekim Devrimi’nin tarihsel karakteri nedeniyle Lenin, devrim sonrasında Sovyet işçisine Taylorist çalışmayı öğretmeyi zorunlu görür, daha önce acımasızca eleştirmesine rağmen!..

İlk büyük kriz ve sonrasındaki yükseliş dönemi, ilkel sömürünün yerine daha ince sömürü biçimini getirir, yeni emek ve üretim süreçleri ve yeni yönetim teknikleri olarak.

1929 bunalımı, sömürü açısından yeni emek ve üretim süreçleri kadar yeni yönetim tekniklerinin de gerekliliğini gösterir kapitalistlere: Fordizm... İzleyen yıllarda, embriyonik olarak doğan bu yeni süreç kendisini tahkim edecek, yeni sömürü biçiminin en etkin emek ve üretim süreci, yönetim

tekniki olarak kendisini yaygınlaştıracaktır. Kuşkusuz, bir savaş öncesi embriyonik olarak, tıpkı Taylorizm gibi ve bir savaş sonrası yaygın olarak... II. Dünya Savaşı sonrası dönem, 1929 bunalımı ile başlayan bir sürecin taçlandırılmasıdır.

Fordist birikim süreci 1974 krizi ile sınırlarının yetersizliğini ortaya koyar, bu kez yeni bir bunalım nedeni ile yeni bir sömürü biçimi, emek ve üretim süreci arayışı devreye girer. Özgün bir isimde anlaşılmadığı için olsa gerek, bu kez bu yeni sürece post-fordist süreç denilir. Yeni sömürü düzeni, emek ve üretim süreci, yönetim tekniği çok daha rafinedir. Zaten diyalektik açıdan da işleyen süreç hep böyledir: Daha rafine bir sömürü, emek ve üretim süreci, yönetim tekniği...

Bütün bunlardan nasıl bir sonuç çıkarabiliriz?

Tarihsel izlek bize, bu düzen devam ederse önümüzdeki yıllarda daha rafine, daha yoğun ve yaygın emek ve üretim süreçleri ile yönetim tekniklerinin “müjdesini” vermektedir!..

Bu süreçler boyunca işçi sınıfının direnci sorgulandığında, ortaya tarihsel bir hatanın varlığı ortaya çıkıyor: İşçi sınıfı düzen içi kaldıkça daha fazla sömürülüyor, daha yoğun çalıştırılıyor...

O zaman bu tarihsel birikimin ışığında bir kez daha şah mat olmak yerine, bir şah çekmek işçi sınıfının kurtuluşu için olmazsa olmaz olarak görünüyor. Evet, işin basit bir “teknik” analizi yolun neresinde olduğumuz ve ne yapmamız gerektiğini bize gösteriyor. Anlaşılması dileği ile... Ve, bu duruma bir büyük başkaldırı olarak Ekim Devrimi’nin anımsanmaktan öte her gün yaşanması dileği ile de...

Metal işçileri Ankara’da!

Kriz döneminde işten çıkarmalara karşı İstanbul, Kocaeli, Gebze, Düzce, Eskişehir ve Bursa’dan gelen 100’ü aşkın metal işçisi, 26 Kasım sabahı Ankara’da Çalışma Bakanı Faruk Çelik ile görüşmek üzere saat 10:00’da Çalışma Bakanlığı önünde buluştu.

5 kişilik heyet bakanlığa görüşmek için giderken, BMİS üyesi diğer işçiler ise bakanlık önünde bekleyişlerini sürdürdü.

Eylemde, “Kriz bahane edilerek Philips kapatılıyor!/Philips İşçileri”, “Krizin bedelini bize ödettiler!/İşten Atılan İşçiler”, “İşten atılmalar yasaklansın!”, “Hamdolsun direniyoruz!”, “Krizin faturasını biz ödemeyeceğiz! / DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası” pankartları taşındı. Yanısıra İstanbul Yakacık Makine, Düzce MMZ Boru, Kocaeli Tezcan Galvaniz, Eskişehir Hapalki-Entil, Bursa Asil Çelik, Tega ve Gebze Philips işçileri de işten atılmaları, ücretsiz izin ve sendikal mücadeleye yönelik saldırıları kınayan dövizler taşıdılar.

Yaklaşık iki saat süren bekleyişin ardından bakanla görüşmeye giden heyetin dönmesiyle burada bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Aylardır sanayi bölgelerinde işten atılma, ücretsiz izin vb. olaylar yaşandığı, Birleşik Metal-İş Sendikası’nın her türlü saldırıya birçok eylemlilikle yanıt verdiği belirtildi.

“Bugün Türkiye’de ihracatın büyük bölümünü metal işçileri gerçekleştiriyor. Buna rağmen çıkıp bir metal fabrikası ben zarar ettim derse biz söylediklerimizi geri alacağız. Zarar etmiyorlar. Aksine ellerine geçen kârlar ortada.” sözlerinin yer aldığı açıklamada krizin kurbanının işçiler olmayacağı belirtildi. Bundan sonra izleyecekleri sürece dair şunlar söylendi: “Toplu sözleşmeleri zannetmesinler ki onların istediği gibi bitireceğiz. Bugün de diyoruz, bir sorun varsa bunu sendika olarak çözme taraftarıyız. Ancak bu konuda karşı tarafın herhangi bir girişimi yok. Sonuçsuz kalındığında biz daha sert eylemler gerçekleştirmeye de hazırız.”

Açıklamanın ardından 10 kişilik bir heyetin görüşmeler için meclise gideceği ve ardından hep birlikte CHP ile görüşüleceğinin duyurusu yapıldı. Heyet meclise giderken kalan işçiler de Yüksel Caddesi’ne giderek oturma eylemi yaptılar. İşçiler buradaki bekleyişlerini “Metal işçisi köle değildir!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!” sloganlarıyla sürdürdüler.

Oturma eylemi saat 14.30’da son bulurken, metal işçilerinin mücadele kararlılığının devam edeceği bir kez daha vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Ankara

“Alevi açılımı” yeniden ısıtılıyor!

Alevi örgütlerinin Ankara yürüyüşü sonrasında Aleviler’in talepleri gündemin ön sıralarına yerleşti. Hükümet üyeleri Ankara eyleminde dile getirilen istemleri “uç talepler” olarak nitelendirip görmezlikten gelseler de, sonunda konuyla ilgili adım atmak üzere harekete geçmiş görünüyorlar.

Elbette yapmak istedikleri Aleviler’in gerçek taleplerini karşılamak değil. Sadece AKP’nin sahte “Alevi açılımı” bir kez daha ısıtılıyor. Cemevlerine yasal statü verilmesi, Alevi dedelerine maaş bağlanması, Aleviler’in Kültür Bakanlığı ya da Başbakanlık’a bağlı bir birimde temsili vb. adımlar atılması öngörülüyor.

Öte yandan geçmişte birçok Alevi katliamına imza atan, şimdi ise Alevilerle kardeş olduğunu keşfedip tam bir ikiye bölünmeyle “Alevi kardeşlerimiz” diye söze başlamayı ihmal etmeyen MHP de Alevilere şirin görünmek için gayret gösteriyor.

Hatırlanacağı üzere, 2007’nin son günlerinde AKP, Reha Çamuroğlu’na benzer bir çalışma yaptırmış, fakat bu girişim iflasla sonuçlanmıştı. Şimdi yine Çamuroğlu, Devlet Bakanı Said Yazıcıoğlu ile bir çalışma başlatmış bulunuyor.

Aleviliğin mutlaka devlette temsil edilmesi gerektiğini ifade eden Çamuroğlu, değerlendirmeye alınan taleplerin başında “cemevlerine yasal statü kazandırılması”nın geldiğini belirterek, ilk etapta cemevlerinin elektrik ve su giderlerinin devlet tarafından karşılanmasının ve Alevi dedelerine maaş bağlanmasının gündeme gelebileceğini söyledi. Açıktır ki, bu plan uygulamaya geçirilirse, Sünni İslam diniyle içiçe olan sermaye devleti buna Aleviliği de eklemiş olacaktır ki, bu uygulamanın laiklikle bağdaşmayacağı açıktır.

Ayrıca, AİHM kararları uyarınca, “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi” derslerinin müfredatının değiştirilebileceği belirtiliyor. Oysa, biçim, içerik ve uygulaması nasıl olursa olsun, din dersleri okullardan tümüyle kaldırılmalıdır. Din derslerinin ne seçmeli hale gelmesi ne de içerik olarak tek bir dinin ya da mezhebin öğretisiyle sınırlı olması kabul edilebilir.

Hükümet, “başka dini gruplara emsal teşkil edebileceği ve değişik ibadethane isteklerinin gelebileceği” gerekçesiyle “Alevi açılımı”nın Kültür ve Turizm Bakanlığı aracılığıyla “kültürel açılım” olarak uygulanmasını, Alevilik kurumunun bu bakanlığa bağlanmasını planlıyor. Ankara ve İstanbul’da dergâh büyüklüğünde iki cemevi açılması, Alevi toplumu ile hükümet arasındaki ilişkileri yürütmek üzere 40 kişilik bir kurul oluşturulması da öngörülüyor. Hükümetin Ocak ya da Şubat ayında Ankara’da geniş katılımlı bir Alevi Kongresi düzenlemesi bekleniyor.

Alevi kurumlarının öne çıkardığı talep, Diyanet İşleri’nin feshedilmesi yoluyla laikliğe aykırı olan mevcut durumun ortadan kaldırılmasıyken, hükümet Alevi inancını da devlete tabi hale getirecek uygulamalar peşinde koşuyor.

AKP hükümetinin yeni “Alevi açılımı”nda, yerel seçimlerin yaklaşmasının yanı sıra, başta CHP ve MHP olmak üzere çeşitli düzen partilerinin Alevi kitlesini yanına çekme çabalarının da etkisi olduğu açık. AKP, hükümet olmanın avantajını da kullanıp diğer partilerin önüne geçerek, talepleri kendince yorumlayıp birkaç değişiklik gerçekleştirmeyi, böylece Alevi kitlelerine hoş görünerek onların desteğini almayı hedefliyor.

Sermaye düzeni hiçbir zaman halklar için birleştirici olmamıştır. O, halkı dini inanç, milliyet zeminlerinde parçalamış, bir kesimi kendisine dayanak yaparken, diğer kesimi düşman ilan etmiştir. Sünnilik, devlet olanaklarıyla desteklenip örgütlenmelerine destek olunurken, Alevilik düzen için tehlikeli kabul edilerek etkisizleştirilmek istenmiştir. Bu politika AKP hükümeti döneminde daha aleni olarak uygulanmaktadır. İşte şimdi bu kafa yapılarının sahipleri, Aleviler’in sorunlarına “çözüm arayışı” içinde oldukları havası yaratmaya çalışıyorlar.

Düzen güçlerine göre, Aleviler hem asimile edilmesi hem de oy deposu olarak da kullanılması gereken bir kesimdir. Aleviliği bugüne kadar daha çok CHP gibi partiler oy deposu olarak kullandılar. Ancak AKP ve MHP de şimdi bu potansiyele el atmakta, Alevi toplumuna bir anlamda sızmaya çalışmaktadır. Düzen güçlerinin “Alevi açılımı” manevrası buna yöneliktir.

Bugün tüm düzen güçlerinin Alevilere yönelik politikaları birçok noktada kesişmekle birlikte, kullandıkları söylemler, araçlar farklılık göstermektedir. Kimisi politikasının temeline doğrudan yok saymayı oturturken, bir başkası “Aleviler’in hakları tanınsın” gibi kulağa hoş gelen fakat içeriği boş bir yaklaşımla çıkabilmektedir. Tüm bu düzen güçlerinin ortak yanları ise, Alevi kültürünün gericileştirilmesi, Aleviler’in muhalif niteliğinin yok edilmesi ya da törpülenerek vitrin süsü haline getirilmesidir. Sermaye devleti Alevileri her zaman potansiyel tehlike ve düşman olarak görmüştür. Alevi emekçilerin devrimci harekete yakınlığı bunun başlıca nedenidir. Bu konu birçok MGK toplantısının gündemine bunun için gelmiş, Alevi emekçilerin devrimci harekete yakınlaşmasının önünü kesmeye yönelik politikalar uygulamaya geçirilmeye çalışılmıştır. Bu anlamda, geleneksel “sindir-inkâr et-asimile et çizgisi”nde herhangi bir sapma yoktur. Bu temel politikanın bazen bir, bazense bir başka yönü ön plana çıksa da, özü budur.

Tartışmasız bir gerçektir ki, Aleviler yüzyıllardır Alevi olmaktan kaynaklanan bir baskı görmektedirler. Bugün kimliklerini gizlemek zorunda kalmakta, istemedikleri halde zorunlu din dersleriyle çocukları Sünni propagandasıyla yüzyüze kalmakta, köylerine zorla cami dikilmekte, inançları muteber kabul edilmemekte, ibadetleri çeşitli biçimlerde engellenmektedir, vb...

Bugüne kadar en küçük demokratik hakkı bile tanımaktan ödü kopan sermaye düzeni ve onun partilerinin Alevilere özgürlük alanları açması mümkün değildir. Bugün var olduğu iddia edilen laiklik de özde değil, sözde bir laikliktir. Sermaye devletinin laikliği, bütçesi beş bakanlığın bütçesine denk bir Diyanet İşleri kurumunun varlığına, Alevi köylerine bile kurulan camilere, okullarda Alevi çocuklarına da zorla verilen Sünni din eğitime ve devletçe maaşa bağlanmış onbinlerce din adamına dayanır. Bu “laiklik” bugüne kadar Alevilerin herhangi bir yarasına merhem olmamıştır. Aksine, ihtiyaç duyduğunda dinsel farklılıkları kaşıyarak faşist sürüleri Alevilerin üzerlerine sürmüştür. Hiç şüphe duyulmasın, bundan sonra da ihtiyaç duyulduğunda Aleviler’e karşı provokasyon ve katliamlar düzenlemekten geri durulmayacaktır.

Burjuvazi dünyanın her yerinde bu türden kışkırtmalara başvurmaktadır. En gelişmiş burjuva

demokrasilerinde bile emekçiler dinsel, etnik vb. hassasiyetlerle birbirine düşürülmektedir. Sermaye egemenliği koşullarında hiçbir zaman tam bir laiklik hayata geçmemiştir. Dahası büyük burjuva devrimlerinden bu yana, zaman içinde bu alanda birçok geri adım atılmıştır. Bunun gerisinde, burjuvazinin işçi sınıfının mücadelesi karşısında zaman içindeki gericileşmesi vardır. Dolayısıyla, tutarlı bir demokrasi ve laiklik programı ancak işçi sınıfının devrimci iktidarı altında gerçekleştirilebilir.

Bugün Alevilere yönelik baskı, temelde demokrasi ve onun bir alt unsuru olan laiklik mücadelesinin konusudur. Devlet ve din işlerinin tam ayrılığı, dinin ona inanan bireylere bırakılması, dolayısıyla Diyanet gibi kurumların kaldırılması ve tüm resmi din personeline son verilmesi, hiçbir dinsel faaliyete devlet yardımının yapılmaması... Tüm bu istemler, ancak demokrasi ve gerçek laiklik mücadelesinin tek tutarlı temsilcisi devrimci işçi sınıfının öncülüğünde bir mücadele ile elde edilebilir. Modern sınıf mücadelesi tarihi de açıkça bunu göstermektedir.

Unutulmamalıdır ki, kapitalizm çerçevesinde kalındığı sürece, demokrasi ve laiklik alanında atılacak kimi adımlar ya da Alevi örgütlerinin şu ya da bu somut taleplerinin yerine getirilmesi, hiçbir biçimde Alevi toplumu için gerçek bir güvence olamaz.

Uzun bir tarihsel süreç boyunca Sünni İslam ile ezilmiş olmanın getirdiği kaygılar nedeniyle, buna karşıymış gibi görünen düzen güçlerinin peşinde sürüklenen Alevi emekçilerin kendi yaşadıklarından öğrenmeleri gereken çok şey var. Bunun için de ilk önce, başta Kemalizm olmak üzere tüm gözbağlarından kurtulmaları gerekiyor. Düzenin bunalımının derinleştiği koşullarda burjuvazi kitlelere yanlış hedefler göstermekten asla vazgeçmez. Türkiye’de Alevilik ve Kürt sorunu da her zaman sermaye devleti için potansiyel bir kışkırtma konusu olmaya devam edecektir. Alevi emekçiler eğer gerçekten bu tür korkuların olmadığı bir toplum istiyorlarsa, yapmaları gereken şey, işçi sınıfının kızıl bayrağı altında devrimci mücadele saflarında yer almaktır. Çünkü böyle korkulardan azade bir toplum olan sosyalizme giden yolu açacak olan tek güç devrimci işçi sınıfıdır. Başka bir çözüm yolu yoktur.

Eğitim emekçilerinin eylemlerinden...

“Krizin bedelini ödemeyeceğiz!”

Taksim: “Zamlara, işsizliğe ve yoksulluğa hayır!”

“24 Kasım Öğretmenler Günü” eğitim emekçileri tarafından eylemlerle karşılandı. İstanbul’da 22 Kasım günü Beyoğlu Tünel’de buluşan Eğitim-Sen üyesi kamu emekçileri Taksim’e yürüyüş gerçekleştirdiler.

Krizin bedelini ödememe kararlılığını yürüyüş boyunca attıkları sloganlarla gösteren eğitim emekçileri, 29 Kasım’da Ankara’da olacaklarını ilan ettiler.

Saat 13.00’te Tünel’de toplanmaya başlayan Eğitim-Sen İstanbul Şubelerine üye emekçiler en önde açılan *“Ders: Ekonomi, Konu: Kriz, Çözüm: Hamdolsun teğet geçecek, Sonuç: İşten çıkarmalar, Satılık okullar, Güvencesiz çalışma, Doğalgaza zam / Krizin bedelini ödemeyeceğiz!”* pankartı arkasında kortejler oluşturdular.

Yüzlerce eğitim emekçisi taşıdıkları dövizler ve flamalarla coşkulu bir görüntü oluştururken, Galatasaray Lisesi önünde polis barikatıyla önleri kesildi. Bir süre devam eden pazarlık sırasında “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Emekçiye değil çetelere barikat!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganlarını atan emekçilerin kararlı tutumları çevik kuvvete geri adım attırdı ve barikat açıldı.

Taksim Meydanı’na ilerleyen emekçilerin coşkusu daha da arttı. İstiklal Caddesi üzerinde eyleme tanık olan birçok insan alkışlarla yürüyüşe destek verdi.

“Zam zulüm işkence işte AKP!”, “İMF uşağı hükümet istifa!”, “Doğalgaz zammı geri alınsın!”, “Yüzdelik zam değil toplu sözleşme!”, “Susma sustukça yeni zamlar gelecek!”, “Parasız eğitim parasız sağlık!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!” vb. sloganlar yürüyüş boyunca atıldı.

Tramvay Durağı’nda basın açıklamasını Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç yaptı. “24 Kasım Öğretmenler Günü”nü 12 Eylül döneminin bir ürünü olarak nitelendiren Kılıç, binlerce öğretmenin 12 Eylül faşist darbesiyle beraber gördüğü işkenceleri hatırlattı. 2009 yılı memur zamlarının son dönem gelen zamlarla beraber buhar olup uçtuğu söylendi. 24 Kasım’ın eğitim emekçileri için bir “mücadele günü” olarak kabul edildiği vurgulandı.

KESK Genel Başkanı Sami Evren ise, hükümetin açıklayacağı ekonomik paketin 24 Ocak Kararları’ndan daha ağır olacağını belirtti. 29 Kasım’da buluşma çağrısı yaptı. Eyleme KESK’e bağlı diğer sendikalar, işçi sendikaları, ilerici ve devrimci kurumlar destek verdi.

Adana Eğitim-Sen’den eylem

Adana Eğitim-Sen 22 Kasım günü emekçileri yoksulluğa, sefalete ve açlığa mahkum etmek isteyenlere karşı insanca bir yaşam, parasız, bilimsel demokratik, laik bir eğitim için yürüyüş gerçekleştirdi. Eğitim-Sen binası önünde bir araya gelen emekçiler, buradan Adana Valiliği İl Binası’nda bulunan Adana İl Milli Eğitim Müdürlüğü’ne doğru yürüyüşe geçti.

“Eğitim ve yüksek öğretimde; ırkçı gerici kuşatmaya, eğitimin piyasalaştırılmasına, iş güvencesiz çalıştırılmaya, kadrolaşmaya/ayrımcılığa, kazanılmış haklarımızın gasp edilmesine asla izin vermeyeceğiz!/Eğitim-Sen” pankartının açıldığı eylem Atatürk Caddesi’nin bir kısmı trafiğe kapatılarak başladı. Valilik binasının önüne gelindiğinde basın

metni okundu. 24 Kasım günü öğretmenler için bir kez daha sahte övgüler dizileceği, boş vaatler verileceğinden bahsedildi. Bugüne kadar hiçbir öğretmenler gününde, öğretmenlerin gerçek sorunlarının tartışılmadığı, yüzbinlerce eğitim emekçisinin sosyal ve ekonomik sorunlarını çözme yönünde herhangi bir adım atılmadığı söylendi.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı yürüyüşte, “Krizle karşı genel grev genel direniş!”, “Parasız eğitim parasız sağlık!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Faşist-gerici eğitime hayır!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “İşçi memur el ele, genel greve!” sloganları sıklıkla atıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Bursa’da “24 Kasım” protestosu...

Eğitim-Sen Bursa Şubesi 24 Kasım günü kutlanacak Öğretmenler Günü nedeniyle eğitim emekçilerinin taleplerinin karşılanması ve yoksullaşmasının önlenmesi talepleriyle 21 Kasım

günü bir eylem gerçekleştirdi. Kent Meydanı’ndan İl Milli Eğitim Müdürlüğü önüne kadar yürüyen eğitim emekçileri adına yapılan açıklamada, 24 Kasımlar’da öğretmenlerin gerçek sorunlarının tartışılmadığı vurgulanarak şunlar söylendi:

“24 Kasım’ın, 12 Eylül döneminin bir ürünü, 12 Eylül zihniyetinin nasıl bir öğretmen istediğinin simgeleştiği bir gün olduğu da unutulmamalıdır. 12 Eylül döneminde binlerce öğretmenin gözaltına alındığı, işkence gördüğü, sürgün ve görevden uzaklaştırma cezalarıyla karşı karşıya kaldığı ve o dönemdeki örgütümüz TÖB-DER’in kapatıldığı bilinmektedir...”

Basın açıklaması, 24 Kasım günü Milli Eğitim Bakanlığı önünde eylem ile 29 Kasım’da Ankara’da gerçekleştirilecek mitinge katılma çağrıyla son buldu.

“Sözleşmeli köle olmayacağız!”, “Parasız eğitim parasız sağlık!” sloganlarının atıldığı eyleme 50 emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Kot taşlama işçilerinden eylem...

“İşçi katliamına dur deme zamanı!”

Kot taşlama ve yıkama işçilerinin örgütlenmesi için yola çıkan Kot İşçileri Birliği, 23 Kasım günü Beyoğlu İstiklal Caddesi üzerindeki Mavi Jeans mağazası önüne yaptığı yürüyüşle *“Artık ölmek istemiyoruz!”* dedi.

Gaziosmanpaşa İşçi Platformu, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Emekçi Kadın Komisyonları, İstanbul Ahali ve Komün İnisiyatifi’nin destek verdiği yürüyüş için İstiklal Caddesi üzerindeki MİS Sokak’ta buluşan kot taşlama işçileri, en önde açtıkları *“Alacak nefesimiz, soracak hesabımız var! Ciğerimiz yetene dek... / Kot İşçileri Birliği”* pankartıyla işçi katili Mavi Jeans önüne yürüdüler. Esenyurt Tekstil İşçileri Komisyonu eyleme “Yaşasın sınıf dayanışması!” dövizleriyle katıldı.

“Kotlar beyazlıyor, hayatlar kararıyor!” pankartının yanısıra “Kapitalizm öldürür!”, “Katil markalara boykot!”, “Ciğerlerimizi yitirdik, öfkeliyiz, kızgınız!”, “Ağır ve Tehlikeli İşler Yönetmeliği uygulansın!”, “Artık ölmek istemiyoruz!”, “İşçi sağlığı ve iş güvenli önlemleri alınsın!”, “İnsanca çalışma ve yaşam koşulları istiyoruz!” dövizlerinin taşındığı eylemde kolluk güçleri Mavi Jeans’in korumalığını yaparak mağazanın girişine konuşlandı.

Halkevleri’nin doğalgaz zamlarına karşı Taksim Tramvay Durağı’na gerçekleştirdiği yürüyüşle çakışan eylemde kot işçileri ve Halkevleri üyeleri “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Kot taşlama işçisi yalnız değildir!” sloganlarını attılar.

Kot İşçileri Birliği adına basın açıklamasını kot işçisi Gazi Polat okudu. *“Biz kimiz? Bizler kot işçileriyiz. Göz gözü görmeyen merdiven altı atölyelerde bir mesaide 2 bin kot kumlayanlarız. Sosyal güvencesi olmadan sağlıksız koşullarda çalıştığımız için ölüme terk edilen insanlarız. Yüz metre yürüdüğümüzde ve iki merdiven çıktığımızda soluğumuz kesiliyor, ciğerlerimiz kumla dolduğu için başka işlerde de çalışmıyoruz. Bizler silikozis hastası kot işçileriyiz...”* diyerek kendilerini tanıtan Polat, Mavi Jeans, Collezione, Levis, Lee, Little Big, Diesel, Adil Işık, Loft, Colins gibi kot markalarının kot işçilerinin hayatlarını kararttığını belirtti.

“Artık ölmek istemiyoruz!”, “Kot taşlama işçisi köle değildir!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Mavi’nin patronu işçilerin katili!”, “Yaşasın kot işçileri birliği!” sloganlarının sıkça atıldığı eylemde okunan basın açıklaması, kot işçilerinin mücadele taleplerinin sıralandığı şu sözlerle son buldu:

“Peki şimdi ne mi istiyoruz?”

Bu ölüm atölyelerinin bir an önce tespit edilip kapatılmasını,

Bu işte çalışan ve bu işten mağdur olan tüm arkadaşlarımızın ayrıntılı sağlık taramasından geçirilmesini,

Gerekli tedavilerinin yapılmasını,

Sigortasız çalışanların hizmet tespitinin yapılarak bütün sosyal güvenlik haklarının verilmesini,

İş göremezlik raporu verilerek maluliyet sigortasından yararlandırılmasını,

Ve göz göre göre bu katliamı yapan ve yaptırnlara bunun hesabının ödettirilmesini istiyoruz. Artık hesap sorma zamanı, insan hayatını hiçe sayan bu sisteme ve ölüm saçan şirketlerine Dur! deme zamanı.”

Basın açıklamasının ardından pankart ve dövizler mağazanın vitrinine doğru döndürülerek Mavi Jeans alkış ve ışıklar eşliğinde yuhalandı. Baştan sona coşkulu geçen, İstiklal Caddesi üzerindeki insanlar tarafından ilgiyle izlenen eylem alkış ve sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TMMOB’dan krize karşı eylemler...

“Krizin sorumlusu biz değiliz faturayı çalışanlar ödemeyecek!”

22 Kasım günü, “*TMMOB krize, AKP’ye, gericiliğe, neoliberalizme, ırkçılığa karşı sokakta sözünü söylüyor!*” şiarı altında, İstanbul başta olmak üzere bir dizi ilde eylemler gerçekleştirildi.

İstanbul: “Çözümü biz üreteceğiz!”

Taksim Gezi Parkı’ndan buluşan TMMOB üyeleri kitlesel bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Eylemde “Kapitalizm kriz üretir, çözümü biz üreteceğiz!”, “Kriz teğet geçmiyor, AKP dalga geçiyor!” dövizleri taşındı ve AKP şu sözlerle uyarıldı:

- *Yüzünüzü IMF’ye Dünya Bankası’na değil, halkımıza çevirin.*
- *Her türlü emperyalist bağımlılık ilişkilerini terk edin.*
- *Derhal işten çıkarmaları yasaklayın.*
- *İnsanımızın temel ihtiyaçlarına yaptığınız her türlü zammı geri alın.*
- *Özelleştirmeleri durdurun.*
- *Kapitalist küreselleşmenin krizinin faturasını bu halk ödemeyecektir. Bunu bilin.*

Adana: “Krizi çıkaranlar faturayı ödesin!”

İnönü Parkı’nda gerçekleştirilen eylemde, “*Krizin sorumlusu biz değiliz, faturayı çalışanlar ödemeyecek / TMMOB İKK*” ve “*TMMOB İKK*” pankartları açıldı. Krizin gün geçtikçe derinleştiği ve faturasının emekçilere ödettirilmeye çalışıldığının belirtildiği açıklamada, kapitalist küreselleşmenin zengin ve yoksul arasındaki uçurumu daha da derinleştirdiği ifade edildi. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemde “Krizi çıkaranlar faturayı ödesin!”, “Faturayı halk değil patronlar ödesin!”, “Yoksullar değil zenginler ödesin!” dövizleri taşındı.

Ankara’da TMMOB eylemi

Selank Caddesi’ndeki TMMOB Genel Merkezi önünde toplanıldı. Buradan Sakarya Caddesi’ne, önde taşınan “*TMMOB krize, AKP’ye, gericiliğe, neo-liberalizme, ırkçılığa karşı sokakta sözünü söylüyor!*” pankartıyla kısa bir yürüyüş yapıldı. Sakarya Meydanı’nda okunan basın metinde şunlar söylendi: “*Şimdi tam da kapitalist küreselleşmenin krizinin faturasını halka kesmek isteyenlere karşı topluca mücadele etme zamanıdır. Şimdi tam da karanlığa karşı aydınlığı, baskıcı, otoriter yönetim anlayışına karşı özgürlük ve demokrasiyi, ırkçı ve milliyetçi anlayışın beslediği linç kültürüne karşı bir arada kardeşçe ve barış içinde yaşamayı, her şeyin para-kar olduğu piyasa anlayışına karşı eşitliği savunma zamanıdır...*”

KESK MYK, DİSK’e bağlı sendika şubeleri, ÖDP, SDP, TKP, EMEP, Devrimci ‘78’liler Federasyonu ve Halkevleri eyleme destek verdi.

İzmir’de TMMOB eylemi

TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu, Alsancak Kültür Merkezi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylemde “*TMMOB krize, AKP’ye,*

gericiliğe, neoliberalizme, ırkçılığa karşı sokakta sözünü söylüyor! / *TMMOB*” pankartı açıldı.

Açıklamada, kapitalizmin kriz ve bunalım sistemi olduğu ifade edildi. Baskı rejimlerinin, faşizmin, savaşların krizin bir başka faturası olduğu vurgulandı. Açıklama, mücadeleyi birlikte örme ve eylemleri ortaklaştırma çağrısıyla son buldu. Eyleme yaklaşık 80 kişi katıldı.

Eskişehir’de eylem...

Eskişehir’de Vardar İş Merkezi önünde gerçekleştirilen eylemde, “*Kapitalizmin kendi doğasından kaynaklanan bu kriz neoliberal politikaların iflas ettiğinin göstergesidir*” denildi. AKP hükümetinin tüm politikalarını IMF ve Dünya Bankası’nın isteklerine göre şekillendirdiği belirtilerek, bu yılın başından beri doğalgaza, elektrige, kömüre insafsızca zam yapıldığı, enerjinin en pahalı olduğu ülkenin Türkiye olduğu vurgulandı. AKP’nin cezaevleri ve Kürt sorununa ilişkin politikalarının da eleştirildiği açıklama mücadele

çağrısıyla son buldu.

150 kişinin katıldığı açıklamaya BDSP, DGH, SDP, Halkevi, ÖDP, EHP, EMEP, TKP, DİSK ve KESK’e bağlı sendikalar da katılarak destek verdi.

Açıklamanın ardından Yunus Emre Kültür Merkezi’nde TMMOB Makine Mühendisleri Odası tarafından “Küresel Ekonomik Kriz Ve Ülkemizde Enerji Politikaları” başlıklı bir panel gerçekleştirildi. Panele yaklaşık 80 kişi katıldı.

Kocaeli’de TMMOB alandaydı!

TMMOB’un Kocaeli eylemi saat 12.00’de başladı. Yürüyüşe geçen kitle İnsan Hakları Parkı’nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

“Kriz, AKP’ye, gericiliğe, neo-liberalizme, ırkçılığa karşı TMMOB sözünü sokakta söylüyor!”, “İzgaz’ın satışı iptal edilsin!”, “Su zammı, doğalgaz zammı geri çekilsin!”, “Perşembe pazarında 41 katlı otel istemiyoruz!” pankartlarının açıldığı eyleme 500 kişi katıldı.

Metal TİS’leri üzerine sendika yöneticisi ve temsilcilerle konuştuk...

“Greve hazırız!”

- *Eylemlerinizi 6. haftasında... Süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?*

- **Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer:** Sürecin başından itibaren aynı kararlılığı göstermeye devam ediyoruz, bundan sonra da devam edeceğiz. Eğer MESS’in ortaya koyduğu tekliflerle ilgili bizim taleplerimizi karşılayacak bir sonuç çıkmayacak olursa, bunun sonunun nereye gittiğini en başından beri söylüyoruz. Bu süreç de oraya gidecek. Önerilerimiz MESS tarafından dikkate alınmazsa, bu işin sonu grevden geçiyorsa, oraya kadar da gideceğiz. Bu konuda işçi arkadaşlarımız da son derece kararlılar.

- *Hazırlıklar ne durumda?*

- Hazırlıklar gayet iyi gidiyor. Özellikle işyerlerinin büyük çoğunluğu bizim bölgemizde. Aşağı yukarı bir hafta on gündür grev komitesi eğitimleri devam ediyor. Bütün fabrikalarda çalışan işçileri komite üyesi haline getirmek ve süreci başarıyla sonuçlandırmak düşüncesindeyiz.

- *TİS süreci ekonomik krizle beraber ilerliyor. Buna ilişkin düşünceleriniz neler?*

- Kriz bizim için sürpriz değildi. Yaklaşık 1.5 senedir kendi yayın organlarımızda ülkenin krize doğru gittiğini, buna yönelik tedbirler alınması gerektiğini yazıp çiziyoruz, söylüyoruz. Bunları ilk söylemeye başladığımızda bizi “vatan haini” ilan ettiler. “Ülkede her şey iyi gidiyor. İşverenler işçi alıyor, ihracat rekorları kırıyoruz! Bu kriz nerden çıktı?” diyorlardı. Şimdi ise sanki birdenbire ortaya çıkmış gibi herkes panikledi.

MESS süreci hazırlıklarına başladığımız zaman, krizin bizi nasıl etkileyeceğini, bize nasıl fatura çıkartılabileceğini, buna karşı neler yapmamız gerektiğini uzun süre tartıştık ve tartışıyoruz. Bu yüzden MESS sürecinin krizle içiçe yürümesi bizim açımızdan şaşırtıcı değil. Ama bunun böyle olması bizim mücadele tarzımızı etkilemez. İşverenler bunun arkasına saklanmak isteyeceklerdir. İşletmelerin yapısından kaynaklı bundan yararlanmak isteyenler de olacaktır. Kriz, bizim MESS sürecimizdeki mücadele takvimimizi etkilemeyecek!

Kroman Çelik A.Ş İşyeri Temsilcisi Engin Kulu: Şu anda MESS tarafından atılmış herhangi bir adım yok. Ancak bizim tarafımızdan da bir değişiklik yok. Mücadelemizi adım adım yükselterek arttırıyoruz. Bu sürecin sonuna geldik. MESS’in dayatmaları karşısında eylem, etkinlik ve birliğimizi daha da ilerleteceğiz. Bu sadece Birleşik Metal olarak, yani 10 bin kişi olduğu farzedilerek düşünülmesin. Ülkede bir kriz var. Birleşik Metal 100 bin metal işçisini ayağa kaldıracak bir örgütlülüğü yaratabilir. “Krizin faturasını ödemeyeceğiz!” diyoruz. Çalışmalarımıza devam ediyoruz.

Sarkuysan İşyeri Bastemsilcisi İsmail Sungur: Haklarımızın sonuna kadar arkasında duracağız. İşçi sınıfı mücadelesinden asla taviz vermeyecektir. Biz zaten greve hazırız. İşçi greve hazır, biz onu bekliyoruz. Her şeyimiz hazır. Sarkuysan işçisinin bu fabrikada yapılacak her şey için sadece bir saate ihtiyacı var.

Metal işçilerinin 6. hafta yürüyüşleri...

“Kavgayı sonuna kadar götüreceğiz!”

Birleşik Metal-İş Sendikası “MESS dayatmalarına hayır!” diyerek başlattığı Cuma yürüyüşlerinin 6. haftası olan 21 Kasım günü, İstanbul’da Ümraniye ve Kartal’da, Gebze’de ise MESS kapsamında olan fabrikalarda gerçekleştirilen yürüyüşlerde, kriz bahanesiyle yaşanan işten atmalar ve MESS dayatmalarını protesto etti.

Gebze’deki yürüyüşler 6. haftasında!

Gebze’de sabah erken saatlerde **Sarkuysan, Çayırova Boru, Kroman Çelik, Akkardan, Makina Takım, Poly Metal, Areva, Bosal Mimaysan, Yücel Boru** işçileri fabrikalarına sloganlarla girdiler.

Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer Fen-İş Köprüsü’nden başlayan **Kroman Çelik** işçilerinin yürüyüşüne katılırken, metal işçileriyle sınıf dayanışması bu hafta da devam etti.

Sabahın ilk yürüyüşü Sarkuysan ve Çayırova Boru işçilerinin yürüyüşüyle başlarken Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) üyesi tersane işçileri, DİSK’e bağlı Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir, ÜİD-DER üyeleri ve Çağrı gazetesi yürüyüşlere katılarak metal işçileriyle sınıf dayanışmasının anlamlı bir örneğini daha sergilediler.

Aynı güzergahtaki yürüyüşler boyunca “Metal işçisi köle değildir!”, “Esnek çalışmaya hayır!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Yaşasın işçilerin birliği!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “İşveren şaşırma, sabrımızı taşıрма!”, “İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!”, “Metal-tersane omuz omuza!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Krizin faturası patronlara!”, “Geliyor, geliyor, genel grev geliyor!” sloganları gür ve coşkulu biçimde atıldı.

Sarkuysan işçileri işyerinde karşı karşıya kaldıkları hak gasplarına karşı mücadele kararlılıklarını sergilediler.

Sarkuysan önünde Birleşik Metal-İş üyelerine seslenen Sarkuysan İşyeri Baştemsilcisi İsmail Sungur, Sarkuysan patronunun kazanılmış hakları geri almaya dönük son teklifi konusunda bilgilendirmede bulundu. Sarkuysan işçileri alkış ve sloganlarla işbaşı yaptı.

Kroman Çelik işçilerinin yürüyüşünde en önde “MESS dayatmalarına hayır! Birleşik Metal-İş Sendikası” pankartı açılırken, sendika flamalarıyla yürüyen işçilere Kroman Çelik önünde Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer seslendi. Konuşmasında MESS dayatmalarına karşı grev vurgusu yaparak şunları söyledi: “*Herkes aklını başına alsın. Metal işçisi köle değildir. Metal işçisi istediğiniz zaman gel, istediğiniz zaman git diyebileceğiniz kuklalar değildir. Bizi hiç kimse böyle hareket etmeye zorlamayı aklından dahi geçirmesin. Eğer bu kavganın sonu kapının önünden geçiyorsa biz hep birlikte kapının önünde olacağız.*”

Erdoğan Özer, şimdiye kadar yaptıkları eylemlerin uyarı niteliğinde eylemler olduğunu belirterek, uyarılarının dikkate alınmadığı koşullarda metal işçisinin gücünün nelere yettiğini herkesin göreceğini sözlerine ekledi. Konuşma, Türk Metal üyesi metal işçilerinin de mücadele süreci içine katılmasının gerekliliğine yapılan vurguyla son buldu.

Kroman Çelik işçileriyle eş zamanlı olarak yürüyen Makina Takım ve Akkardan işçileri ise geçtiğimiz haftalarda olduğu gibi Akkardan önünde buluşarak fabrikalarına dağıldılar.

Akkardan işçileri de Çayırova Köprüsü’nden “İnsanca ve onurluca yaşamak istiyoruz!” pankartı ve sendika flamalarıyla yürüdüler. Burada birleşen kitleye seslenen BMİS Gebze Şube Mali Sekreteri Necmettin Aydın şunları söyledi:

“*Şehir merkezlerinde eylemlerimiz devam edecek. Ayın 18’inde yapılan toplantıdan bir şey çıkmadı. Pazartesi günü yeniden toplantıya gireceğiz. Bundan sonra son silahımız olan GREV silahımızı hiç çekinmeden devreye sokacağız. Fabrikada işveren krizi bahane ederek işçilere baskı uygulamaya çalışıyor.*”

Dudullu’da ABB işçileri yürüdü!

Dudullu **ABB işçileri** Cuma eylemlerinin 6. haftasında geçmiş haftalarda olduğu gibi OSB dörttyolda toplandılar. Fabrika pankartını açarak yürüyüşe geçen 80 kadar işçi yol boyunca “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Krizin yükü patronlara!”, “İşten çıkarmalar yasaklansın!”, “Zafer

direnen işçilerin olacak!” sloganlarını attılar. Fabrika önünde gece vardiyasından çıkan işçilerin alkışlarla karşıladığı işçiler eylemin ardından işbaşı yapmak üzere fabrikaya girdiler.

Eyleme BDSP’li Metal İşçileri, OSİM-DER ve ÜİD-DER destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

BMİS’ten Gebze toplantısı...

Birleşik Metal-İş Sendikası, çeşitli illerde gerçekleştirdiği bölge toplantılarına 25 Kasım günü Gebze’deki üyeleriyle buluşarak devam etti. Toplantıya Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve sendika Genel Sekreteri Selçuk Göktaş katıldı.

Toplantı salonunu dolduran Birleşik Metal-İş üyesi işçiler, sendika yöneticilerinin konuşmaları boyunca “Krizin faturası patronlara!”, “İş, ekmek, yoksa barış da yok”, “İşte örgüt işte sendika!”, “İşçinin tokatı teğet geçmeyecek!”, “Direne, direne kazanacağız!”, “Geliyor geliyor genel grev geliyor!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Metal işçisi direnişin simgesi!” sloganlarını attılar.

Birleşik Metal-İş üyelerine seslenen Serdaroğlu, Türk Metal Sendikası’nın tutumunu eleştirerek Özbek’in mal varlığı konusundaki soruları yanıtlaması ve metal işçilerine hesap vermesi gerektiğini belirtti. “*Şayet Türk Metal ile MESS arasında bir sözleşme imzalanırsa bunun adı sözleşme olmayacaktır. Gerçi MESS’in kendisine ait çamurları var ama sözleşmeyi imzalarsa Türk Metal’in çamuru da MESS’e bulaşacaktır*” dedi.

Bu dönem verdikleri mücadelenin tüm metal işçilerinin ve tüm işçi sınıfının mücadelesi olduğuna dikkat çeken genel başkan şunları söyledi: “*Sermaye metal işçisi üzerinden tüm işçi sınıfına bir takım dayatmalarda bulunmak, kazanılmış haklarını ellerinden almak istiyor. Biz de mücadelemizi bu bilinç üzerinden sürdüreceğiz.*”

AÜ’de yemekhane işgali...

“Atılan işçiler geri alınsın!”

Ankara Üniversitesi’nde Tadal Şirketi’ne bağlı olarak çalışan işçiler yaklaşık iki ay önce ödenmeyen ücretlerinin ödenmesi ve işten atılan arkadaşlarının geri alınması talepleriyle öğrencilerle birlikte boykot başlatmışlardı. Yaklaşık 10 gün süren boykot sonucunda rektörlük işçilerin taleplerini kabul etmiş ve atılan işçileri geri almıştı. Ancak Tadal şirketi iflas ettiğini söyleyerek işçilerin maaşlarını ödememiş ve maaşları rektörlüğün ödeyeceğini bildirmişti. Rektörlüğün çeşitli mazeretler göstererek ücretleri ödememesi üzerine başlayan grev sonucunda ücretler asgari ücret üzerinden alındı.

7 Kasım günü yapılan ihaleyi Tam Sofra adlı yeni bir taşeronun almasıyla rektörlüğün niyeti ortaya çıkmış oldu. Rektörlük, 17 Kasım günü Tadal’la olan sözleşmeyi iptal etti ve işçilere işten çıkarıldıklarını bildirdi. 18 Kasım günü yeni gelen şirket ve işçiler arasında bir görüşme oldu. Ancak bu görüşmede şirket, rektörlüğün kendisinden kendi işçileriyle çalışmasını talep ettiğini söyledi. 19 Kasım gününden itibaren işçilerin kampüslere girmesi yasaklandı, girişlerde zorluk çıkartıldı, yemekhane kilitleri değiştirilmeye çalışıldı. Rektörlükle görüşülmeye gidildiğinde, artık burada çalışmadıkları ve muhatap alınmayacakları bildirildi.

Bunun üzerine yemekhane işçileri kampüs içinde yürüyüş yaptılar ve öğrencilerle beraber toplantı düzenlediler. Yürüyüş boyunca rektörlüğün verdiği sözlerini tutmadığının teşhiri yapılarak işçilerin işten çıkarıldığı haberi okul bileşenlerine duyuruldu. Yapılan toplantıda, rektörlükle ve diğer birimlerle yeteri kadar konuşulduğu vurgulanarak masa başında çözüme gidilemeyeceği dile getirildi. Artık kaybedecek bir şeyleri kalmadığını söyleyen işçiler, işlerine sahip çıkacaklarını, işyerlerini terk etmeyeceklerini söylediler ve yemekhane işgalini başlatmış oldular. İşgal üzerine sendika temsilcisini arayan Rektör tehditler savurdu.

19 Kasım günü yapılan toplantıda sesimizi daha güçlü duyurmak için neler yapabileceğimiz tartışıldı. İlk olarak AÜ Rektörlüğü önünde bir basın açıklaması yapılması kararlaştırıldı. 20 Kasım günü öğle saatlerinde rektörlük önünde buluşmak için gelen işçiler ve öğrenciler polisin tehditkâr tutumuyla karşılaştı. İşçi ve öğrencilerin önü polis barikatlarıyla kesildi fakat kısa süre sonra bir araya gelinerek eylem başladı. Eylemde “*Krizin faturasını ödemiyoruz! Atılan işçiler geri alınsın! Ucuz, nitelikli yemek istiyoruz!*” yazılı pankart açıldı ve okunan basın metninde taleplerimiz rektörlüğe bir kez daha iletildi.

Eylemin bitiminde işçiler ve öğrenciler Cebeci Kampüsü’ne geçti. Burada Oleyis temsilcisi tarafından rektörlüğün işçilerle görüşme talep ettiği bilgisi aktarıldı. Bunun üzerine sendika temsilcisi ve işçilerden oluşan bir heyet görüşmeye gitti. Kısa süren görüşmenin ardından yemekhaneye gelen temsilciler konuşmaları aktardılar. Yapılan görüşmelerde Tam Sofra şirketinin bir ay içerisinde yemek satışı 1.5 katına çıkarsa işçilerin hepsini işe alabileceği, fakat bunun için de o süreyi deneme süresi olarak değerlendireceği, karşılığında da işçilerin işgale son vereceği ve bir hafta sonra işbaşı yapacağı ifade edildi. Fakat bu sırada sendika temsilcisini yeniden arayan yetkililer, hukuki nedenlerle tüm işçilerin işe alınmasının mümkün olmayacağını söylediler. Temsilciler yeniden görüşmeye gitti. Görüşme anlaşmazlıkla sonuçlandı. İşçiler, tek bir kişi dahi işe

geri alınmazsa yemekhaneyi boşaltmayacakları ve direnişi sonuna kadar sürdüreceklerini söyleyerek masadan kalktılar.

İşçiler ve öğrenciler 19 Kasım tarihinden beri geceleri de dahil yemekhanede bekliyor. Sürece dair tartışmalar yapılıyor. Hep beraber halaylar çekiliyor, oyunlar oynanıyor. Cuma akşamı maden işçilerinin mücadelesini anlatan “Maden” filmi izlendi. Bundan sonraki günlerde de hem bilincimizi tazeleyecek, hem direnişimizi güçlendirecek farklı etkinlikler gerçekleştirilmeye devam edilecek. Sesimizi başta kampüs bileşenlerine ve daha geniş bir kitleye duyurmak için pratik faaliyetlerde bulunulacak. İşçilere destek amacıyla imza kampanyası başlatılacak ve akademisyenlerin aktif destekleri alınmaya çalışılacak.

Ankara Üniversitesi işçileri ve öğrencileri bu anlamlı direnişi tüm işçileri işe geri aldırtıncaya dek sürdürecekler.

Cebeci Ekim Gençliği

Özbucak’ta patronun oyunu sürüyor...

Direnen Özbucak işçisi kazanacak!

Özbucak fabrikasında yaklaşık üç yıldır yaşanan hak gasplarının artarak devam etmesi ve son olarak fabrikanın elektriklerinin kesilmesinin ardından üretime verilen arayla başlayan süreç devam ediyor.

17 Kasım günü gece vardiyasındaki işçiler servislerin gelmemesi üzerine evlerine dönmüşlerdi. Servis araçlarının ücretleri ödenmediği için gelmediğini öğrenen işçiler, işletmenin elektriğinin de kesilmesiyle 19 Kasım günü, halen yönetimin de bulunduğu eski fabrikanın önünde maaşlarını almak için eyleme geçmişlerdi. İşçilerin fabrika içindeki kararlı bekleyişi, ücretlerin Cuma ya da Pazartesi günü ödeneceğinin söylemesinin ardından son bulmuştu.

Sendikanın işçileri arayarak Pazartesi gelmelerini söylemesi üzerine işçiler, 24 Kasım günü öğle saatlerinden itibaren fabrikada toplanmaya başladılar. Özbucak patronu Nusret Balkaroğlu işçilerle bir toplantı yaptı. İşyerinin kapanması veya işçilerin biraz daha fedakârlık yapması arasında bir seçim yapmaları gerektiğini söyledi.

Özbucak işçileri, ücretlerin ödeneceğini, eski fabrikanın ve eşinin evinin satışa çıkarıldığını söyleyen Balkaroğlu’na verdiği sözleri tutmadığını söylediler. Kendilerine daha önce de çeşitli sözler verildiğini, son olarak işçi çıkarılmayacağı sözü verilmesine rağmen 10 kişinin daha işten atıldığını ve atılan işçilere ödeme yapılmadığını dile getirdiler.

Geçen hafta yapılan görüşmede, bu hafta bir maaş, bayramdan önce de bir maaş olmak üzere iki maaşlık ücret ödemesi yapılacağı sözü verilmesine rağmen, işçilere tek ödeme yapılacağı açıklandı. İşçilerin bir kısmı Salı bir kısmı da Çarşamba günü maaşlarını aldılar.

Kimi işçilerin içeride 30 milyara yakın, genelinin ise 6-7 maaş alacakları var. Dolayısıyla tek maaşlık ödeme işçilerin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak. Süreç nedeniyle işverenden çok sendikaya öfke duyan işçiler, yaşananlardan sendikayı sorumlu tutuyorlar. Yıllardır yaşananlar karşısında sendikanın

herhangi bir şey yapmadığını, son süreçte patronun yanında yer aldığını söylüyorlar.

Yaşanan bunca sorun ve işçilerin günlerdir süren bekleyişi sırasında dışarıdan herhangi bir destek alması için bırakın çağrı yapmayı konuyu duyurmaktan bile uzak duran TEKSİF yönetimine karşı işçilerin giderek artan bir tepkisi söz konusu. Geçen Çarşamba günü bazı işçilerin sendikacıların üzerine yürümeleri, diğer işçilerin araya girmesiyle engellenmişti. Günler boyunca bekleyen işçilerin yanına kimsenin gelmemesi tepkiye konu olmuştu.

Sİ-DER, işçiler fabrika içinde beklemeye başladıkları andan itibaren yanlarında oldu. Bültenimizin daha önceki sayılarında işlediğimiz sürecin ardından sürekli olarak fabrikada işçilerle bekleyen Sİ-DER çalışanları, bu süreç içinde işçiler içinde birlik ve dayanışmanın artırılması, patronun oyunlarının teşhir edilmesi ve boşa düşürmesi için yapılabilecekleri anlatmak için çaba harcadılar.

Salı günü işyerine girişimize izin verilmeyince, yaşanan son süreçle ilişkin bildirimimizi fabrika önünde dağıttık. Yaşananların sermayenin işçi sınıfına karşı yürüttüğü saldırıların bir parçası olduğunun anlatıldığı bildiride, kriz söyleminin de buna hizmet ettiği vurgulanıyor. Bildiride şu ifadeler yer veriliyor:

“Şimdi ÖZBUCAK işçileri her zamankinden çok birlik olmalı. Şimdi, tek ses, tek vücut olmanın tam zamanı. Ülkenin her tarafında patronlar kriz bahanesiyle işçilerin haklarını gasp ediyor. Bize yapılan da milyonlarca işçi kardeşimize yapılan saldırının bir uzantısı. Biz önce kendi fabrikamızda, ardından diğer fabrikalardaki ve sanayilerdeki işçi kardeşlerimizle yan yana gelmeliyiz. Ancak bu sayede patronların ve onların uşağı hükümetin saldırılarını püskürtebiliriz...”

İşçiler, süreç boyunca yanlarında olduğumuz ve destek verdiğimiz için, dağıtım sırasında bizimle sohbet edip teşekkür ettiler.

Adana Sanayi İşçileri Derneği çalışanları

Asil Çelik işçisinden eylem...

“Krizin faturasını sorumluları ödesin!”

Ücretsiz izin saldırısına karşı direnişe başlayan Asil Çelik işçileri, 20 Kasım günü fabrikanın bulunduğu Orhangazi’den onlarca kilometre yol katederek Bursa şehir merkezine kadar süren bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

“Krizin faturasını sorumluları ödesin!”, “Ücretsiz izin dayatmasına hayır!”, “İşten atmalar yasaklansın!” talepleri ile sabah saat 08.00’de fabrika önünde yapılan açıklamayla başlayan yürüyüş, Bursa-İstanbul yolunun İznik Kavşağı’na kadar sürdü. Buradan servislerle Gemlik girişine gelen işçiler Özdilek önünden tekrar yürüyüşe geçerek Gemlik İskele Meydanı’na kadar yürüdüler.

Yapılan açıklamanın ardından tekrar araçlara binilerek Bursa girişindeki Ovakça Beldesi’nde Grammer ve Prysmian işçileri ile buluşan Asil Çelik işçileri buradan tekrar yürüyüşe geçtiler.

Tofaş fabrikasının karşısına gelindiğinde, BMİS Genel Sekreteri Selçuk Göktaş ve Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar tarafından Tofaş işçilerini mücadeleye çağıran konuşmalar yapıldı. “Tofaş işçisi yalnız değildir!” sloganı coşkulu bir şekilde atıldı.

Beşyol kavşağında metal işçilerinin önü polis barikatıyla kesildi. İşçiler barikatu “Baskılar bizi yıldıramaz!” sloganlarıyla protesto etti. Yapılan görüşmelerin ardından yolun açılmasıyla yürüyüşe devam edildi. Yürüyüş boyunca metal işçileri sıklıkla “Asil Çelik işçisi köle değildir!”, “Krizin faturasını ödemeyeceğiz!”, “Bedel öderiz, bedel ödettiririz!”, “İşten çıkarmalar yasaklansın!”, “Krizin faturası patronlara!”, “Ücretsiz izinlere hayır!”, “Gemileri yaktık dönüş yok artık!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganlarını coşkuyla attılar. Emekçilerin de destek verdiği yürüyüş boyunca bildiriler dağıtıldı. Metal işçilerinin sloganları, alkışları ve düdükları hiç susmadı.

Bursa Kent Meydanı’na gelen işçiler adına BMİS Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu bir açıklama yaptı. Serdaroğlu, krizin sorumlusu olmadıklarını ve faturasını da ödemeyeceklerini belirtti. BMİS’de 40 yıldır örgütlü olan Asil Çelik Fabrikası’nda işverenin kriz bahanesiyle ücretsiz izin saldırısına giriştiğini belirterek, saldırının cevapsız kalmayacağını söyledi.

Serdaroğlu tüm metal işçilerini birlikte mücadele etmeye ve Birleşik Metal-İş Sendikası’nda örgütlenmeye çağırdı. “Asil Çelik işçileri kıvılcımı çaktılar, sıra bu ateşi körüklemeye geldi” dedi. Türk Metal çetesinin Başkanı Mustafa Özbek’e yüklenerek “Metal işçileri bu emlakçı Mustafa’dan, bu komisyoncu Mustafa’dan hesap soracak” dedi. Kent Meydanı’ndan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bursa Bölge Müdürlüğü’ne kadar yürünerek, burada Asil Çelik’le ilgili şikayet dilekçeleri verildi. Sendikaların destek verdiği eyleme yaklaşık 300 işçi katıldı.

Yürüyüşe Asil Çelik işçilerinin öfkesi, kararlılığı ve coşkusu hakimdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Prysmian işçilerinden MESS dayatmalarına yanıt!

“Sessiz kalmayacağız, haklarımızı kullanacağız!”

Bursa’da Asil Çelik işçilerinin ücretsiz izin saldırısına karşı kilometrelerce yürüyerek gerçekleştirdiği “Krizin faturasını ödemeyeceğiz!” yürüyüşünün ardından metal işçileri eylemlerini büyütüyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şubesi’nin örgütlü olduğu Prysmian’da işçiler, 2008-2010 Metal Grup Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri arabulucu aşamasında devam ederken 25 Kasım akşamı fabrikayı terketmeme eylemi gerçekleştirdiler.

Fabrika içinden sloganlarla çıkan 08.00-16.00 vardiyasındaki işçiler, fabrika kapısında bekleyen 16.00-24.00 vardiyası işçileri ile buluştu.

Birleşik Metal-İş Sendikası’nın örgütlü olduğu Asil Çelik ve Grammer’deki işçilerin de destek verdiği eylemde metal işçilerine Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci seslendi.

“Bu eylemi işgal olarak değil de metal işçilerinin öfkesi, tepkisi olarak görmek gerekiyor. MESS patronları ve Türk Metal, metal işçilerinin gücünü, neler yapabileceğini görsünler. Krizin sorumlusu değiliz, bedel ödemeyeceğiz” diyerek Prysmian işçilerine seslenen Ekinci, işten çıkarmaların, yüzdeli ve ücretli izinlerin yasaklanmasını talep etti. “Sessiz kalmayacağız, başta yaşam hakkımız olmak üzere haklarımızı sonuna kadar kullanacağız! Savunacağız demiyorum, kul-la-na-ca-ğız!” diyerek metal işçilerinin mücadele kararlılığını ifade etti.

16.00-24.00 vardiyası işçileri çalışmaya başlarken 08.00-16.00 vardiyası işçileri saat 19.30’a kadar fabrikayı terketmedi. Eylem boyunca metal işçileri alkışlarla birlikte “Zafer direnen işçilerin olacak”, “MESS, MESS şaşırma sabrımızı taşıрма!”, “Emeğe uzanan eller kırılсын!”, “Direne direne kazanacağız!”, “İnadına sendika inadına DİSK!”, “İş ekmek yoksa barış da yok!” sloganlarını coşkuyla attılar.

Burjuva basının kriz haberleri nedeniyle bugünlerde mesken tuttuğu Bursa’da Prysmian işçilerinin eylemi de canlı yayında bir kanalda yayınlandı. Eylem sonunda gelen, “Türk Metal çetesinin başkanı Mustafa Özbek hakkında savcılıkça soruşturma açıldığı” haberi işçiler tarafından alkışlarla karşılandı.

Eylemin ardından gazetemize açıklama yapan Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci, Prysmian işçilerinin gerçekleştirdiği işyerini terketmeme eylemini MESS dayatmalarına karşı gösterilmiş bir tepki olarak değerlendirdi. Esnek çalışmayı, düşük ücretleri ve kölelik dayatmalarını kabul etmeyeceklerini vurguladı.

Türk Metal Sendikası’nın metal işçilerinin temsilcisi olamayacağını söyleyen Ekinci, metal işçilerinin sesi olmak için mücadele ettiklerinin altını çizdi.

Prysmian işçilerinin eylemine Türk Metal üyesi bazı metal işçileri de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Yemekhane işçileriyle dayanışma!

Ankara Üniversitesi’nde yemekhane işçileri boykotla başlayan direnişlerini yemekhane işgali ile sürdürüyorlar.

Yemekhane işçileri 25 Kasım günü işgal edilen yemekhanede basın toplantısı gerçekleştirdiler. Basın açıklamasından 15 dakika önce basının içeri alınmadığı haberinin gelmesi üzerine yemekhanede bulunan işçiler, akademisyenler ve öğrenciler toplu halde sloganlar ve alkışlarla kapıya giderek basını içeri aldılar. Aynı kararlılık ve coşkuyla yemekhaneye geri dönülerek basın toplantısı gerçekleştirildi.

Bir yemekhane işçisinin okuduğu basın açıklamasında şunlar söylendi: “Rektörlüğü uyarıyoruz: Üniversiteler sermayenin ve taşeron şirketlerin çıkarlarına göre yönetilemez. Piyasacılığın olduğu yerde bilim olmaz. Rektörlük safını belirlesin. Rektörlük ya piyasacı anlayış ile üniversiteyi yönetmeye çalışacak ya da bilime ve emeğe sahip çıkacaktır.”

Basın açıklamasının ardından destek için gelen sendika yöneticileri ve parti yöneticileri konuşmalar yaptılar. İlk olarak DİSK Bölge Temsilcisi Kani Beko söz aldı. Eylemlerin ve mücedelenin her yerde devam ettiğini söyleyerek 29 Kasım eylemine çağrıda bulundu.

Ardından Yurtsever Cephe İşçi Birliği, ÖDP, SDP ve Sosyalist Parti temsilcileri söz alarak yemekhane işçilerinin yanında olduklarını söylediler.

Basın açıklamasına Birleşik Metal-İş, Sosyal-İş, OLEYİS, Genel-İş sendikaları destek verdi. Salonda sık sık “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “İşçi-gençlik el ele, mücadeleye!” sloganları atıldı.

Basın toplantısından sonra yeni şirket temsilcisinin merkez kampüste olduğunun öğrenilmesi üzerine temsilci olarak iki işçi görüşmeye gitti. Şirket yetkilisinin, işçiye ihtiyacı olmadığını söylediği görüşmede işçilerin taleplerinin ne olduğu da soruldu. Tam kadro çalışmaya başlamak istediklerini belirten yemekhane işçileri, hep beraber işbaşı yapma kararlılığında olduklarını açıkladılar.

Cebeci Ekim Gençliği

İşçi ve emekçi hareketinden...

Tezcan işçileri yürüyor!

Kocaeli Arslanbey Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan Tezcan Galvaniz'de Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi 38 işçinin iş akitlerinin kriz bahanesiyle feshedilmesi ve sendikal örgütlülüğün tasfiyesine girişen patronun dayatmalarına karşı başlayan direniş devam ediyor.

19 Kasım akşamı vardiya çıkışında servislere binmelerine izin verilmeyen Tezcan işçileri patronun bu tutumuna karşı İzmit Şehir Merkezi'ne kadar 20 km'lik bir yürüyüş düzenlediler.

Yürüyüşleri boyunca sloganlar atan işçiler İzmit Merkez'deki İnsan Hakları Parkı'nda toplandılar. BMİS üyelerine konuşan Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı işverenin, sendikalı işçileri servis araçlarına bindirmemesinin kabul edilemez olduğunu belirterek ekonomik krizin bahane olarak kullanıldığını vurguladı.

Tezcan Galvaniz işçileri patron dayatmalarına karşı 20 Kasım sabah saatlerinde de eylem gerçekleştirdiler. Fabrika önünde toplanan işçilere konuşan Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Eğitim Sekreteri Celalettin Aykanat, Tezcan işverenin krizi bahane ederek saldırılarını artırdığını ancak BMİS üyelerinin örgütlü gücüyle bu saldırıların üstesinden geleceğini söyledi. Aykanat'ın konuşması “*Şimdi söz söyleme sırası bizlerdedir. Başta Tezcan Galvaniz'in patronu Sönmez Bey olmak üzere herkes işçiye saygı duymayı öğrenecektir.*” sözleriyle son buldu.

Rotopak'ta anlaşmaya doğru...

Basın-İş Sendikası İstanbul Şubesi'nin örgütlü olduğu Rotopak işyerinde 20 Ekim tarihinde asılan grev ilanının ardından arabulucu sürecine giren toplu iş sözleşmesi görüşmeleri, 2007 yılında imzalanan ilk sözleşmenin kazanımlarını geri çekmek isteyen Rotopak patronunun dayatmalarının geri çekilmesiyle anlaşmaya doğru ilerliyor.

Haftalık 40 saat olan çalışma süresini 45 saate çıkarma, %100 olarak ücretlendirilen fazla mesai ücreti %50'ye çekme, sosyal yardım paketini yarıya indirme ve yıllık 4 ikramiye maaşlara dağıtma önerileriyle, kazanılmış hakları geri almanın hesaplarını yapan Rotopak patronunun bu dayatmalarını geri çektiğinin işaretlerini vermesi, sürecin anlaşmayla sona ereceğinin işaretlerini veriyor.

340 Basın-İş üyesini kapsayan TİS görüşmelerinde sendika ve Rotopak patronu arasında uyuşmazlık yaşanan tek madde ücret zammı olarak kaldı. Sendikanın %12 ücret zammı talebine karşı Rotopak patronu %6 zam önerisinde bulunuyor.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dostel'de işçi çıkarma

Birleşik Metal İşçileri Sendikası Gebze Şubesi'nde örgütlü Dostel Makine'nin patronu bir süre önce krizi bahane ederek işçileri ücretsiz izne ayırmıştı. Krizden olumsuz etkilendiğini belirten patron, hükümetin kriz nedeniyle işten çıkarmaları engellemek gerekçesiyle dağıttığı fonlardan yararlanmaktan da geri durmamıştı. Ücretsiz izne çıkarılan işçiler 27 Kasım'da işbaşı yapmayı beklerken, asalak Dostel patronunun 40 işçiyi işten çıkarmayı planladığını öğrendiler. BMİS Gebze Şubesi işyeri temsilcisi Selçuk Balcı, işten çıkarmaların kabul edilemez olduğunu ifade etti ve bunun sendikal örgütlülüğe yönelik bir saldırı olduğunu belirtti. İşten atma saldırısına karşı

tepkilerini ortaya koyacaklarını söyledi.

247 kişinin çalıştığı fabrikada 180 işçi BMİS Gebze Şubesi'nde örgütlü bulunuyor.

Pazartesi eylemleri sürüyor...

Yaklaşık altı ay önce sendikalı oldukları gerekçesiyle Bursa Büyükşehir Belediyesi tarafından işlerine son verilen sarı otobüs şoförleri direnişlerine devam ediyorlar.

İşçiler her Pazartesi Orhangazi Parkı'nda yaptıkları eylemlerine 24 Kasım günü de devam ettiler. Her zamanki gibi pankartlarıyla, dövizleriyle, şapkalarıyla ve gür sloganlarıyla direnişlerini sürdürme sözü veren Burulaş işçileri kararlılıklarını ifade ettiler.

Basın açıklamasının okunmasından önce konuşan TÜMTİS Bursa Şube Sekreteri Özdemir Aslan, Bursa'daki toplu ulaşım hizmetlerinin AKP ve Büyükşehir Belediye Başkanı'nın yandaşlarına peşkeş çekildiğini, taşeron şirket aracılığıyla ihalelerde yapılan yolsuzlukların belediyeyi zarara uğrattığını belirtti.

Ardından TÜMTİS Şube Başkanı Ahmet Güllü basın açıklamasını okudu. Açıklamada direnişin süreceği vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Bursa

SES Bakırköy Şube'den protesto

SES Bakırköy Şubesi, 24 Kasım günü Bakırköy Dr. Sadi Konuk Hastanesi'nde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile Sağlık Bakanlığı'na bağlı hastanelerde yürürlüğe konulan ücretli yemek uygulamasını protesto etti. Bakırköy Dr. Sadi Konuk Hastanesi Yemekhane Bölümü önünde yapılan açıklamada şunlar söylendi:

“Uygulama başladığı günden beri örgütlülüğümüzün olduğu tüm yerlerde yemek boykotları, basın açıklamaları ve yürüyüşlerle bu durum protesto edilmiştir. Ayrıca genel yazının iptaline yönelik genel merkezimizce dava süreci başlatılmış ve devam etmektedir. Maliye Bakanlığı'nın yönetmeliğe aykırı olan bu genel yazısı geri çekilmeliye kadar demokratik ve hukuksal mücadelemizi arttırarak sürdüreceğimizin bir kez daha

bilinmesini istiyoruz.”

Kızıl Bayrak / İstanbul

SES'ten yemek boykotu

SES Şişli Şubesi, “Kamu Hastane Birlikleri Pilot Uygulaması Hakkında Kanun Tasarısı”nın apar topar ilk sıraya alınarak bütçe ile birlikte görüşmeye açılmasını 20 Kasım günü protesto etti. Sağlık Bakanlığı'nın yayınladığı genelge ile birçok hastanede yemeğin paralı hale getirilmesine karşı ayrı ve simitle yemek boykotu gerçekleştirdi.

“İşimize, ekmeğimize, geleceğimize sahip çıkıyoruz!” / SES Şişli Şubesi pankartı ve taleplerin yer aldığı dövizlerin açıldığı eylemde, basın açıklamasını SES Şişli Şube Sekreteri Akibe Aktaş yaptı. Tasarının neler getireceğini sıralayan Aktaş, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası'nın geri çekilmesi, kaliteli, yeterli ve ücretsiz yemek hakkı, doğalgaza, elektriğe ve temel tüketim maddelerine yapılan zamlar ve sağlıkta özelleştirmenin durdurulması için mücadele çağrısı yaptı. Eyleme yaklaşık 70 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sağlık çalışanları eylemlerini sürdürüyor

Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde SES ve Dev-Sağlık İş üyesi sağlık emekçilerinin döner

sermaye ödemeleri ve taşeron olarak çalıştırılan işçilerin kadrolu istihdamının sağlanarak insanca yaşam koşullarının yaratılması amacıyla gerçekleştirdikleri eylemler 20 Kasım günü devam etti.

İlk gün iki saatlik iş bırakma eylemi, 19 Kasım günü YÖK'e faks çekme eylemi yapan sağlık emekçileri 20 Kasım günü ise poliklinikler önünde bir saatlik oturma eylemi yaptılar.

Oturma eyleminde okunan basın metninde, taleplerinin makul ve karşılanabilecek talepler olduğunu belirtilerek, hastane yönetimine bayrama kadar süre tanıdıkları duyuruldu.

Kızıl Bayrak / Adana

İzmir'de Türk Metal toplantısı

Türk Metal Sendikası İzmir Şubeleri 20 Kasım günü Genişletilmiş Temsilciler toplantısı yaptı. Toplantıya yaklaşık 250 işçi katıldı.

Mustafa Özbek salona işçilerin alkışlarıyla geldi. Özbek konuşmasına AKP karşıtı söylem ve eleştirilerle başladı. Konuşmaları bir sendikacıdan öte bir parti başkanı havasındaydı. Sık sık "demokrasi"den, "bağımsızlık"tan ve "ABD karşıtlığı"ndan bahsetti.

Yaklaşık 45 dakika boyunca hükümet aleyhine konuşan Özbek ancak toplantının sonuna doğru MESS ve TİS üzerine konuştu. MESS'e atıfta bulunarak krizin bahane olduğunu ileri süren Özbek, "işçi çıkarmak yerine artık eliniz cebinize gitsin, kırıntı değil alınterimizin hakkını istiyoruz" vb. söylemlerle işçilere seslendi. Hiçbir zaman patronlarla kolkola olmadığı ve masada işçilerin beş kuruşunu dahi bırakmadığı üzerine yeminler etti.

Toplantıya katılan işçiler, Özbek'e soru sormak yerine seçilmiş kişiler tarafından atırılan "Özbek senle ölüme de gideriz!", "Vur de vuralım öl de ölelim!", "İşçiyiz haklıyız kazanacağız!", "Özbek sen bizim herşeyimizsin!", "MESS, MESS şaşırma sabrımızı taşıрма!" sloganlarına eşlik ettiler.

BDSP'li Metal İşçileri

Valf'te kıyım sürüyor!

Yakacak Valf'te sendikal örgütlülüğün tasfiyesine girişen patron, iş akitlerini feshettiği 8 işçinin ardından Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi işyeri temsilcilerini de kapı önüne koydu.

Yakacak Valf İşyeri Baştemsilcisi İsmail Bıçak ve İşyeri Temsilcisi Aykut Ünsever de fabrika önünde beklemeye başladılar.

Kartal E-5 karayolu üzerinde bulunan ve 58 işçinin çalıştığı Yakacak Valf Klinger'de Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi 58 işçi 14 Kasım sabahı fabrikaya alınmamışlardı. Kriz bahanesiyle sendikal örgütlülüğün tasfiyesini hedefleyen Valf patronu işten attığı sendika üyesi işçiler için 25. maddenin 3. bendini dayanak gösterdi. Fabrika önünde sendika önlüklerini giyerek bekleyişlerini sürdüren işçiler, işten atmaların asıl nedeninin sendikal örgütlenmeye olan düşmanlık olduğunu söylüyorlar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Emeklilerden yoksulluk dilekçesi

Emekli-Sen İstanbul Şubeleri 20 Kasım günü

Cağaloğlu'nda bulunan "Başbakanlık Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıf Başkanlığı" önünde eylem yaparak, son dönem üstüste binen zamlarla beraber yaşamlarının çekilmez hale geldiğini duyurdular. Yoksulluk tespitlerinin yapılmasını talep ettiler. Eğitim, sağlık, sosyal güvenlikle ilgili haklarının paralı hale getirildiğini söyleyerek seçimler vesilesiyle önlerine konacak sadaka yardımlarını reddettiklerini duyurdular.

"Haklarımızı istiyoruz! DİSK / Emekli-Sen İstanbul Şubeleri" pankartının açıldığı eylemin ardından Emekli-Sen üyeleri dilekçelerini vermek üzere içeriye girdiler. Eylem boyunca "Sadaka değil toplu sözleşme!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Sendika hakkımız engellenemez!" sloganlarını attılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"Hükümet toplu sözleşmeden kaçamaz!"

Tüm Bel-Sen üyeleri 19 Kasım günü İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. "Tüm Bel-Sen 1-2 No'lu Şubeleri" pankartının açıldığı eylemde yapılan açıklamada şunlar söylendi: "Bugün hala sendikamızın üyeleri adına 235 belediye ile imzaladığı ve uygulanan toplu sözleşmeleri bulunmaktadır. Bu toplu sözleşmelerden 7 bini aşkın kamu emekçisi yararlanmaktadır. Bunun yanında uygulanmayan bazı sözleşmelerimiz de bulunmaktadır. Bunlar için de gerek ulusal düzeyde mahkemeler yoluyla, gerekse uluslararası düzeyde İLO ve AIHM yoluyla hukuksal mücadelemizi sürdürdük." Hükümetin kamu emekçilerinin toplu sözleşme hakkını kabul etmediğinden ve engellemeye çalıştığından bahsedildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kestel'de emekçiler yürüdü!

Eğitim-Sen Bursa Şubesi Kestel Temsilciliği'nin yürüttüğü çalışmaların sonucunda işsizliğe, zamlara ve yoksulluğa karşı eylem gerçekleştirildi.

Kestel Aile Çay Bahçesi'nin önünde başlayan yürüyüş Kestel İlçe Meydanı'nda gerçekleştirilen basın açıklamasıyla son buldu. Eyleme katılan kitleye seslenen Eğitim-Sen Kestel Temsilcisi Yüksel Hoş, yapılan zamların işçi

ve emekçilerin yaşamını zorlaştırdığını ifade ederek krizin faturasının emekçilere yansıdığını söyledi.

Nevşehir'de dayanışma yemeği

KESK'e bağlı Eğitim-Sen Nevşehir Şubesi'nin beş yıldır düzenlenmeyen dayanışma yemeği 22 Kasım günü gerçekleştirildi. Nevşehir merkezi ve ilçelerini de kapsayan, üyeler arasındaki birlikteliği ve dayanışmayı geliştirmeye dönük organize edilen yemekte 29 Kasım Ankara mitingine katılım

konuşuldu. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı yemekte Sosyalist Kamu Emekçileri ve BDSP'nin ortak mesajı da okundu. Mesajda sermayenin sosyal yıkım saldırılarına karşı mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Nevşehir

Eğitim Sen'den 24 Kasım açıklaması!

Eğitim Sen, 24 Kasım günü yaptığı yazılı açıklamada, eğitim emekçilerinin "yıldı bir hatırlanma"yı değil, sorunlarına

kalıcı çözümler istediğini belirtti. "24 Kasım Öğretmenler Günü"nün 12 Eylül döneminin bir ürünü, 12 Eylül zihniyetinin nasıl bir öğretmen istediğinin simgeleştiği bir gün olduğunun unutulmaması gerektiğini söyledi.

Açıklama şu sözlerle son buldu: "Eğitim ve bilim emekçileri, taleplerini daha gür haykırmak ve yaşadığı sorunlara boyun eğmeyeceğini göstermek için 29 Kasım'da Ankara'da yapılacak olan 'Zamlara, işsizliğe ve yoksulluğa

hayır!' mitingine tüm Türkiye'den kitlesel olarak katılacak ve taleplerimizi görmezden gelenlere sesini en güçlü şekilde duyuracaktır."

Surtel Kablo'da TİS imzalandı

Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube'ye bağlı Surtel Kablo'da TİS imzalandı. BMİS bünyesine yeni katılan Surtel Kablo'da 20 Kasım 2008 tarihinde imzalanan TİS sonucunda işçi ücretlerinde yüzde 27 oranında artış sağlandı.

Ortalama net ücreti 635.00 YTL olan işyerinde net 171.00 YTL'lik bir artış yapılmış oldu.

Anlaşma ile ilk 6 ay için ücretlere yüzde 15 zam yapıldı. Ayrıca, birinci yıl için 96 gün, ikinci yıl için 120 günlük ikramiye kazanıldı. Her ay ücret ödemeleriyle birlikte ödenmek üzere net 75.00 YTL'lik sosyal ödeme elde edildi.

Sözleşme hakkımız engellenemez!

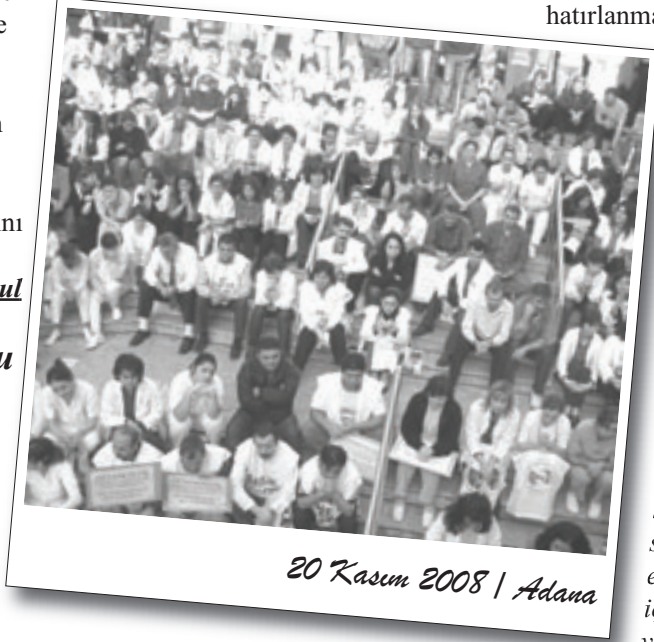
Tüm Bel-Sen, bazı belediyelerle imzalamış olduğu toplu sözleşmelerin uygulanmaması nedeniyle AIHM'e başvuru yapmıştı. AIHM'e yapılan başvuru 12 Kasım günü, kamu emekçileri lehine sonuçlandı.

KESK İstanbul Şubeler Platformu, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin kamu emekçilerinin toplu sözleşme hakkıyla ilgili kararına dair 25 Kasım günü İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylemde yapılan açıklamada, hükümetin kamu emekçilerinin toplu sözleşme hakkını kabul etmeyerek engellediği, mahkemelerin ise toplu sözleşme hakkını kullanabileceği ile ilgili kararlar verdiği ifade edildi. Hükümetin buna rağmen Yargıtay ve sözde sendikalar yasasına dayanarak toplu sözleşme hakkını engellediği vurgulandı.

AIHM Büyük Daire'nin kararının, toplu iş sözleşmesini bağtlatma, üyelerinin çıkarlarını korumanın başlıca araçlarından birisi olduğu söylendi. Toplu sözleşme hakkı için, hukuksal alanda ve meydanlarda mücadelelerini sürdürmeye devam edecekleri ifade edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Metal TİS'leri v

ar

Üçüncü ayını geride bırakan metal işkolundaki toplu sözleşme görüşmelerinde yaklaşık iki aydır uyuşmazlık sürecine girilmiş bulunuyor. MESS'in esnek üretim koşullarını dayatan tutumu nedeniyle uyuşmazlığın yaşandığı görüşmelerde sürecin sonuna doğru geliniyor. Geçtiğimiz hafta resmi arabulucu fiilen devreye girdi. Arabulucunun MESS'le yaptığı görüşmenin ardından yazacağı raporla birlikte görüşmelerde son aşamaya ulaşılacak ve artık deyim yerindeyse iş kopma noktasına varacak.

TİS sürecine dahil olan önemli bir etken!

Sürecin başında birçok temel faktörün 2008-2010 dönemi TİS'ini belirleyeceği ifade ediliyordu. Görüşmeler ilerledikçe ve eğilimler netleştikçe, sürecin dinamikleri daha belirgin bir biçimde kendini ifade etmeye başladı. TİS'in geride kalan her evresi aslında yeni dinamiklerin devreye girdiğine tanıklık etti. Şimdi de, bir dönemdir daha kısık sesle dillendirilen fakat gelinen aşamada kendini açık bir biçimde ortaya koyan kriz, etkin bir unsur olarak sürece dahil olmuş durumda.

Kriz, tüm işçi ve emekçilerin yaşamını daha şimdiden sarsmış bulunuyor. İşten atma furyası ve kısmi de olsa fabrika kapatmalar başladı. Daha TİS görüşmeleri sürecinde sıkıntıları dile getiren MESS temsilcileri otomotiv sektöründeki tedirginlikten bahsediyorlardı. Şimdi bu tedirginliğin yerini büyüyen korkular almış bulunuyor. Ekim ayından başlayan üretime ara verme saldırısı birçok fabrikada işten atmalardan ücretsiz izinlere, ücret ödememelerden fabrika kapatmalara kadar vardırdı. Özellikle orta ölçekli fabrikalarda durum beklenenden daha kötü. Bu fabrikalarda krizin faturası anında işçiye kesiliyor. Çoğunlukla kitlesel işten atma biçiminde kendini ortaya koyan kriz, kimi yerlerde de işletmelerin iflasına yol açıyor.

Fakat kriz herkes için iflas ya da zor günler anlamına gelmiyor. Kimileri için palazlanmanın ve başkalarını yutup rekabet dışına itmenin bir yeni "fırsat"ı oluyor. Bu açıdan bakıldığında, krizin en çok etkilediği ifade edilen otomotiv sektörünün durumu bir hayli tartışmaya açık. Ücretsiz izinler, üretime ara vermeler ve gelinen aşamada işçileri işten atmaların yaşandığı bu sektörde durum hiç de ifade edildiği gibi değildir. Çünkü kriz nedeniyle feryat figan eden Oyak, Ford, Mercedes, Honda, Tofaş vb. otomotiv tekelleri hala da kârlı durumdadırlar. Hatta geçtiğimiz yılın aynı dönemine göre daha kârlı bir dönem geçiriyorlar, son on yılın en verimli dönemini yaşıyorlar. Üstelik kriz içinde olduklarını söyleyip işçi çıkaran da, bu verilerin sahibi olan da kendileridir. Bu verilerden yola çıkarak bu sektörün krizden etkilenmediğini/etkilenmeyeceğini iddia edecek değiliz elbette. Ancak mevcut verileri hiç değilse şimdilik krizin bu otomotiv patronlarını vurmadığının somut bir ifadesi saymak gerekir. Şimdiye kadar yaptıkları aslında, gelecekte kendilerini bekleyen bunalımlı günlere yapılan bir ilk hazırlığı ifade

etmektedir.

Metal TİS'leri ve kriz

Kriz bir bütün olarak TİS gündemine daha erken bir tarihte dahil olsa da, asıl etkisini şimdi göstermeye başlıyor. Uyuşmazlık sürecine girildiği için, henüz kriz üzerinden şekillendirilerek masaya getirilmiş bir teklif yok. Fakat MESS'in sınıf öngörüsü zaten bir kriz durumunu varsaymış ve masaya getirdiği taleplerini ona göre formüle etmişti. Esnek çalışma ve esnek çalışmanın farklı varyasyonları, somut olarak BMİS cephesinden uyuşmazlığa konu edilen maddeler krize hazırlık maddeleridir bir bakıma. Şimdilik bu talepler MESS'in ihtiyaçlarını karşıladığı için bu eksende yeni talepler ortaya konulmuş değil. Fakat MESS açısından henüz geç de sayılmaz. Nasıl olsa kriz etkilerini yeni yeni hissettirmeye başladı ve önümüzdeki günlerde esnek çalışmanın tamamlayıcısı sayılabilecek başka tekliflerin masaya gelmesi şaşırtıcı olmayacaktır. MESS'in bu yeni tekliflere ihtiyaç duyup duymayacağından bağımsız olarak, bunun gerçekleşmesi uzak bir ihtimal değildir.

Taktik tutumların önemli manevra olanağı sağladığı TİS görüşmelerinde, hele de sürecin daha başından itibaren sert olduğu böylesi bir atmosferde, bu ihtimalin karşımızda durduğunu görmek gerekiyor. Kriz eksenli bir yüklenme ve bu yüklenmenin maddi birçok olguya dayandırılması, MESS açısından yüklenmenin sonuç vermesi için yeterli olabilir. İleri süreceği yeni dayatmalar üzerinden sonuç alamasa bile, mevcut tıkanma konusu maddelerin MESS lehine geçmesi patronlar için bulunmaz bir fırsat olacaktır.

Bu tabloyu tersinden ifade etmek de mümkün elbette. Kriz süreci metal işçileri ve sendikaların tutumları açısından da yeni bir durum demektir. Metal işçileri ve sendikaların da MESS'in karşısına yeni taleplerle çıkması kaçınılmazdır bir bakıma. Nerden bakarsak bakalım, kapitalistlerin faturayı her durumda işçilerin sırtına yıkmak isteyeceği koşullarda, başta iş güvencesi olmak üzere birçok taleple MESS'in karşısına dikilmek zorunludur. İşten atmaların yasaklanması, ücretlerin zamanında ödenmesi, fazla mesailerin yasaklanması, işçi sınıfından yapılan kesintilerle oluşturulan havuz, fon vb. kaynakların yine işçiler için kullanılması ve bu kaynakların işçiler tarafından yönetilmesi gibi daha pek çok talep sıralanabilir. Daha şimdiden denebilir ki, metal işçilerinin yıllardır aşırı sömürünün yarattığı kayıpları telafi edebilmek ve insanca yaşamın asgari koşullarını oluşturmak için sürecin başında ileri sürdükleri talepler ile kriz karşısında emeğin korunması çerçevesinde ortaya koyacağı talepler üst üste düşmüş durumdadır. Bu talepler bütünlüklü bir biçimde ileri sürülebilmelidir.

Talepler için ve krize karşı mücadele!

TİS'deki tıkanma henüz aşılmış değil ve hiç değilse BMİS cephesinden bir mücadele sürdürülüyor.

ve birleşik mücadelenin tan önemi

Bu hafta yedincisi yapılacak olan “Cuma yürüyüşleri”, eylemli sürecin ana halkasını oluşturuyor. Bunun dışında BMİS’in illerde yaptığı geniş katımlı toplantılar ve ara eylemler de devam ediyor. Toplantılar kısmen de olsa taleplerin ve mücadelenin sorunlarının tartışıldığı bir platform olma işlevi görse de, şimdiye kadar daha çok merkez yöneticilerinin kararlılığı açığa çıkarmak için harcadığı çabalar öne çıkmış bulunuyor. Ancak bunun yeterli olmayacağı açık. Bu toplantılar, işçilerin kendilerini ifade etmelerinin ve sürece dair düşüncelerini dolaysız bir biçimde ortaya koymalarının araçlarına dönüştürülmek durumunda.

MESS’in kapısında yapılan son eylem “Cuma yürüyüşleri”nden farklı bir bileşenle ve farklı bir atmosferde gerçekleştirildi. Önden bir hazırlığın yapıldığı ve hazırlıkların kısmen gizli tutulduğu bu eylem, kamuoyunda olduğu gibi sendika tabanında da belli bir heyecanla karşılandı.

Ancak, “Cuma eylemleri”yle birlikte bu eylemler belli bir atmosfer ve motivasyon yaratsa da, bu eylem çizgisinin geline tıkanmanın eşğine dayandığı görülmek durumdadır. Bu eylemler yetersiz ve etkisiz kalmaktadır. İşçiler henüz daha etkili eylemler istiyor değiller. Fakat sürecin yükünü karşılamak açısından bu eylemlerin yeterli olmadığı işçilere anlatılabilmek durumundadır.

Sendikal örgütlülüğün olduğu fabrikalarda, örgütsüz fabrikalarda olduğu gibi işini kaybetmek ciddi bir endişenin konusu haline gelmemiş olsa da, şimdilik kriz nedeniyle bir savunma psikolojisine girildiği kesindir. Bu nedenle, şu dönemde eylem çizgisini daha çok sürece önderlik eden sendikal kadroların belirlemesi zorunludur. BMİS açısından bu öncelikle merkez TİS Komisyonu, şube yöneticileri ve elbette herkesten çok merkez yöneticileri demektir. Bunların ortaya koyacağı çaba, kararlılık ve tabana vereceği güven, eylemli sürecin ilerletilmesinde ve akıbetinde belirleyici olacaktır. Zira eylemliliğin daha militan ve kararlı bir hatta geçmesi bir zorunluluk olarak görünmektedir. Çünkü kriz bahanesiyle tek tek fabrikalarda birçok saldırı gündeme gelmekte ve saldırılar daha çok da işten atma biçiminde yaşanmaktadır.

Sermaye açısından bir önlem olarak devreye sokulan işten atma saldırısına karşı şimdiye kadar BMİS tarafından tok bir yanıt üretilmedi. Daha çok klasik araçların devreye sokulduğu yöntemlere başvurulmaya devam ediliyor. İşten atılanlarla ilgili açılan davalar ya da işten atılanların fabrika önünde beklemesi, böylesi bir dönemde sonuç almayı bir hayli zorlaştıran yöntemlerdir. Sermayenin ilk saldırılarına oldukça tok yanıt verilebilmeliydi. Örneğin işten atılan 8 Yakacık Valf işçisi için fabrika işgal edilebilmeliydi.

Böylesi eylemler sermayeye verilecek mesaj açısından önemlidir. Yine de gecikilmiş değildir. BMİS’in örgütlü olduğu birçok işletmede işten atmalardan ücretsiz izinlere kadar birçok saldırı gündemdedir ve ilerleyen günlerde bunların sayısının daha da artacağını hesaba katmak gerekir. Bugünkü

çizgide ve klasik yöntemlerle bu saldırıların göğüslenemeyeceği açıktır.

Metal TİS’leri ve ortak mücadelenin artan önemi

Krizin gündeme geldiği ve giderek kendini daha fazla hissettirmeye başladığı günlerden bu yana sınıfın değişik bölükleri saldırıların hedefi durumuna geldi. Sınıf hareketinin akacak kanal ve bir çıkış arayışı, kriz bahanesiyle karşılaşılan saldırılar karşısında hala da sürüyor. Fakat şimdilik kendini ifade edebileceği kanallar bulabilmiş, dahası derlenip toparlanmış değil. Bu koşullarda metal TİS’leri halihazırda sınıf hareketinin nabzının attığı merkez durumunda.

Hem metal sektörünün ülke ekonomisi açısından taşıdığı kendine özgü önem, hem de bu işkolundaki mücadele geleneği ve bunun halihazırda sınırlılığına rağmen kendini ifade ediyor olması, sınıfın hareket halindeki güçlerinin de ilgisini bu alana topluyor. Metal TİS’leri vesilesiyle çeşitli dayanışma girişimleri gündeme geliyor. Bu dayanışma çabasının, halihazırda sınırlılığına rağmen, kapitalizmin krizi karşısında sınıfın doğal savunma refleksi saymak gerekiyor. Bu girişimler aynı zamanda, sınıf mücadelesinin şimdiki seyriyle ve sınıfın mevcut geri durumuyla birlikte düşünüldüğünde, krize karşı ortak mücadele ihtiyacının/zorunluluğunun hissedilmesinin de ifadesidir. Bugün metal işkolundaki TİS’lerin tıkanmasına neden olan maddeler ne tek başına BMİS’in çabasıyla aşılabılır ne de kriz vesilesiyle karşılaşılan saldırılara sınıfın başka bir bölümü tarafından tek başına yanıt verilebilir. Bunun sınıfın ve emekçilerin geniş kesimleri nezdinde bilince çıkarılması önem taşımaktadır.

İşte böylesine zorlu bir dönemde metal TİS’lerinin kendi dinamizmi ve şimdilik metal TİS’leri zemini

üzerinden gelişen dayanışma örnekleri yaygınlaştırılmalı ve daha ileri bir düzeyde ortaya konulabilmelidir. Kısa süre önce HSGGP’nin süren direnişlerle dayanışma girişimleri, Genel-İş üyesi belediye işçilerinin metal işçileriyle eylemli dayanışması, Türk-İş Şubeler Platformu’nun metal TİS’leri üzerinden bu yönlü çabaları önemlidir. Fakat daha kapsamlı, daha güçlü ve eylemli hatta büyüyen bir dayanışmanın örülmesi gerekmektedir. Bu, sınıfın farklı kesimlerinin ortak mücadelesi sürecinin ilk halkası olacaktır.

Kuşkusuz bunun başarılmasında temel öznelere tutumu önemli bir rol oynayacaktır. Hem devam eden ve belli bir canlılığı ifade eden TİS sürecinin temel öznesi durumundaki BMİS’in bu yönde atacağı adımlar hem de şube platformu bileşenleri ile HSGGP bileşenlerinin tutumları önem kazanmaktadır.

Krize karşı mücadele ile TİS sürecinde MESS’e karşı süren mücadele birleştirilebilirse, bu çabanın sınıf hareketinin daha güçlü çıkışlar yapmasına ve kendine başka kanallar yaratmasına olanak yaratacağına kuşku yoktur. Metal işçilerinin mevcut dayatmalar karşısında grev adımı atmasının yolu da böylece düzlenebilecektir. Sınıf devrimcileri sürece bu bilinçle müdahale edeceklerdir.

Özbek ve çetesine göstermelik nutuklar da yetmeyecek...

Türk Metal ateşle oynuyor!

Metal işkolunda toplu sözleşme süreci şu anda arabulucu aşamasında bulunuyor. Kısa bir süre içerisinde bu süreç de geride kalacak ve resmi grev süreci içerisine girilecek. Sürecin en kritik ve en sert aşamalarına denk gelen böylesi bir anda, hain-işbirlikçi kimliği ile tescillenmiş Türk Metal çetesinin elebaşısı Mustafa Özbek ilginç çıkışlarla MESS’e kafa tutuyor.

Önce 12 Kasım’da İstanbul’da yaklaşık 10 bin kişi ile ardından ise Manisa, İzmir ve Ankara’da daha sınırlı katılımlarla gerçekleşen toplantılarda bu hain “*Sigortamızı attırmayın karanlıkta kalırsınız*”, “*Ekmeğimizle oynamayın, ümüğünüzü sıkırsınız!*” gibi söylemlerle MESS’i kendince tehdit etti ve “*Eğer grev yapmak gerekiyorsa onu da biz yaparız*” dedi.

Bugüne kadar MESS’le kolkola yürümekle övünüp duran bu haine bu sözleri söyleten bir danışıklı dövüş müdür, yoksa bu kirli ittifakta çatlaklar mı oluşmuştur bilinmez ama, gerçekleşen bu toplantılarda atılan hamasi nutuklar Türk Metal çetesinin ve Mustafa Özbek’in iyice köşeye sıkıştığının göstergesidir.

İşçileri toplayıp böyle toplantılar yapmaya ihtiyaç duyması bile bu hainin düştüğü durumu gözler önüne sermeye yetiyor. Zira bugüne kadar bırakalım işçi toplantıları yapıp sözleşmeyi işçilerle birlikte tartışmayı, hiçbir sözleşme döneminde işçilere en ufak bir bilgi kırıntısı verildiğine bile tanık olmadık. Aslında bu sözleşme döneminde de benzer bir tablo söz konusu. Özbek’in kendini kurtarmaya adanmış bu toplantıları saymazsak, süreç fabrikalarda hala da böyle devam ediyor.

Bu toplantıların organize edilmiş biçimi de bu durumun en açık göstergesidir. Birer parti mitingi-toplantısı biçiminde gerçekleşen bu etkinliklere işçiler yer yer zorla yer yer de “*MESS’e karşı miting yapacağız!*” söylemiyle getirildiler. Tabii ki kendisini Mustafa Özbek’in fedaisi sayan gönüllü köleleri dışında... MESS dayatmalarına karşı öfke duyan metal işçileri bu toplantılarda MESS’e karşı tepkilerini dile getirme olanağı bulamadılar, Mustafa Özbek’in kendisine yapılan eleştirilere verdiği cevapları dinlemekle yetinmek durumunda kaldılar. Metal işçilerinin kendi taleplerini dile getirdiği her slogan, “*belirlenmiş sloganlar dışında sloganlar atmayalım!*” uyarıları ile bastırıldı. Belirlenmiş sloganlar olan “Başkan nerede biz oradayız!”, “Başkan seninle ölüme de gideriz!”, “Hepimiz işçiyiz, hepimiz Özbek’iz!” sloganları salona yerleştirilmiş özel görevlilerle attırılmaya çalışıldı. İstanbul toplantısında işçilerden beklediği desteği göremeyen Özbek, durumdan pek hoşnut olmasa gerek ki, yine binlerle yapacağını ifade ettiği Manisa ve İzmir toplantılarını sadece kapı kullarından oluşan birkaç yüz kişi ile yapmak zorunda kaldı.

Peki her şeye karşın bu haini metal işçilerinin karşısına çıkmaya zorlayan, MESS’e kafa tutan göstermelik nutukları attıran nedenler neler?

Daha özel bir neden olarak Ergenekon soruşturması ile birlikte kaybettiği prestij ve burjuva basının önemli bir bölümünde sürekli olarak kendisi hakkında ortaya serilen gerçekler, işçilerin arkasında olduğu görüntüsünü vererek kendisini savunmaya çalıştığı izlenimini veriyor. Yapılan toplantıların önemli bir bölümünün bu meselelere ayrılması, her zaman olduğu gibi metal işçilerinin taleplerinin es

geçilerek siyasi-ırkçı konuşmalar yapılması bunu gösteriyor.

Ancak bu köşeye sıkışmanın en önemli nedeni, doğrudan metal grup toplu iş sözleşmeleri ile ilgili. Sürecin başından itibaren tabandaki hoşnutsuzluğun sürekli bir biçimde artması ve bir patlamaya yol açtığı koşullarda dizginlenemeyecek bir çıkışa dönüşme olasılığı burada önemli bir neden. Özellikle Birleşik Metal’in geçtiğimiz senelere göre çok daha kararlı bir görüntü vermesi, yer yer Türk Metal işçilerine seslenen pratikleri, sınıf devrimcileri başta olmak üzere Türk Metal üyesi işçilere yapılan mücadele çağrılarının güçlenmesi, bu hainin uykularının kaçması için oldukça geçerli nedenler olsa gerek. Bunlara bir de Ergenekon süreci ve başka vesilelerle birlikte sendika içindeki çatlakların büyümesini, tabanı denetim altında tutmanın zorlaşmasını da eklediğimizde, bu hainin korkularının arttığı görülüyor.

Özellikle toplantılarda toplusözleşme sürecine dair atılan hamasi nutuklara baktığımızda, bu durum çok daha yalın bir şekilde gözlenebiliyor. Anlaşılan o ki, Özbek haini bu nutuklarla ihanetçi görüntüsünden sıyrılmaya, ipleri yeniden eline almaya çalışıyor. Döne döne Türk Metal’in Türkiye’nin ve dünyanın en güçlü sendikası olduğunu iddia ediyor, Birleşik Metal’i en beylik söylemlerle aşağılıyor. Zam taleplerinden geri dönmeyeceklerini, sosyal hakların kırılmasına izin vermeyeceğini anlatıyor. Hatta daha da ileri giderek, sözleşme taslağına kendisinin soktuğu esnek üretime bile geçit verilmeyeceğini söylüyor. Düne kadar kavga döneminin kapandığını, her şeyin uzlaşma ile çözülebileceğini iddia eden Özbek, grevin en geçerli ve sonuç alıcı eylem silahı olduğunu kabul

etmek zorunda kalıyor.

Ama bunu yaparken bile satır aralarında MESS’e “*Gelin anlaşalım! Biz Türk sanayini ileriye taşıyacağımıza söz veriyoruz. Sizde bize iş güvencesi verin!*” diye yalvarıyor. Kriz söyleminin etkin şekilde kullanılmaya başlandığı son iki aydaki gelişmeler ve fabrikalarda aldıkları tutumlar da bu niyeti gözler önüne seriyor. Toplantılarda MESS’e “*ümüğünüzü sıkırsınız*” diye seslenen Özbek, daha sözleşme imzalanmadan fabrikalarda esnek üretim ve ücretsiz izinler uygulatıyor, işten çıkarmalarda patronla kolkola listeler hazırlamaya devam ediyor. Türk Metal’in örgütlü olduğu fabrikalarda ardı ardına ücretsiz izinler ve işten çıkarmalar yaşanıyor.

Diğer yandan bu nutukların atıldığı dönem de oldukça dikkat çekici. Sürecin başında, işçilerin en kararlı olduğu dönemde sessizliğini koruyan bu işbirlikçi, krizin artık güncel bir tehlike olarak ortaya çıktığı anda metal işçilerine “grev” çağrısı yapıyor. Süreci göğüsleyecek bir grev örgütlemeyeceği kesinken, o aslında MESS’i değil, metal işçilerini tehdit ediyor.

Özellikle İstanbul toplantısından yansıyanlara baktığımızda, bu tehditlerin pek de yerini bulmadığını söyleyebiliriz. Her ne kadar kriz ve işsizlik korkusu işçilerdeki dinamizmi ve kararlılığı bir miktar törpülese de yine en coşkulu sloganlar MESS’e karşı taleplerin dile getirildiği sloganlar oldu.

Ancak, bu gövde gösterileri de “emlak komisyoncusu Mustafa” ve çetesinin kendisini kurtarabilmesi için yeterli olmadı. Metal işçisi bir kez daha taleplerinin arkasında olduğunu ve önünü gördüğü ilk anda kararlılıkla mücadeleye atılacağını göstermiş oldu.

TAYAD: “Sözler tutulmuyor!”

TAYAD’lı Aileler “10 saatlik sohbet hakkı”nın uygulanması için Abdi İpekçi Parkı’nda başlattıkları açlık grevlerinin 3. ve son günü olan 24 Kasım’da basın açıklaması gerçekleştirdiler. Sabah gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından öğlen saatlerinde çekilen halaylarla eylemi sonlandırdılar.

TAYAD’lı Aileler adına yapılan açıklamada, tecritin kalkması için süren ölüm oruçları sonucunda 22 Ocak 2007 tarihinde Adalet Bakanlığı’nın yayımladığı genelge hatırlatıldı, Adalet Bakanı’nın genelgenin uygulanması konusunda sözlerinin arkasında durmadığı belirtildi. Açıklama şu sözlerle sona erdi:

“Artık söz değil, somut adım istiyoruz. Yeni sakatlıklar, yeni ölümler yaşandığında ‘özür’ dilemenin bir kıymeti harbiyesi olmayacaktır. Yaşanan olumsuzlukların sorumlusunun AKP ve Adalet Bakanı olduğu gibi, yaşanabilecek olumsuzlukların da sorumlusu onlar olacaktır. Yol yakinken vazgeçmeli ve sorumluluklarını yerine getirmelidirler.

Sorun çok nettir. Çözümü de, o kadar net ve bir o kadar da basittir. Çözüm, verilen sözün tutulması ve sohbet hakkının bir an önce uygulanmasıdır.”

Kızıl Bayrak / Ankara

Tutsaklara “şoven damga” zorlaması

Adana Karataş Cezaevi’nde giderek tırmandırılan baskı politikaları çerçevesinde tutsakların kollarına “Tek Bayrak, Tek Dil, Tek Vatan” damgası vurulmaya çalışılıyor.

Tutsaklardan Sevcan Atak’ın İHD’ye gönderdiği faks ile açığa çıkan saldırı İHD Adana Şubesi tarafından yapılan yazılı bir açıklama ile kamuoyuna duyuruldu.

İHD, Atak’ın Karataş cezaevine getirilirken girişte arama adı altında zorla çırılçıplak soyma saldırısına maruz bırakıldığını, gardiyanlar tarafından çömeli kalkmaya zorlandığını ve bu uygulamaya diğer tutukluların da maruz kaldığını belirtti.

Atak’ın derneğe gönderdiği faksta, tutsakların açık görüşe çıkarken, kollarına “Tek Bayrak, Tek Dil, Tek Vatan” yazılı damganın vurulmak istendiği ve bu uygulamayı reddeden tutuklulara aileleri ile görüş yasağı getirildiği bilgisi verildi.

25 Kasım eylem ve etkinliklerinden...

Genç-Sen’li Kadınlar: “Kadına yönelik şiddete son!”

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü dolayısıyla, kadınlara uygulanan baskı, sömürü ve şiddet Genç-Sen’li kadınlar tarafından 22 Kasım günü Galatasaray Lisesi önünde protesto edildi.

“Üzmez’i koruyan düzenin, kadına yönelik şiddetin karşısındayız! / Genç-Sen’li Kadınlar” yazılı pankartın açıldığı eylemde, “Tecavüzün onaycısı İÜ rektör aday!”, “Eğitimde cinsiyetçi ayırım şiddettir!”, “Ruh ve beden sağlığını bozmayan tecavüz yoktur!”, “Kadına yönelik şiddete son!”, “Namus cinayetlerine, tacize, tecavüze son!”, “25 Kasım 1960’ta katledilen keleklerin mücadelesi sürüyor!” yazılı kelek şeklinde dövizler ve “Kadına karşı şiddete son!” yazılı kelek şeklindeki kokartlar takıldı.

Kadına yönelik saldırganlığa ilişkin örneklerin verildiği açıklama, tüm bunları yaratan sisteme karşı mücadele edileceği vurgusuyla son buldu.

“Artık şiddet istemiyoruz!”, “Jin jiyan azadi!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!”, “Kadına yönelik şiddete hayır!”, “Gelsin baba, gelsin koca, gelsin devlet, inadına isyan, inadına özgürlük!” sloganlarının atıldığı açıklamaya Genç-Sen’li erkekler de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tokat’ta 25 Kasım etkinliği

Eğitim-Sen Tokat Şubesi Kadın Komisyonu tarafından “25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü” nedeniyle şube binasında 22 Kasım günü bir etkinlik gerçekleştirildi.

25 Kasım’ın anlamı ve önemi üzerine yapılan konuşmayla başlayan etkinlik sinevizyon gösterimiyle devam etti.

Eğitim-Sen Kadın Komisyonu’nun oluşturduğu “Emekçi Kadın Korosu”nun sunduğu müzik dinletisi eğitim emekçileri tarafından ilgiyle dinlendi. Şiirlerle devam eden program, serbest kürsü bölümüyle sona erdi. Oldukça ilgi çeken programa çoğunluğunu kadınların oluşturduğu 40 civarında emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Tokat

TÜM-İGD: “Kadınlar mücadeleye!”

TÜM-İGD’li Kadınlar, Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü nedeniyle 23 Kasım günü Taksim Tramvay durağında basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylemde, “Şiddete, ırkçılığa, sömürüye karşı kadınlar mücadeleye!” pankartı ve “Görünmeyen emek sesini yükselt!”, “Tacize, tecavüze hayır!”, “Sorumlusu olmadığımız krizin faturasını ödemeyeceğiz!”, “Kadınlar savaş istemiyor!” ve “Ucuz işgücü olmayacağız!” dövizleri açıldı.

Savaş mağduru, töre mağduru kadınlar ile Bursa’da yanan kadınları anlatan skeçin ardından basın metni okundu. Açıklamada 25 Kasım’ın yalnızca bir gün olarak anımsanmakla kalmayıp, var olan sorunlara karşı her günün bir mücadele gününe çevrilmesi gerektiği söylendi. Açıklama taleplerin okunmasıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mirabel Kardeşlerin çağrısına emekçi kadınlardan yanıt:

“Şiddetin kaynağı kapitalizme karşı mücadeleye!”

Bundan 48 yıl önce (25 Kasım 1960), Latin Amerika’da Dominik Cumhuriyeti’nde Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele eden ve tecavüz edilerek katledilen üç kız kardeş, Patria, Minerva ve Maria Terasa’nın emekçi kadınlara bıraktığı mücadele çağrısı Emekçi Kadın Komisyonları tarafından sahiplenildi.

“25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü”ne İstanbul’un çeşitli sanayi havzalarında yürüttükleri çalışmalarla hazırlık yapan Emekçi Kadın Komisyonları, 23 Kasım günü Galatasaray Lisesi’ne yaptıkları yürüyüşle işçi ve emekçi kadınları kapitalizmin şiddetine, ulusal, cinsel ve sınıfsal sömürüsüne karşı mücadeleye çağırıldılar.

“Kapitalizm kriz, açlık, yoksulluk şiddettir! Emekçi kadınlar mücadeleye! / Emekçi Kadın Komisyonları” pankartını açarak Beyoğlu Emek Sineması önünden Galatasaray Lisesi’ne yürüyen emekçi kadınlar, erkek sınıf kardeşleriyle “Kadın-erkek elele, örgütlü mücadeleye!” sloganını attılar.

“Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!”, “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!”, “Taciz, tecavüz insanlık suçudur!”, “Hüseyin Üzmezler sistemin gerçek yüzüdür!”, “Krizle, işsizliğe yoksulluğa hayır!”, “Kız çocukları 11 yaşında evliliğe zorlanıyor!”, “Evde, sokakta, işyerinde şiddete son!”, “Tecavüzü meşrulaştıran yasalar çöpe!” dövizleri ve işçi önlükleriyle coşkulu yürüyüşlerini sürdüren emekçi kadınlar, Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

25 Kasım’ın tarihsel anlamı ve güncel önemi üzerine yapılan kısa bir konuşmayla başlayan basın açıklaması Emekçi Kadın Komisyonları adına okunan metinle devam etti.

Kadına yönelik şiddetin kaynağı olan kapitalizme karşı mücadeleyi temel alan açıklamada, kadına yönelik şiddetin, evde, fabrikada, gözetiminde, sokakta ve cezaevlerinde sürdüğü belirtildi. Kadına yönelik şiddetin ulaştığı boyut şu sözlerle özetlendi:

“Hüseyin Üzmez tarafından 14 yaşındaki kız çocuğuna gerçekleştirilen tacizin ardından hazırlıkları gizlice yapılan yasa tasarısıyla 14 yaşından büyük olan kız çocuklarına tecavüz edildiğinde cezanın şikayete bağlı olması, tecavüzcü ile evlilik durumunda cezanın ortadan kaldırması ve evlilik yaşının 14’e düşürülmesi vb. düzenlemeler, kadına karşı şiddet ve tecavüzün devlet tarafından yasalaştırılması ve meşru görülmesi

23 Kasım 2008 / İstanbul

anlamına

geliyor. Hatta Üzmez’in tahliyesi ile birlikte tüm devlet kurumlarının nasıl tecavüzcüleri koruduğu ve kolladığı da görülüyor. “

Açıklamanın son bölümünde ise emekçi kadınlar şiddetin sona ermesi için şiddetin kaynağına karşı mücadeleye çağrıldı.

Emekçi Kadın Komisyonları eylemlerini Kartal İşçi Kültür Evi Tiyatro Atölyesi’nin hazırladığı kısa bir oyunla sona erdirdiler. Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüyü anlatan, Güldünya, Uğur Kaymaz’ın annesi, Picca Bacca ve Bursa’da tekstil fabrikasında yaşamını yitiren işçi kadınların yaşamından kesitler sunan oyun ilgiyle izlendi. Oyunun ardından bir kez daha mücadele çağrısı yükseltildi.

Eylemde “Emekçi kadınlar mücadeleye!”, “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!”, “Mirabel Kardeşleri unutmadık, Rosa’yı unutmadık!”, “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!”, “Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!” sloganları atıldı.

Baştan sona coşkulu geçen eylemde, Emekçi Kadın Komisyonları’nın 2008 yılının Şubat ayında düzenledikleri Emekçi Kadın Kurultayı’nda alınan kararlar doğrultusunda mücadeleye devam edeceği bir kez daha duyuruldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mamak’ta emekçi kadın buluşması!

“25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü” vesilesiyle 22 Kasım günü bir etkinlik gerçekleştirdik.

Etkinliğe İşçi Kültür Evi önünde gerçekleştirdiğimiz eylemle başladık. “Kapitalizm kriz, savaş, açlık, yoksulluk ve şiddet demektir! Emekçi kadınlar mücadeleye!” şiarlı ozalitin açıldığı eylemde kadınlar şiddeti ve kapitalizmi teşhir eden sloganları güçlü bir şekilde haykırdı. Eylemi gören emekçiler alkışlarla destek verdiler.

Kültür Evinde yapılan kısa hoşgeldiniz konuşmasını “Yaşamın yarısından kavganın yarısına”

adlı belgeselin gösterimi izledi. “25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü”nün anlam ve önemini anlatan kısa konuşma, kadına yönelik şiddeti, kadının sınıfsal, ulusal ve cinsel ezilmişliğini ve tarihsel mücadelesini anlatan sunumla devam etti. Ardından güncel durumla da bağlantılı olarak kapitalizmin krizi ve kadına yönelik etkileri üzerine söyleşi bölümüne geçildi. Söyleşi, hemen tüm kadınların söz alarak yaşadığı sıkıntıları anlattığı ve çözüm önerileri üzerinden fikir alışverişinin yaşandığı canlı bir atmosferde geçti. Sohbetimiz yaklaşık bir buçuk saat sürdü.

30 kadının katıldığı etkinlik, canlı tartışmaların ardından 29 Kasım’da yapılacak miting ve oluşturmaya hedeflediğimiz Emekçi Kadın Komisyonu’nun çağrısıyla son buldu.

Mamak İşçi Kültür Evi çalışanları

Kartal’da 25 Kasım etkinliği...**“Emekçi kadınlar mücadeleye!”**

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü’nün yıldönümü vesileyle 22 Kasım günü Kartal İşçi Kültür Evi’nde bir etkinlik gerçekleştirdik.

Emekçi kadınların baskıya ve sömürüye karşı durmaları ve bir araya gelmeleri hedefiyle düzenlenen etkinliğe Kartal ve Pendik’teki emekçi kadınları davet ettik.

Etkinlik öncesi hafta boyunca Emekçi Kadın Komisyonları’nın 25 Kasım dolayısıyla hazırladığı bildirileri, etkinlik davetiyesi ile birlikte fabrikalarda ve semt içerisinde dağıtarak duyurumuzu yaptık. Çaldığımız kapılarda içeri davet edilerek kadına yönelik şiddet ve kriz üzerine sohbetler gerçekleştirdik. Kadınların yoğun olarak çalıştıkları fabrikalardan birine yaptığımız dağıtım sırasında işçi kadınlarla tartışma imkanı yakaladık. Davetiyelerimizden birkaç tane alarak duyurusunu kendi çevresinde gerçekleştiren emekçi kadınlar oldu. Kartal Karlıköpe’de iki geçiş güzergahına etkinliğimizin duyurusunun olduğu ozalitleri, ara sokaklara ise duyuru afişlerini yapıştırdık.

Etkinlik programı için şiddete maruz bırakılan kadınları çarpıcı bir şekilde yansıtan bir tiyatro oyunu hazırlığı içerisine girdik.

“*Kapitalizm açlık, savaş, yoksulluk ve şiddettir! Emekçi kadınlar mücadeleye!*” şiarlı pankartla sahneyi düzenledik. Toplumsal hayatın her alanından emekçi kadınları ve yaşam alanlarını, karşılaştıkları zorlukları konu eden bir fotoğraf sergisi düzenledik.

Etkinlik programı, “*Bu bahar önce kadınlar yürüyecek*” adlı, kadının tarihsel konumuna ve özellikle emekçi kadının kapitalist sistemde karşı karşıya kaldığı baskılara değinen ve Sovyet kadınlarının kazanımlarını örnekleyerek kadınları mücadeleye çağıran sinevizyon gösterimi ile başladı. Kartal İşçi Kültür Evi Tiyatro Atölyesi’nin Güldünya, Bacca, Bursa’daki işçi kadınlar ve Uğur Kaymaz’ın annesinden kesitler sunarak hazırladığı tiyatro gösterimi ile devam etti. Oldukça ilgi gören oyun coşkuyla alkışlandı.

25 Kasım’ın tarihsel anlamı üzerine yapılan konuşmanın ardından söyleşiye geçildi. Önce, kadına yönelik şiddetin kaynağı ve toplumsal yaşamda emekçi kadınların maruz kaldığı çifte sömürüye değinilerek, kadının kurtuluşunun kapitalist sisteme karşı mücadele etmesinden geçtiği belirtildi. Ardından SSGSS ve istihdam paketleriyle kadınların sahip olduğu sınırlı hakların da yavaş yavaş ellerinden alındığı ve kadının dört duvar arasına hapsedilerek bilinçlenmesinin, çalışma yaşamına katılmasının ve sosyalleşmesinin önüne geçilmek istendiği vurgulandı. Sonrasında söz emekçi kadınlara bırakıldı.

Tekstil işçisi bir kadın söz alarak, kadının önce bilinçlenmesi, kendini eğitmesi ve en başta da kendine güvenerek bunu istemesi gerektiğini söyledi. Bir başka emekçi kadın, kadın-erkek eşitsizliği sorununun kapitalist sistemin kendisinden kaynaklandığını belirterek, kadınların özgürlük anlayışlarının oldukça dar olduğunu, sadece komşuya gitmenin özgürlük olmadığını, özgürlüğün daha fazlasını istemek gerektiğini belirtti.

Kamu emekçisi bir kadın, kadınların sessiz kaldıkça daha fazla ezileceklerini, kendilerine vaadedilen dünyayı görmeden istemelerinin de mümkün olamayacağını savundu.

Metal işçisi bir kadın, işsizliğin ve krizin önce kadınları vurduğunu, ancak tüm hak gasplarına karşı kadınların ses çıkarmadıklarını, birbirlerine güvenmediklerini ifade ederek kadınların en başta

kendilerine güvenmeleri gerektiğini söyledi. Metal sektöründe kadınların ağır koşullarda çalıştırıldıklarını, yasalarda sınırlı olmasına karşın gece mesailerine bırakıldıklarını ve hatta preslerde hamile kadınların çalıştırıldığını ifade etti.

Metal işçisi bir başka kadın ise serviste işçi kadınlarla yürüttüğü tartışmalarda, mesaiye kalmak istemeyen kadınların tek kaygılarının ev işleri ve yemek yapmak olduğunu, dar bir çerçeveden dünyaya baktıklarını dile getirdi.

Tartışma sırasında, Sovyet kadınlarından ve kadının yaşamını kolaylaştıran toplumsal inşa sürecinden, Novamed direnişindeki kadınlardan, Desa’daki direnişçi kadınlardan örnekler verilerek mücadele etmenin emekçi kadınlar üzerindeki etkileri üzerine vurgular yapıldı.

Son olarak, emekçi kadınların kapitalist cendereden nasıl çıkması gerektiği ve hangi araçlarla emekçi

22 Kasım 2008 / Kartal

kadınlara gidilmesi gerektiği üzerine tartışıldı. Emekçi kadınların sorunları belirlenerek, bu sorunlar üzerinden bir araya gelerek ve yaşamın her alanında mücadele ederek çalışmalar yürütülmesi gerektiği vurgulandı. Etkinliğe 30 kişi katıldı.

Kartal İşçi Kültür Evi Derneği çalışanları

İzmir’de 25 Kasım eylemi...**“Cinsel, sınıfsal, ulusal sömürüye son!”**

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, 25 Kasım günü Kemeraltı girişinde “25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü” ile ilgili basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylemde “*Kapitalizm kriz, sömürü, tecavüz, savaş, şiddet demektir! Kapitalizme karşı mücadeleye!/BDSP*” pankartı açıldı.

Açıklamada 25 Kasım’ın tarihçesinden bahsedildi, Mirabel Kardeşler’in mücadelesi anlatıldı. Kadına yönelik şiddetin evde, fabrikada, gözaltında, sokakta ve cezaevlerinde sürdüğü, şiddetin ve tecavüzün devlet güvencesinde olduğu dile getirildi.

Şiddetin sona ermesi için şiddetin kaynağına karşı mücadele çağrısının yapıldığı açıklamada şunlar söylendi:

“*Kadınların bugün yaşadığı sokaktaki, evdeki, gözaltındaki şiddetin, tacizin, tecavüzün, yoksulluğun yarattığı ekonomik şiddetin bizzat sorumlusu bu çürümüş, asalak kapitalist düzenin kendisidir. Tüm topluma açlığı, yoksulluğu dayattığı gibi, kadınlara da ezilmişliği, baskıyı, sömürüyü ve şiddeti reva görmektedir. Öyleyse şiddete karşı mücadele, şiddetin kaynağı kapitalizme doğru yönelmek zorundadır. Kadınlar bu toplumda karşı karşıya kaldıkları şiddet karşısında ancak örgütlü bir güç olarak karşı durduklarında kurtulabilir, ancak bu şekilde özgürleşebilirler.*”

Eylemde “Cinsel, sınıfsal, ulusal sömürüye son!”, “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!”, “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Devlet terörüne son!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Esenyurt EKK çalışmalarından...

Esenyurt Emekçi Kadın Komisyonu olarak yaklaşık bir ay öncesinde 25 Kasım’a yönelik çalışmalarımızı başlattık. 2 Kasım tarihinde İşçi Kültür Evi’nde film gösterimi düzenleyerek emekçi kadınlarla bir araya geldik. 9 Kasım’da ise, “*Şiddetin kaynağı kapitalizme karşı mücadele!*” şiarıyla bir toplantı düzenledik.

25 Kasım gündemli yapılacak eylem öncesinde bölgemizde ulaştığımız işçi ve emekçi kadınlara çağrımızı yaptık. Bildirilerimizle eylem çağrısını güçlendirdik. Emekçi kadınlara bildirilerimizle fabrikada, mahallede ve pazar dağıtımlarında ulaşmaya çalıştık.

Emekçi Kadın Komisyonları’nın 23 Kasım’da düzenlediği eylemde ise, Esenyurt Emekçi Kadın Komisyonu olarak Mirabel Kardeşlerin mücadele ruhuyla yerimizi aldık.

Komisyonumuz, 25 Kasım’ı gündemleştiren bu çalışmaların yanısıra işçi ve emekçi kadınların sorunlarını işlemeyi sürdürecektir. Bu amaçla kullanılan araçlardan biri olan anket çalışmasına yüklenecek. Kapitalistlerin derinleşen krizinin faturasını işçi ve emekçilere ödetme peşinde olduğu böylesi bir dönemde çalışmalarını hızlandıracak, işçi ve emekçi kadınları krize, açlığa, yoksulluğa ve işsizliğe karşı örgütlü mücadeleye çağırmaya devam edecek.

Önümüzde uzun ve zorlu bir yol olduğunun bilincindeyiz. Yolun sonunda bizi bekleyen yeni dünyanın özlemiyle sıklaştırmalıyız adımlarımızı. Tüm işçi ve emekçi kadınlara düşen görev, bu yeni dünyanın inşası için birer tuğla alıp omuzlarına, bu zorlu ve onurlu yola çıkmaktır. Tuğlaları üstüste dizmeye başladığımızda, çocuklarımızın aç kalmadığı, ruhlarımızın ve bedenlerimizin satılmadığı, şiddetin yaşanmadığı, yoksulluğun ve yoksunluğun yok olduğu bir dünyanın mümkün olduğunu göreceğiz.

Esenyurt Emekçi Kadın Komisyonu

Kadınlar şiddete karşı alanlara çıktılar!

“25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü”nde alanlara çıkan kadınlar şiddeti protesto ettiler.

İzmir: “Kadınlar direniyor!”

İzmir Şiddete Karşı Kadın Platformu üyelerinin gerçekleştirdikleri yürüyüşte “*Mirabeller, Güldünya, Pippa, şiddet sürüyor kadınlar direniyor!*” pankartı açıldı. Açıklamada 25 Kasım’ın tarihçesine değinildi. Kadına yönelik şiddetin 2008 yılının sadece ilk 5 ayında 7670 sayısına ulaştığı söylendi. Gözaltında cinsel taciz ve tecavüz olaylarının devam ettiği, cezaevlerinde kadınların hedef haline getirildiğinden bahsedildi.

Ankara’da kadınlar yürüdü!

Ankara Kadın Platformu’nun Yüksel Caddesi’nde gerçekleştirdiği basın açıklamasında aile içi şiddet, ekonomik şiddet, cinsel yönelim ayrımcılığı ve devlet şiddetine ilişkin dört ayrı metin okundu. Okunan metinlerin ardından kısa bir şiir dinletisi gerçekleştirildi ve eylem sonlandı. Eyleme KESK’li Kadınlar, SDP’li Kadınlar, EMEP’li Kadınlar, Halkevciler Kadınlar, Kolektifçi Kadınlar, TÜM- İGD’li Kadınlar, Genç-Sen’li Kadınlar, EHP’li Kadınlar, ÖDP’li Kadınlar, EKD, Kaos GL ve Kırk Örük katıldı.

Eskişehir Demokratik Kadın Platformu’ndan eylem

25 Kasım günü Hamam Yolu Yediler Parkı’nda toplanılarak Adalar Migros önüne “Cinsel saldırılara, militarizme, erkek şiddetine, ayrımcı yasalara karşı yaşasın kadın dayanışması!” şiarlı pankartla yürüyüş yapıldı. Yürüyüşün ardından Adalar Migros önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Kadına yönelik şiddetin evrensel olduğu ve birçok kadının etnik kökeni, sınıfı, cinsiyeti, cinsel yönelimi ya da HIV statüsü nedeniyle hedef seçildiğinden bahsedildi. Kadın Danışma Merkezleri’nin açılması, yasaların tecavüzcülerin ve tacizcilerin yanında yer almaması, politik kadınlara yönelik baskı, gözaltında taciz ve tecavüzlerin son bulması, sosyal güvenlik yasalarının düzenlenmesi, ekonomik baskının ortadan kaldırılması vb. talepler sıralandı.

150 kişinin katıldığı eylem, kadın ağıtlarının söylenmesiyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir-Ankara-Eskişehir

25 Kasım artan şiddet ile karşılandı!

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü’nde kadınlar, şiddeti artan bir şekilde yaşamaya devam ediyorlar.

Gözaltında Cinsel Taciz ve Tecavüze Karşı Hukuki Yardım Bürosu tarafından yılın ilk 10 ayına ilişkin rapora göre, 24’ü cezaevlerinden, toplam 36 kadın gözaltında taciz ve cinsel taciz iddiasıyla büroya başvuruda bulundu.

25 Kasım “Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü” vesilesiyle hazırlanan raporunun verileri şöyle:

- Bir kadın hamileyken, bir diğeri de altı aylık çocuğuyla gözaltına alındı.
- 11 vakanın faili olarak polis, 25’inin jandarma ve asker, ikisinin özel tim, 24’ünün gardiyan, 24’ünün tutuklu, birinin belediye başkanı olduğu iddia ediliyor.
- Kadınlardan 28’si siyasi nedenle gözaltına alınmış.
- 27’si kendisi siyasi olduğundan, biri ailesinin siyasi olması nedeniyle tacize uğradığını savunuyor.
- Sekizi adli nedenlerle gözaltına alınmış.
- Bunlardan biri 27 yıl önce de üç polis tarafından tecavüze uğradığını öne sürüyor.
- Bu yıl iddialarla ilgili 33 dava açıldı.
- Beş dava mağdurların lehine sonuçlandı.

Kadına yönelik şiddetin boyutu devletin resmi kurumlarının yaptığı araştırmalarda dahi gizlenemiyor. Emniyet Genel Müdürlüğü Asayiş Daire Başkanlığı’nın raporuna göre, 2008 yılının ilk 8 ayında 613 kişi tecavüze maruz kaldı. 2007 yılında 540 kişi tacize maruz kalırken, 2008’in ilk 8 ayında 263 kişi olarak kayıtlara geçildi.

Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı’nın “Töre ve Namus Cinayetleri” raporuna göre, son 5 yılda binin üzerinde kişinin yaşamını yitirdiği tespit edildi. Rapora göre 2003-2008 yılları arasında “töre ve namus” için 948 cinayet işlendi. 2003’te 150 cinayet işlenirken, bu sayı her yıl artarak 2007’de 220 oldu. “Namus” nedeniyle işlenen cinayet sayısı 300’ü geçti.

Bu arada, Hüseyin Üzmez tarafından 14 yaşındaki kız çocuğuna gerçekleştirilen tacizin ardından hazırlıkları gizlice yapılan yasa tasarısıyla 14 yaşından büyük olan kız çocuklarına tecavüz edildiğinde cezanın şikayete bağlı olması, tecavüzcü ile evlilik durumunda cezanın ortadan kaldırması ve evlilik yaşının 14’e düşürülmesi vb. düzenlemelerin hazırlıkları devam ediyor. Bu, devletin ve yasalarının kadına yönelik şiddet ve tecavüzü meşru görmesi, tecavüzcülerin korunması ve kollanması anlamına geliyor.

25 Kasım’da kadınlara barikat!

25 Kasım Kadın Platformu, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü nedeniyle, Galatasaray Lisesi önünde 25 Kasım günü bir sergi açtı. Şiddetin son bulması talebiyle sergi açan kadınlara polis müdahale ederek, sergilerini dağıttı, bütün malzemeleri parçalayarak kenara attı. Sergide, kadına yönelik şiddette kullanılan kesici-delici aletler, silah, jop, kelepçe, kavanoz içinde dışkı gibi araçlar ile şiddeti anlatan fotoğraflar yer alıyordu.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü’nden sergi için izin almasına rağmen gerçekleşen bu müdahale sırasında, kadınlarla polis arasında kısa süreli arbede yaşandı. Kadınlar saldırıyı oturma eylemi ile protesto etti. Burada yapılan konuşmada bu tür baskıların şiddete karşı mücadelelerinde kendilerini yıldıramayacağı ifade edildi.

Kadınlar Galatasaray’daki bekleyişlerini akşam saatlerine kadar sürdürdüler. Saat 19.30’da ise Taksim Tramvay Durağı’nda biraraya geldiler.

“Emeğimiz, bedenimiz, canımız için erkek egemenliğine, kapitalizme hayır!” pankartı ve “Cinsel işkenceye son, sorumlular yargılsın!”, “25 Kasım sergimiz polis tarafından dağıtılmıştır!” dövizlerini taşıyan kadınların Galatasaray’a yürümelerine izin vermeyen kolluk güçleri kadınlara barikat kurdu. Bunun üzerine kadınlar, “Kadınlara değil katillere barikat!”, “Yılgınlık yok direniş var!”, “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Kadınlar artık susmayacak!”, “Aç barikatı aç!”, “Yürüyüş hakkımız engellenemez!” sloganları ve alkışlarla protesto ettiler.

Yapılan konuşmalarda, kadınlara yönelik şiddete karşı uluslararası mücadele ve dayanışma günü olan 25 Kasım’da öğlen sergide akşam barikat önünde maruz kaldıkları uygulamaları anlattılar. Ardından DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel bir konuşma gerçekleştirdi.

Basın açıklamasını Taksim Tramvay durağında okumayı reddeden kadınlar, çetecilere, tecavüzcülere, darbecilere, her türlü şiddete açık olan Taksim’in kadınlara kapalı olduğunu belirttiler. Barikatın açılmaması üzerine iki saat süren bekleyişin ardından eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gençlik hareketinden...

İÜ: “Katil polis üniversiteden defol!”

İstanbul Üniversitesi’nde Edebiyat Öğrenci Kolektifi’nin düzenlemiş olduğu, *Leman*, *Uykusuz*, *Penguen* gibi karikatür dergilerinden alınan ve AKP’nin politikalarını teşhir eden karikatür sergisine 20 Kasım günü çevik kuvvet ve özel güvenlikler saldırdı.

Üç gün boyunca süren sergiye iki gün önce de Edebiyat Fakültesi’nde bir saldırı gerçekleştirilmişti. Bir kişi kitleden uzak bir yere zorla götürülerek darp edilmiş ve gözaltına alınmaya çalışılmıştı. 20 Kasım günü yapılan saldırıda ise iki kişi yaralandı.

Saldırıya tepki gösteren İstanbul Üniversiteli öğrencileri 21 Kasım günü Edebiyat Fakültesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler. Saldırı; *Uykusuz*, *Leman* ve *Penguen* dergilerinin AKP politikalarını anlatan kapaklarından düzenlenen sergiye yapılmıştı. Bu yüzden “*En sonunda karikatürden de korktular / Bu kapının arkasında faşizm var!*” yazılı pankartı taşıyan öğrenciler, dövizlerle birlikte *Penguen* dergileri de taşıdılar.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı açıklamada sık sık “Katil polis üniversiteden defol!”, “Polis dışarı bilim içeri!”, “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Polis defol üniversiteler bizimdir!” sloganları atıldı. Edebiyat Fakültesi’nde bulunan sivil polislerin odası gösterilerek “İşte burası faşist yuvası” sloganı atıldı ve “Gündoğdu Marşı” söylendi.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

MSGSÜ: “Yaşasın halkların kardeşliği!”

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’nde devrimci faaliyet baskılara ve saldırılara rağmen sürüyor.

17 Kasım günü Fındıklı’da Kürtçe şiarlı pul ve afişler faşistlerce yırtılmıştı. Bu saldırı üzerine okulda ortak bir faaliyet örgütlendi. “MSGSÜ Öğrencileri” olarak yürütülen faaliyet kapsamında “Biji bratiya gelan! Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Türk-Kürt-Ermeni... Yaşasın halkların kardeşliği!” şiarlı afişlerimizi üniversitenin pek çok yerine astık. Saldırıyı teşhir etmek amacıyla hazırladığımız bildirinin dağıtımını gerçekleştirdik.

Bildiride şu ifadeler yer aldı: “*Elinizdeki bildiride yazanlar sizi öfkeliendirebilir. Çünkü on yıllardır hak talep eden bir halkı ‘bölücü!’ olarak tanıdık. Konuşmasına, kendini ifade etmesine, özgürlük talebini dillendirmesine izin vermeyen yöneticilerin karşısında sessiz kaldık ya da yanında taraf olduk. Dün okulumuzun duvarlarındaki sarı-kırmızı-yeşil renklere ve üstünde yazan sloganlara tahammül bile edemeyenler bu düşmanlığın beslediği insan tozlarıdır!*”

Ne bu bildiriye yırtıp atmak, ne de anadil ve barış sloganları yazılan afişleri duvarlardan sökmek ezilen bir ‘halk’ı ve haklı taleplerini yok edemez!!!”

Faşistlerin afişlere yaptığı saldırının ardından 20 Kasım günü de özel güvenlikler “Ekim Gençliği” ve “MSGSÜ Öğrencileri” imzalı afişlerimize müdahale girişiminde bulundular. Müdahaleye izin verilmeyince, rektörle konuşup izin almamız gerektiğini söylediler. Rektörün yemekte olması

sebebiyle öğleden sonra konuşacağımızı, afişe müdahale edilmesine izin vermeyeceğimizi söyledik. Öğleden sonra müdahale girişimi üzerine rektörle konuşuldu ve afişlerin kaldırılmayacağı ilan edildi.

MSGSÜ Ekim Gençliği

Fatura öğrenciye kesildi...

SSGSS Yasası’nın 1 Ekim’de yürürlüğe girmesiyle birlikte üniversitelerde yarı-zamanlı olarak laboratuvarlarda, kütüphanelerde, arkeolojik kazılar ve sosyal destek birimlerinde çalışan ve aynı iş kapsamında engelli öğrencilere yardım eden asistan öğrenciler 20 Kasım günü işten çıkarıldı.

Yasanın yürürlüğe girmesiyle birlikte işten çıkarılmış olarak gösterilen asistan öğrenciler bu konudan ancak 20 Kasım günü haberdar edildiler ve 1.5 aylık ücretlerinin verilmeyeceğini öğrendiler. Bunun üzerine harekete geçen öğrenciler basın açıklaması yapma kararı aldılar. İki gün bildiri dağıtımı yapılarak bu durum üniversitelerdeki tüm öğrencilere teşhir edildi ve basın açıklamasına çağrı yapıldı. Döner sermayeden aldıkları pay kesildiği için iş bırakan sağlık emekçileri de basın açıklamasına çağrıldı.

21 Kasım günü Beyazıt Meydanı’nda gerçekleştirilen açıklamaya yaklaşık 200 kişi katıldı. “*Üniversiteli Asistan Öğrenciler*” adına yapılan açıklamada yaşanan krizin faturasının işçi ve emekçilere kesilmeye çalışıldığı, şimdi de sıranın öğrencilere geldiği belirtildi. Coşkulu geçen eylemde “Sermaye defol üniversiteler bizimdir!”, “Güvenli gelecek istiyoruz!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Parasız eğitim parasız sağlık!”, “Savaşa değil eğitime bütçe!”, “Çapa işçisi yalnız değildir!” sloganları atıldı.

Açıklamada, “SSGSS, paran kadar ‘sağlık’, paran kadar ‘eğitim’ demektir”, “Güvenli gelecek istiyoruz”, “Parasız eğitim parasız sağlık istiyoruz!”, “SSGSS’ye hayır”, “Sermaye defol üniversiteler bizimdir”, “İşçi-öğrenci elele mücadeleye” dövizleri taşındı.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

“Anadilde eğitim hakkı istiyoruz!”

Beyazıt Meydanı’nda 19 Kasım günü gerçekleştirilen basın açıklamasında Kürt halkının anadilde eğitim talebi dile getirildi. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi’nden çıkılarak sloganlarla Beyazıt Meydanı’na doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş polis barikatı ile engellenmeye çalışıldı, fakat alkış ve ıslıklarla yürüyüşe devam edilerek Beyazıt Meydanı’nda bekleyen öğrenci kitleleriyle buluşuldu.

Basın metninin okunmasından önce Kürtçe kısa bir konuşma yapıldı. Kürt halkına uygulanan asimilasyon politikalarından bahsedildi ve buna karşı mücadele edileceği ifade edildi. Konuşmanın ardından basın metni önce Türkçe sonra Kürtçe olarak okundu.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı basın açıklamasında “Gençlik dilin savunma gücüdür!/ Cıwan Hezen Parastina Zımanın!” pankartı açıldı. Sık sık “Be zıman jiyan nabel!”, “Anadil hakkımız engellenemez!”, “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!”, “Anadilde eğitim istiyoruz!” sloganları atıldı, Kürtçe pankartlar taşındı.

Açıklamaya Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi, SGD, EHP, TÜM-İGD, Emek Gençliği, Öğrenci Postası ve DPG katıldı.

İÜ Ekim Gençliği

Maçka’da yemekhane sorunu

İTÜ Maçka Kampüsü Hazırlık binasında yaşanan yemekhane sorunuyla ilgili Maçka Öğrencileri olarak çalışma yürütüyoruz. Maçka Kampüsü’ndeki üç fakülte, hazırlık binasında bulunan küçük bir yemekhaneyi kullanıyor. Uzayan yemekhane kuyrukları, öğlen tatili içerisinde sıranın gelmemesi öğrencilerin tepkisini büyüttü. Sorunu çözmek için bir araya gelip bu konu üzerinden çalışma yapmaya karar verdik.

13 Kasım günü yemekhane önünde bir toplantı gerçekleştirdik. Yaşanan sorunu çözmek için neler yapabileceğimizi konuştuk. Dilekçe yazmaya karar verdik. “Maçka’da öğrenci kapasitesine yetecek yemekhane yapılması”, “Hazırlık binasında bulunan yemekhaneye ikinci giriş ve yemek dağıtımı”, “Öğlen arası en az 90 dakikaya çıkarılsın” taleplerinden

oluşan bir dilekçe hazırladık.

17 Kasım'dan itibaren yoğun bir şekilde dilekçe toplamaya başladık. İlk gün 400'ü aşkın dilekçe toplandı. Dilekçeleri 21 Kasım günü teslim etme kararı aldık.

20 Kasım sabahı tüm sınıflara dilekçeleri teslim etmeye birlikte gitme çağrısı yapıldı. Öğlen yemekhane açıldığında dilekçe masamızı açtık. Yemekhane içinde son çağrıyla yaparak müdürlüğe doğru yürüdük. Müdürün okula gelmediğini öğrendik. Bunun üzerine dilekçeler müdürlüğün önüne atıldı, alkış ve ıslıklarla protesto başladı. Müdür yardımcısı gelene kadar alkışlarımızla bekledik. Müdür yardımcısı geldi, sorunun çözülmesi için çalışma başlattıklarını söyledi. Dilekçeleri teslim edip, yemekhane süreciyle ilgili çalışmamıza devam edeceğimizi belirttik.

İTÜ Maçka Öğrencileri

İTÜ'de Genç-Sen faaliyetleri...

19 Kasım günü Maçka Kampüsü'nde "Sesimize ses kat!" şiarıyla kısa bir film gösterimi ve Genç-Sen üzerine söyleşi gerçekleştirdik.

Bu etkinlikler için hafta başından itibaren yaygın bir bildiri dağıtımı gerçekleştirdik. Bildiri dağıtımı sırasında öğrencilerle Genç-Sen üzerine çeşitli tartışmalar yaptık.

ODTÜ öğrencilerinin hazırlamış olduğu "Kırıntı" isimli kısa film gösteriminin ardından Genç-Sen üzerine sohbetimiz başladı. Etkinliğe katılan arkadaşlarımıza Genç-Sen'in kuruluşunu ve üniversitelerde neden birleşik bir gençlik mücadelesinin gerekli olduğunu anlattık.

Sohbetimizin yoğunluklu bir bölümü ise Maçka'da nasıl bir Genç-Sen faaliyeti yürütülmesi gerektiği üzerine oldu. Maçka'nın kendine özgü sorunlarından bahsedildi. En büyük sorunun sosyal alan eksikliği olduğu vurgulandı. Genç-Sen olarak, bu soruna yönelik çeşitli kültür-sanat etkinliklerinin ve film gösterimlerinin gerçekleştirilebileceği söylendi. Faaliyetimize yaklaşık 20 öğrenci katıldı.

İTÜ Ekim Gençliği

Genç Sen'den Tadal işçileriyle dayanışma eylemi

Direnişleri zaferle sonuçlanmasına rağmen yapılan anlaşmaya uymayarak ücretleri ödenmeyen ve işten çıkarılan Tadal işçilerinin başlatmış olduğu yemekhane işgaline destek olmak amacıyla 20 Kasım günü Adana'da bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

İnönü Parkı'nda "Cebeci işçileri yalnız değildir! Yaşasın işçi öğrenci dayanışması/Genç-Sen" pankartı arkasında toplanan öğrenciler adına yapılan açıklamada yaşanan süreç anlatıldı, gençliğin dün olduğu gibi bugün de emekçilerin yanında olacağı ifade edildi. Eylem, atılan sloganların ardından sona erdi.

Ekim Gençliği / Adana

Samsun Genç-Sen'liler işgalcileri selamladı!

İşten çıkarılan Tadal işçilerinin Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde başlattığı işgal ve direnişe destek olmak amacıyla Samsun Genç-Senliler 23 Kasım günü bir basın açıklaması yaptı. Süleymaniye Geçiti'nde gerçekleşen basın açıklamasında "Samsun Genç-Sen'liler olarak Tadal işçilerinin haklı mücadelesinin yanındayız" denildi.

Eylemde, "Cebeci işçileri yalnız değildir!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Yaşasın işçi öğrenci dayanışması!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganları atıldı. Cebeci işçilerinin talepleri yerine getirilene kadar yanlarında olacağını haykıran Genç-Sen'liler, basın açıklamasını alkış ve sloganlarla sonlandırdı.

Ekim Gençliği / Samsun

Düzenin saldırılarına gençliğin yanıtı: Geçit yok!

Dönemin başından itibaren düzenli olarak gençliğin mücadele gündemleri üzerinden yürüttüğümüz faaliyetimize masa açarak, afiş çalışmaları ve bildiri dağıtımları ile devam ediyoruz. Sistematik ve etkin bir propaganda çalışması sürdürüyoruz. Merkezi afişlerin ve bildirilerin yanısıra güncel konulara dair duvar gazeteleri hazırlıyoruz. Hüseyin Üzmez'in, Savunma Bakanı Vecdi Gönül ve Yozgat Milletvekili Abdulkadir Akgül'ün açıklamalarını teşhir eden duvar gazetelerini merkezi olarak kullanıyoruz.

24 Kasım gününden başlamak üzere artık YTÜ yerleşkeleri arasında ulaşımı sağlayan servislerin tarifesine zam yapıldı. Dört yıl öncesine kadar ücretsiz olan servisler, üniversite yönetimi tarafından işletilmektedir. Bu uygulama, yerleşkeler arası ulaşım sorununda öğrencilere bir parça da olsa kolaylık sağlıyordu.

2005-2006 eğitim yılında araç sayılarının yetersiz olmasından dolayı ilk önce özel bir firma ile anlaşma yapılmış, öğrenciler iki kampüs arasında ulaşım ücreti ödemeye başlamışlardı. Yeni uygulamayla beraber ulaşım zam yapılmış, yerleşke içerisinde sefer yapan servisler ücretlendirilmiştir.

Bu uygulamalara karşı Ekim Gençliği olarak duvar gazeteleri kullanıyor ve bildiri dağıtımları gerçekleştiriyoruz. Aynı zamanda, SSGSS ile üniversitelerde kısmi zamanlı çalışan öğrencilerin işlerine son verilmesinin teşhirini yapıyoruz.

"Ulaşamıyoruz!", "Ne üniversiteler ticarethane ne de öğrenciler müşteri... YTÜ Öğrencileri" imzalı çalışma ve bildiri dağıtımları ile öğrencilerle bu konu üzerine konuşuyoruz. Önümüzdeki hafta bir kitle toplantısı yaparak çalışmamızı daha güçlü bir temele kavuşturmayı hedefliyoruz.

"25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Hayır!" çalışması kapsamında 23 Kasım'da Emekçi Kadın Komisyonları'nın gerçekleştirdiği eylemin çağrısını yaptık. "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü"nü anlatan duvar gazetesini kullanmaya devam ediyoruz.

Ayrıca geçtiğimiz haftalarda kullanmaya başladığımız "Ekim Devrimi 91., Yeni Ekimler'in Partisi 10.yılında!" afişlerini ve sosyalizmin güncel, devrimci partinin ise yakıcı bir ihtiyaç olduğunu tanımlayan duvar gazetelerini kullanmaya devam ediyoruz. "Büyük Ekim Devrimi'nin 91. yılında sosyalizm günceldir" etkinliğinin çağrısını yapıyoruz.

Genç-Sen kapatma davası ile birlikte gençliğin taleplerini birlikte işleyen afişleri ile Ekim Gençliği'nin Genç-Sen Genel Kurulu değerlendirmesini içeren metnini duvar gazeteleri olarak kampüs içerisinde kullanmaya devam ediyoruz.

YTÜ Ekim Gençliği

İzmir EG: "Geçit yok!" kampanyası sürüyor

Ekim Gençliği'nin merkezi olarak yürüttüğü "Emperyalizme, şovenizme, gericiliğe, çetelere, işsizliğe geçit yok!" kampanyasını sürdürüyoruz. Kampanyamızı merkezi bir etkinlikle sonlandırmayı düşünüyoruz.

Kampanyamızı 23 Kasım günü gerçekleştirdiğimiz basın açıklaması ile deklare ettik. Bornova Metro önünde gerçekleştirdiğimiz açıklamamızda, "Emperyalizme, şovenizme, ticari eğitime, geleceksizliğe ve işsizliğe geçit yok! / Ekim Gençliği" şiarlı ozalitimizi ve merkezi afişlerimizden hazırladığımız dövizlerimizi taşıdık. Basın açıklamamızda düzenin gençliğe yönelttiği kapsamlı saldırıları ele aldık ve bu saldırılara cevabımızın "Geçit yok!" olacağını ilan ettik. Birleşik, kitlesel, militan bir gençlik hareketi için mücadele edeceğimizi, kurtuluşun devrimde ve sosyalizmde olduğunu haykırdık. "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!", "YÖK-polis-medya, bu abluka dağıtılacak!", "Sermaye defol üniversiteler bizimdir!", "Savaşa değil eğitime bütçe!", "Savaşa değil sağlığa bütçe!", "Kahrolsun MİT, CIA, Kontrgerilla!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganlarını coşkuyla haykırdık.

Ege Üniversitesi

Ege Üniversitesi'nde Hazırlık, Fen-Edebiyat ve Mühendislik bölümlerinin özgün sorunları üzerinden kampanyamızı yürüteceğiz. Kampanyamızın merkezi aracı olan referandum çalışmamızı da bu bölümlerin özgün sorunları üzerinden şekillendireceğiz. Hazırlık bölümünde ticari eğitim, kamera, barınma sorunu ve sermayenin dili başlıklarını işleyeceğiz.

Hazırlık bölümünde çalışmaları devam eden bülteni de kampanyamızın gündemleriyle birlikte hazırlayacağız. Fen-Edebiyat fakültesinin sorunlarını ortaklaştırarak hazırlayacağımız referandum soruları ile öğrencilerin karşısına çıkacağız. Mühendislik bölümünde ise merkezi referandum çalışmasını yapacağız.

Çalışmalarımız boyunca duvar gazeteleri kullanacağız. Değişik materyallerle destekleyeceğimiz kampanya çalışmamızda Ege Üniversitesi'nin özgün gündemlerini de işleyeceğiz. Aralık ayında polisler tarafından katledilen Ali Serkan Eroğlu'nun anmasını kampanya çalışmamızla bütünlüklü olarak ele alacağız.

İzmir merkezli bir etkinlik ya da kendi kampüsümüzde yapacağımız etkinlik için topluluklarla ve öğretim üyeleriyle görüşeceğiz. Kampanyamızın bitiminde etkinlik-forum yapmayı düşünüyoruz.

Dokuz Eylül Üniversitesi

Dokuz Eylül Üniversitesi'nde kampanya sürecini 6 Kasım'la başlattık. 6 Kasım'a "Geçit yok!" şiarıyla hazırlandık. Dokuz Çeşmeler Kampüsü'nde masa açma iradesi gösterdik ve kazanımla sonuçlanan çalışmamız oldukça ilgi gördü. Yaygın olarak yürüttüğümüz çalışmamız Güzel Sanatlar Fakültesi'nde engellemelerle karşılaşsa da gösterdiğimiz kararlılık sonucunda faaliyetimiz kesintisiz sürdü.

Kampanya sürecini özellikle Hazırlık bölümünde yürüteceğiz. Bu bölümde gerçekleştirdiğimiz toplantı sonucunda bülten çıkarma kararı aldık. Bülten ekibiyle beraber beş hafta boyunca kampanyamızın 5 ana başlığını işleyeceğimiz söyleşiler gerçekleştireceğiz. Yanısıra her kampüse merkezi materyallerimizi götürerek, kampanyamızın şiarlarını taşıyarak yaygın bir propaganda çalışması yapacağız.

İzmir Ekim Gençliği

Ekim Devrimi, sınıf hareketi ve devrimci parti

(“Parti, Sınıf, Devrim, Sosyalizm!” gecesinde yapılan konuşma...)
Volkan Yaraşır

Arkadaşlar merhaba!

Aranızda olmaktan son derece mutluyum. Önce bunu belirtiyim. Ayrıca Ekim Devrimi’nin ve EKİM’cilerin doğum gününü kutlarım.

Biraz da çarpıcı olsun diye, şöyle bir örnekle başlamak istiyorum. Fransa’da, Paris’te bir burjuva kendi halinde metroya doğru yürüyormuş. Adım adım metronun girişine yaklaşıyor ve o sırada yerleri süpüren temizlik işçisi bir arkadaşın yanından geçiyor. Tam o anda ne olduysa temizlik işçisi burjuvaya aniden bir yumruk atıyor. Burjuva aldığı darbenin etkisiyle merdivenden aşağı paldır küldür yuvarlanmaya başlıyor. Yere düşüyor. Daha ne olduğunu anlamadan ayağa kalkmaya, kendini toparlamaya çalışıyor. Burjuvanın bu durumunu gören metro işçisi hemen harekete geçip, burjuva daha kendine gelmeden o da bir tane yumruk çakıyor. Burjuva ağzı burnu dağılmış vaziyette polise gidiyor. Şikayette bulunuyor. Polise anlatıyor: “Efendim,” diyor, “ben metroya girecektim. Kapısına yaklaştım. Temizlik işçisinin yanından geçiyordum, ama ne olduğunu anlamadan, birden çok sert bir yumruk yedim. Merdivenlerden yuvarlanmaya başladım. Tam ayağa kalkıyordum ki bu sefer metro işçisi bir yumruk attı. Feleğim şaştı. Bu ikisinden şikayetçiyim!” diyor. Polis temizlik işçisine dönüyor, ve soruyor: “Bu adama neden vurdun?” Temizlik işçisi cevap veriyor: “Efendim diyor, benim bir kastım yok ancak benim ayağımda nasır var, arkadaş geçerken ayağıma bastı, ben de refleksel olarak bir tane vurdum” diyor. “Ama o arada merdivenlerden düştü, kafası gözü dağıldı.” Polis bu sefer metro işçisine dönerek, ona soruyor: “Peki kardeşim sen niye vurdun?” Metro işçisinin cevabı ilginç: “Ben başladı zannettim, ondan dolayı vurdum” diyor. Yani devrim başladı zannettim...

Arkadaşlar, devrimin başladığının bazı referansları vardır. Biri, devrimi nerede başlatacağız ve hangi sınıfla başlatacağımızdır. Bir diğeri ise hangi tarihsel referansla hareket ettiğimizdir. Tarihsel referansımız Ekim Devrimi’dir.

Ekim Devrimi’ni şöyle değerlendirmek gerekir. Nasıl ki 19. yüzyıla anlamak istiyorsak Fransız Burjuva Devrimi’ne bakmamız gerekirse, 20. yüzyılı, 21. yüzyılı anlamak için de bakacağımız yer Ekim Devrimi’dir. Ekim Devrim’i bir referanstır. Ne zaman başlayacağımızı ve kimle başlayacağımızı gösteren tarihsel bir referanstır.

Peki Fransız Burjuva Devrimi ya da Fransız İhtilali ne demektir? Fransız ihtilali 1648-1688 İngiliz Burjuva Devrimi’nin devamıdır. İngiliz Burjuva Devrimi burjuvazinin ekonomik iktidarını ele geçişini simgeliyorsa, Fransız İhtilali de burjuvazinin siyasal iktidarı ele geçişini simgeler. Fransız İhtilali 19. yüzyılın bütün sınıf ilişkisi ve çatışmalarının göstergesidir. Aynı zamanda 1789, 1830-1848’lerdeki büyük ayaklanmaların habercisidir. 1789, 1830-1848 devrimler çağının, sokak savaşlarının, genel grevlerin, barikat savaşlarının göstergesidir. Bir anlamda 1789, 1830-1848’lerdeki devrimleri ve karşı devrimleri anlatır. Ve yine 1789’dan Paris Komünü’nü okumak mümkündür. 1789’a bakarsanız, Paris Komünü’nün bütün dinamiklerini görürsünüz. Bu 19. yüzyılın

siyasal tablosu.

Peki 20. yüzyılı nasıl analiz edeceğiz veya 20. yüzyıla nasıl bakacağız? Bugünü nasıl anlayacağız? İşte bunun anahtarı ve referans noktası Ekim Devrimi’dir. Peki Ekim Devrimi nedir? Bu deneyim, üzerinde çok konuşulan, çok şey söylenen bir deneyim olsa da en az anlaşılan ve kavranmayan tarihsel bir pratiktir.

Ekim Devrimi öyle birdenbire, aniden doğmuş, kendiliğindenci bir gelişme ya da bir devrim değildir. Arkasında 300 yıllık bir isyan geleneği vardır. Genellikle bu isyan geleneği üzerinde durulmaz. Ya da fazlaca bilinmez.

Ekim Devrimi’nin bir ayağı isyan geleneği, bir ayağı da kültürel mayalanmadır. Bu iki faktör Ekim Devrimi’nin beslendiği damarlardır. Bahsettiğimiz isyan geleneği nedir? 16. ve 17. yüzyılda başta Stanka Razin ve Pugachev ayaklanmalarıyla, köylü isyanlarıyla Rusya sarsılır. Ardından 1825’lerde Dekabristler gelir, o muazzam romantik devrimciler... Arkasından iki dalga halinde Narodnikler gelir. 1870’lerde ve daha sonralarında... Bu süreçte sayısız legal ve illegal örgütlenmeler kurulur. Rus köylüsü eğitilir ve örgütlenir. Bu birikimler bir ayağa kalkışın, bir geleneğin göstergesidir. Ekim Devrimi, bu isyanlardan beslenir.

İkinci özellik kültürel boyuttur; hepimizin bildiği Çernişevskiler’dir, Puşkinler’dir, Turganyevler’dir, Herzenler’dir, Dostoyevskiler’dir ve Tolstoylar’dır. Yani başka bir Rusya arayışının ifadesi olan olağanüstü kültürel birikimler. İşte bu 300 yıllık hem kültürel boyut, hem de isyan geleneğinin harmanlanması, 19. yüzyılın sonlarına doğru Ekim Devrimi’nin zeminlerini ör. Şöyle düşünün, 300 yıl isyan ve kültürel gelenekle büyüyen Rus köylüsü 1900’ün başlarında artık işçidir. Nasıl bir işçi bu? Ataları isyancı olan, ataları Çarlık Rusyası’na kafa tutmuş, ayaklanmış kişiler... Kolektif bellekleri isyan ve ayaklanma anılarıyla dolu. 1905 Devrimi böyle doğar. Bu işçiler 1905 Devrimi’nin mimarlarıdır. 1917’lerin doğuş kaynakları da oralara dayanır. İlk olarak bunu belirtiyim.

İkinci nokta da şu, Ekim Devrimi’ni ben kısaca

şöyle formüle ediyorum, hem anlaşılması ve referansın kavranması anlamında...

Ekim Devrimi eşittir, 11. Tez artı Sovyetler’dir. Peki 11. Tez nedir? Marks’ın dediği gibi, 11. Tez’de “aslolan dünyayı değiştirmektir”. Veya 11. tez eşittir “Tek yol devrim!” demektir. Diğer bir nokta ise Sovyetler’dir. Sovyetler, bizim üzerinde fazla durmadığımız, “unuttuğumuz” bir konudur. Sovyetler bizim nasıl bir komünizm istediğimizi ifade eder. Bir anlamda işçi demokrasisidir, işçi demokrasisinin nasıl olması gerektiğini gösterir. Sovyetler komünizmin mayalandığı alanlardır. Sovyetler sınıfın kendini ilga ettiği, kendini yok ettiği alanlardır. O zaman şöyle bir tanımlama yapabiliriz: Ekim Devrimi eşittir, “Tek yol devrim!” artı Sovyetler.

Yani birincisi, “Tek yol devrim” sınıfın yıkıcı gücünü açığa çıkartmaktır. İkincisi, Sovyetler ise sınıfın kurucu gücünü açığa çıkartmaktır. Sınıfın yıkıcı gücünü neyle açığa çıkaracağız? Partiyle... Peki sınıfın kurucu gücünü neyle açığa çıkaracağız? Sovyetler’le... Eğer biz bu diyalektiği kurabilirsek, yolumuz açık olabilir.

Peki Sovyet denilen olay nedir? Sovyet, deyim yerindeyse, doğrudan demokrasi veya işçi sınıfının meclisidir. Yani sıradan bir insanın, Lenin’in deyişiyle bir aşcının bile devlet yönetimine katıldığı, sıradan bir insanın kendi kaderine hakim olduğu organizasyondur?.

Peki Sovyetler gökten zembille mi indi? Hayır! Sovyetler’in kökleri 1896-1897’deki başta Petersburg ve Moskova’da gerçekleşen kitle grevleridir. Peki bu kitle grevlerinde ne olmuştur? Üç temel örgütlenme ortaya çıkmıştır. Grev komiteleri, işçi yardımlaşma dernekleri ve işçi temsilcileri. Bu üç taban örgütlenmesi, taban örgütlenmelerinin karakteristik özelliğinden dolayı bir müddet sonra sönümlenir. 1905’in Ocak ve Şubat grevlerinde yeniden doğar ve ileride Sovyetler’in çekirdeği olur.

Şimdi buradan çıkarsama yapalım. Demek ki, taban örgütlenmeleri öyle bir yapıdır ki, bu oluşumlarla hem bugüne müdahale edebiliriz, hem de geleceği kurabiliriz. Görüldüğü gibi devrimci durumlarda bu taban örgütlenmeleri Sovyetler’e

dönüşüyor. Yani siz bugünden sınıfa müdahale ettiğiniz an, sınıfı şekillendirdiğiniz an, sınıfı kolektif bir özne haline getirdiğiniz an aynı zamanda bugünden geleceği kuruyorsunuz. Bu taban örgütlenmeleri devrimci durumlarda Sovyetler’e dönüşüyor. Ve sizin nasıl bir komünizm istediğiniz ortaya çıkıyor.

Yine Rus işçi hareketine dönersek, 1900’lerin başında Rus işçi hareketi siyasallaşmaya başlamıştır. 1901’de Rus işçi hareketinin siyasallaşmasını engellemek amacıyla Zubatovist sendikacılık veya polis sendikacılığı devreye sokulur. Amaç sınıfın siyasal mücadelesini engellemektir. Sınıfı ekonomik mücadele içine hapsedmektir. Zubatovist dernekler kurulur ve yayılır. Dernekler kısa zamanda 50 bin işçiyi kapsar. Zubatovist sendikacılığın adı Moskova gizli polis şefinden gelir. Adı Zubatov’dur. O kurmuştur. Amaç sınıfın mücadelesini ekonomik mücadeleyle sınırlamaktır. Ama işçi hareketinin politikleşmesiyle dernekler tasfiye edilir. Arkasından Gapon gelir. Eksantrik bir adamdır papaz Gapon. Önce işçi yardımlaşma dernekleri kurar. Okhrana’nın dikkatini çeker ve gizli servis bu adamla da bağ kurar. Gapon’u yönlendirmeye başlar. Gaponist dernekler kurulur. Kısa zamanda sayıları 11’e ulaşır. Derneklere üyelerin sayısı ise 20 bin’dir.

Aynı zamanda Rus-Japon savaşının olduğu dönemdir. Siyasal ve ekonomik kriz derinleşmektedir. Yıl 1905’dir. Devrimin kalbi olan, o zamanlar 12 bin işçinin çalıştığı Putilov fabrikasından bir grup işçi işten atılır. İşten atılanlar Gaponist derneklere üye olan işçilerdir. Gaponist derneklere giderler derler ki: “Biz işten atıldık ne yapabiliriz?” Gapon bir bildiri hazırlar. Bildirideki talepler naiftir. Atılan işçiler işe geri alınsın, ücretler iyileştirilsin, sağlık sorunları çözülsün gibi... Fakat yapılan toplantılara sosyalistler de katılmaktadır. Menşevikler ve Bolşevikler toplantılarda yer alır ve işçileri etkilerler. Bu kadrolar bildiriye siyasal bir bildiriye dönüştürürler. Gapon ister istemez, işçilerle Kışlık Sarayı’na yürümek durumunda kalır. Bildiğiniz, tarihe “Kanlı Pazar” diye geçen olay yaşanır. Bildiriye imza atanların sayısı 135 bindir. Çar’a “şikayete” giden işçilerin sayısı ise 200 bindir. Amaç şudur: Çar olarak bizim sizden bir şikayetimiz yok. Ama bu sorunları yaratan bürokratlar ve aristokratlardan şikayetçiyiz. Fakat gelişmeler hiç de beklendiği gibi olmaz, Kışlık Sarayı’nın damlarından işçi sınıfı taranır, binlerce işçi ölür, “Kanlı Pazar” gerçekleşir.

Bu gelişme 1905 devriminin başlangıcı ve çar efsanesinin sonudur. Ocak ve Şubat grevleri başlar. 150 bin işçi grevdedir. 1896’daki taban örgütlenmeleri yeniden doğar. Gelişmeler 1905 Devrimi’nin doğuşunu müjdelar. Ardından Mayıs grevleri yaşanır. Bu grevler ekonomik temellidir. Ekim grevleri ise işçi hareketinin siyasallaşmasını gösterir. Ve 1905 Sovyetleri doğar. İlk olarak Petersburg’da işçi Sovyeti kurulur. Sovyetler Rus işçi sınıfının yarattığı, dünya işçi sınıfına armağan ettiği organizasyonlardır.

Peki Sovyetler’in arka planı neydi? Arka planı taban örgütlenmelerine dayanıyordu. Taban örgütlenmeleri işçi sınıfının doğrudan, kendi yaratıcılığıyla ortaya çıkardığı örgütlenmelerdi. Sınıf mücadelesinin sertleştiği ve devrimci durumun olduğu koşullarda ne oluyordu bunlar? Sovyetler’e dönüşüyordu...

Aynı deneyim 1917 Şubatı’nda yeniden yaşandı. 1917 Şubatı’na yine Putilov fabrikasında işten atılmalar ve grevler gündeme gelmiştir. Ayrıca 1905 Kanlı Pazarı’nın yıldönümü büyük bir gösteriye dönüşmüştür. 100 binler sokaktadır. Bu gelişmeyi dünya emekçi kadınlar günü izler. Birden grev dalgası Rusya’yı sarar. Grevler genel greve, genel grev genel ayaklanmaya dönüşmeye başlar.

Çarlık otokrasisi artık tarumar olmuş, çökmüştür. Çar tahtını bırakır. Şubat ayından itibaren Sovyetler kurulmaya başlar. 1905 Sovyetleri kitle hareketinin

sonucunda doğarken bu Sovyetler, devrimden sonra doğar. Kısaca Sovyetler hem 1905’te, hem de 1917’de yeraltından aniden, kendiliğindenci bir şekilde ortaya çıkan, devrimin gerçek ve sahici yapılarıdır. Bir de aynı dönemlerde 1917’lerde ortaya çıkan ve pek üzerinde durulmayan bir işçi örgütlenmesi vardır. Adı Fabrika Komiteleridir. Fabrika Komiteleri yine sınıfın yaratıcı gücüyle ortaya çıkan yapılanmalardır. Sınıf bu komitelerin adını kendi koyar. Adı nedir? “Devrimin Çocuğu”dur.

Kısacası Ekim Devrimi’nde iki temel organı vardır: Sovyetler ve Fabrika Komiteleri. Peki bunlar neyi gösteriyordu? Nasıl bir komünizm istediğimizi, nasıl bir sosyalizm istediğimizi... Ve bu oluşumların hepsi sınıfın öz örgütlenmesi, sınıfın geleceği kurduğu örgütlenmelerdi. Kökleri nereye dayanıyordu? Taban örgütlenmelerine...

Ekim Devrimi’nin bir diğer boyutu 11. Tez’di. Peki 11. Tez neydi? 11. tez “Tek yol devrim” demektir. Şimdi burada bir kimliği görürüz. Bu kimliğin adı Lenin’dir.

Lenin ilk defa teorik olarak mücadelesini Narodnizme karşı yürütür. Narodnizm, köy komünlerini esas alan bir devrim stratejisine sahiptir. Narodnikler derki, Rusya’da kapitalizm yaşanmadan komünizme geçilebilir. Marks ve Engels’le tartışmalar yürütülür. 1870’lerden sonra Marks Rusya üzerine düşünmeye başlar. Yazışmalarda Engels, Rusya’da devrim olabilir, komünizme geçilebilir. Ama bu batıda gelececek devrimlere bağlıdır der. Ardından *Komünist Manifesto*’nun Rusya baskısında Marks şunu söyler: Rusya’da devrim şansı vardır. Yani Avrupa’da devrimi beklemeye gerek yoktur der. Kısaca Narodnik hareket iki ustanın referans ve otoritesiyle hareket etmektedir.

Ama 1894’de Lenin diye bir kimlik ortaya çıkar ve yazdığı kitap şudur: “*Halkın dostları kimlerdir?*” Arkasından 1898’de “*Rusya’da kapitalizmin gelişmesi*”ni yazar. Bu iki kitap aslında Lenin’in tarih tezidir. Özü şudur: Rusya’nın izleyeceği yol kapitalizmdir, devrimin dayanacağı sınıf ise işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı der ve vurgusunu partiye yapar. Kısaca 11. Tez bir anlamda Lenin’in momentlerin teorisyeni olduğunu göstermektedir. Yani, “Tek yol devrim” hem ekonomik, hem siyasi, hem ideolojik momentlerin bütünselliğini ifade eder.

Lenin parti anlayışını “*Ne yapmalı?*”da ortaya koyar. Bu kitap aynı zamanda ekonomizmle mücadeleyi anlatan bir kitaptır. Bir anlamda Bolşevik partinin teorik mimarisinin kurulduğu kitaptır. Nedir Lenin’in parti anlayışı? Dar devrimciler örgütüdür ve öncü partidir. Yani her koşula ve şarta uyum sağlayan ve volantrizmin konsantre gücü olan bir yapı. Yani Rusya’nın özgün şartlarını gören ama maddi şartlara

teslim olmayan, o maddi şartları yıkan güç...

Peki Lenin örgütlenme ve çalışma tarzını nasıl ortaya koyar? Örgütlenmenin esas fabrika komitelerine dayanmaktadır. Çalışma tarzı ise sınıfla bütünüyle organik bağ kurmaktır.

Bunları neden vurguluyorum? Yine konuşmanın başına dönecek olursak, Ekim Devrimi neydi? Ekim Devrimi, 11. Tez artı Sovyetler’di. 11. Tez neydi? “Tek yol devrim!”di. “Tek yol devrim!” ne demektir? Sınıfın yıkıcı gücünü açığa çıkarmak demektir. Peki sınıfın yıkıcı gücünü kim açığa çıkartacaktı? Parti açığa çıkartacaktı. Peki sınıfın kurucu gücü neydi? Sovyetler’di. Sovyetler neye dayanıyordu? Taban örgütlenmelerine dayanıyordu.

Demek istediğim şu: Bir parti kendine komünist diyorsa nerede olması gerekir? Referansımız Lenin ise, nerede olmamız gerekiyor? Sınıfın içinde olmak gerekiyor. Sınıfın organik parçası olmak gerekiyor. Birinci tespit bu.

Peki ne yapacağız? Sınıfın yıkıcı gücünü açığa çıkaracağız. Peki bugünden sınıfı nasıl örgütleyeceğiz? Taban örgütlenmeleriyle örgütleyeceğiz. Neydi Sovyetler’in başlangıcı? Taban örgütlenmeleriydi. Devrimci durumda bu taban örgütlenmeleri ne oluyordu? Sovyet oluyordu. O zaman neyi savunuyoruz? Demek ki 21. yüzyılın Bolşevizmi nasıl yaratılacak? Taban örgütlenmelerini kuranlar, sınıftan öğrenenler, sınıf içinde örgütlenmeyi esas alanlar ve sınıf devrimciliği yapanlar 21. yüzyılın Bolşevizmini kuracaklar. Bu anlamda sınıfı devrimin kurucu öznesi olarak görenler ancak komünist olabilirler. Buna hak kazanabilirler. Burada referansımız Leninizmdir.

Demek istediğim şu arkadaşlar. Yeni dönemde doğrudan yönelinmesi gereken odak sınıf olmak zorunda. Sınıfla dirsek teması kurmak değil. Sınıfla organik ilişki kuran ve bugünden taban örgütlenmelerini esas alan, ama gelecekte de bu taban örgütlenmelerinin sınıfın kurucu gücüne dönüşeceğini bilen ve bugünden taban örgütlenmeleriyle sınıfın yıkıcı gücünü açığa çıkartmaya çalışan bir örgütlenme ve çalışma tarzını önümüze almak zorundayız. Bu da leninist örgütlenme tarzıdır.

Son olarak bir örnekle bitireyim. Diyalektik muazzam bir şeydir ve hayatın kendisidir. Afganistan’da bir Taliban komutanı bilmeden diyalektik bir vurgu yapmış. Son sözümü Taliban komutanının sözünü değiştirerek söylemek istiyorum. Taliban komutanı ABD ile savaşırken, “onlar ancak saati kazanabilirler, zamanı kazanacak olan biziz” diyor. Ben de bunu değiştiriyorum: “*Burjuvazi ve sermaye ancak an’ları kazanabilir, zamanı devrimciler, komünistler kazanacaktır.*”

İzmir’de coşkulu Ekim Devrimi etkinliği!

“Ekim Devrimi’nin 91. yılında sosyalizm günceldir!”

İzmir’de 23 Kasım günü “*Ekim Devrimi’nin 91. yılında sosyalizm günceldir!*” başlıklı panel düzenlendi.

Panel öncesinde tüm kente seslenen 2 bin çağrı afişi yaptık, yüzlerce davetiye kullandık.

Panel günü salona “Yeni Ekimler için ileri!”, “Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!” şiarlarının yer aldığı pankartları astık. Marks, Engels, Lenin ile Hatice, Ümit, Habip yoldaşların fotoğraflarını “Ya barbarlık ya sosyalizm!” yazılı ozalitimizle birarada kullandık.

Panelimiz açılış konuşmasının ardından devrimci dostumuz Volkan Yaraşır’ın sunumuyla başladı.

Yaraşır, 19. yüzyıl ve 1789 Fransız Devrimi’nden başlayarak burjuvazinin siyasal iktidarı eline geçirme sürecinden söz etti. İşçi sınıfının iktidarı ilk olarak ele geçirmesi olan Paris Komünü’nü anlattı.

20. yüzyıla gelindiğinde ise, büyük Ekim Devrimi’nin bugüne de referans olduğunu söyledi. Ekim Devrimi’nin iki temel dinamiği olduğunu, bunlardan birisinin isyan geleneği, diğzerinin ise kültürel mayalanma olduğunu söyledi. Rusya’daki ayaklanmalardan ve o dönemki örgütlerden bahsetti. “*Ekim Devrimi eğittir 11. Tez. Aslolan dünyayı değiştirmektir ve sınıfın yıkıcı gücünün açığa çıkmasında en önemli etken partidir. Bu da Ekim Devrimi’nin 1. kategorisidir, 2. kategori ise Sovyetler’dir*” Sovyetleri ayrıntılı bir şekilde anlattı. 1905 Devrimi’nden 1917’ye kadar gerçekleşen grevler ve ayaklanmalar üzerinde durdu.

Lenin’in *Nisan Tezleri* üzerinde özellikle duran Volkan Yaraşır, bu süreçte partisini dahi karşısına alan Lenin’in yanında işçi sınıfının olduğunu belirterek, işçi sınıfının yaratıcı gücünün gerekli durumlarda aldığı doğru kararlarla kendi yolunu bulmasını sağladığını söyledi.

Taban örgütlenmelerinin sınıf mücadelesi içindeki önemini anlattı. Bu örgütlenmelerin sınıfın öz örgütlülükleri olmalarının yanısıra sınıfın yaratıcı ve yıkıcı gücünü ortaya çıkaran ve iktidar aygıtına dönüşebilen mekanizmalar olduğunu ifade etti. Bugün yapılması gerekenin sınıfa gitmek ve sınıftan öğrenmek olduğunu söyledi.

Bugün de dahil olmak üzere Ekim Devrimi’nin yol gösterdiği tek kurtuluş yolunun marksist-leninist parti örgütlenmesi olduğunu vurguladı.

BDSP temsilcisi ise devrimin partisi üzerine konuştu. Rusya’da Bolşevik parti olmadan devrimin gerçekleşme şansının olmadığını dile getirdi. Devrimin gerçekleşmesi için nesnel şartların olgunlaşması gerektiğinden bahsetti. Devrimci süreçlerin Avrupa’da da yaşandığını ama başarıya ulaşmadığını ifade ederek şu noktaları vurguladı:

“Bolşevik partiyi üç temel unsur üzerinden tanımlayabiliriz. Devrimci teori, devrimci örgüt, devrimci sınıf. Bu üç temel unsur üzerinden oluşan bir Bolşevik parti gerçeğini görüyoruz. Devrimci teoriye baktığımızda şu gerçeği görüyoruz. Devrimci bir yöntem kullanır Bolşevik parti. Ve en önemli üstünlüğü de budur.”

Bolşeviklerin Marksizmin devrimci yöntemini, proletaryanın tarihsel misyonunu kavradığını ifade etti. Bunun küçük burjuvalar ülkesi olan bir köylü toplumunda yapıldığını dile getirdi. İşçi sınıfının

tarihsel konumunu kavramanın yanısıra pratik ve örgütsel hatta bir irade ortaya koyabilmelerinin Bolşeviklerin üstün yanı olduğunu söyledi. Marksizmin Bolşevikler için bir eylem kılavuzu olduğunu ifade etti.

Sonrasında Türkiye’deki duruma geçti. Türkiye’de sol hareketin devrimci Marksizmi anlamadığını, Türkiye sol hareketinin dönemin uluslararası gelişmelerinden ve deformasyondan etkilendiğini, revizyonizmden Maoist hareketlere, Latin Amerika deneyimine kadar birçok gelişmeden etkilenen akımların öncü savaşı vb. anlayışlarla kendilerini ifade ettiklerini söyledi. Ancak bu argümanlara dayanan devrim anlayışlarının cesaretle savunulamadığını dile getirdi. Bugün Türkiye’de devrimci hareketin büyük oranda legalize olduğunu söyledi.

Türkiye’de modern sınıflara dayalı toplumsal ilişkileri tanımlayarak, temel çelişkiyi emek-sermaye çelişkisi olarak belirtti. Bu topraklarda programıyla,

Parti Sefaköy’de selamlandı...

Krizlerin sistemi olan kapitalizme karşı “Parti, devrim, sosyalizm!”

Sefaköy’de 23 Kasım günü “*Krizin etkileri, sonuçları ve Ekim Devrimi’nin 91., Yeni Ekimler’in Partisi’nin 10. yılı!*” başlıklı iki bölümünden oluşan bir etkinlik düzenlendi. Salona “Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!”, “Ücretsiz izinlere hayır!”, “Şan olsun Ekim Devrimi’nin geleneğini sürdürenlere!”, “Şan olsun Sosyalist Ekim Devrimi’ne ve Yeni Ekimler’in Partisi’ne!” dövizleri asıldı.

Etkinliğin birinci bölümünde çeşitli işkollarından işçiler kapitalist krizin sonuçları üzerine konuşmalar gerçekleştirdiler. Toplantının ilk konuşmasını bir metal işçisi yaptı. Konuşmasında metal TİS’leri, ücretsiz izinler, işten atılmalar karşısında patronların krizin faturasını işçi emekçilere çıkartılmak istediğini vurgulayarak, krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için örgütlü mücadelenin acil ihtiyaç olduğuna değindi.

Ardından Selüloz-İş Sendikası’nda örgütlü olan bir fabrikada çalışan bir işçi söz aldı. Konuşmada, sağlıksız çalışma koşulları, zorunlu mesailer ve TİS konusu işlenerek sendikaların işçiyi temsil etmediği, bunu tersine döndürecek gücün ise işçinin kendisi olduğu vurgulandı. DESA direnişiyle dayanışmayı yükseltmek gerektiği söylendi.

Bir tekstil işçisi ise emekçi kadının çalışma ve yaşamın her alanında yaşadığı zorlukları anlattı. Düzenin pembe dizilerle, arabesk şarkılarla işçileri kendi sorunlarından uzaklaştırdığını belirtti. Tekstil işçisi konuşmasını Ekim Devrimi’nin 91., Yeni Ekimler’in Partisi’nin 10. yılını selamlayarak bitirdi.

Büyük bir tekstil fabrikasında çalışan bir işçi ise, fabrika sahibinin yeni fabrikalar açtığı ve hafta içi, hafta sonu yoğun mesailerle çalışıldığını söyledi. Ücretlerin düşük olduğunu, fabrikalarda mesailerin işçi için zorunlu hale geldiğini dile getirdi. İşçilerin kendi hakları konusunda bilinçsiz olduğunu belirterek örgütlü mücadele çağrısı yaptı.

MESS kapsamındaki bir fabrikada çalışan bir metal işçisi ise TİS sürecinde Türk Metal çetesinin ihanetini ve kendi fabrikasında işten atılmaları teşhir ederek ortak mücadele çağrısı yaptı.

Son olarak BDSP adına bir işçi söz aldı. Kapitalist krizin dünya genelinde yarattığı açlık, işsizlik vb. sonuçlar özetlenerek kapitalizmin insanlara bir şey sunmadığı, krizin nedeninin kapitalizmin kâr hırsı olduğu vurgulandı. Kapitalizmin yıkım, savaş, işgal, açlık ve yoksulluktan başka bir şey üretmediğinin vurgulandığı konuşmada, insanın insan tarafından sömürüsü ortadan kaldırılmadıkça mevcut sorunların çözülemeyeceği belirtildi.

Sahneye “Parti, devrim, sosyalizm!” pankartının asıldığı ikinci bölüm sinevizyon gösterimi ile başladı. Sinevizyon gösteriminin ardından bir yoldaşımız yaptığı konuşmada, kriz bahanesiyle işçi ve emekçilere yönelik saldırıların yoğunlaştığı, kapitalizmin işçi ve emekçilere yıkımdan başka bir şey vermediği söylendi. Bu sömürü düzenini yıkmamanın yegane yolunun komünist parti önderliğinde örgütlenerek sosyalizm mücadelesini yükseltmek olduğu belirtildi. Bolşevik Parti önderliğinde işçi ve emekçilerin çarlığın çürümüş saltanatına Ekim Devrimi ile son verdiği vurgulandı. Sınıf partisinin bugün Türkiye topraklarında da varolduğu belirtildi. Konuşma tüm işçi ve emekçilerin parti saflarında mücadeleye çağrılmasıyla son buldu.

Müzik grubunun türkü ve halaylarıyla sona eren etkinlik canlı bir atmosferde geçti.

Küçükçekmece’den komünistler

Ortadoğu’da gerçek barışa halkların devrimci direnişiyle ulaşılacaktır!

20 Ocak’ta ABD başkanlık koltuğuna oturmaya hazırlanan Barack Obama’ya sunulmak üzere rapor hazırlayan istihbarat teşkilatları, önümüzdeki yıllarda Ortadoğu’da istikrarın sağlanmasının mümkün olmadığını ilan ettiler.

Aralarında CIA’nin da bulunduğu istihbarat teşkilatlarının hazırladığı raporda, Ortadoğu’nun, sorunların çok ağır ve yoğun şekilde ortaya çıktığı bir bölge olduğu belirtiliyor. Bu saptama, Obama yönetiminin de öncekiler gibi ABD emperyalizminin Ortadoğu politikasını özü itibarıyla devam ettireceğinin kanıtıdır. Zira bölgedeki sorunların kaynağı siyonist rejim ile bu rejimi koruyan emperyalist güçlerin küstahça müdahaleleridir. Yakın gelecekte bölgede istikrarın mümkün olmadığı tespiti, emperyalist-siyonist güçlerin halkları köleleştirme seferini sürdürmekte kararlı olduğunun ilanıdır.

İstikrarın mümkün olmadığıнын kabulü, bölge halklarının ABD-İsrail dayatmalarına boyun eğmesinin söz konusu olmadığıнын da itirafıdır aynı zamanda. Yani halklar için bölgede istikrarsızlık emperyalist-siyonist güçlerin saldırganlığından kaynaklanırken, emperyalist-siyonist koalisyon için istikrarsızlık, halkların köleleştirme seferine karşı direnmesinden kaynaklanıyor.

Birinci emperyalist paylaşım savaşına Alman emperyalizmi saflarında katılan Osmanlı İmparatorluğu’nun çöküşü, Fransız-İngiliz emperyalistlerine bölgeyi aralarında bölüşüp işgal etme olanağı sağlamıştı. Ekim Devrimi’nden sonra Bolşevikler tarafından ifşa edilen Seykes-Picot antlaşması ile bölgeyi yapay parçalara ayıran emperyalistler, Ortadoğu’yu halen devam eden kaosa sürüklemişlerdi. Aynı zihniyetin açtığı alan ve sunduğu çok yönlü destekle siyonist İsrail’in 1948’de kurulması da, bölgenin o günden bu yana kan gölü olmasında önemli bir rol oynamıştır.

Fransız-İngiliz emperyalistlerinin ikinci emperyalist paylaşım savaşında güçten düşmesini fırsat bilen ABD, Ortadoğu’da etkin emperyalist güç konumuna gelmiş ve siyonist İsrail’in hamiliğini de üstlenmiştir. Günümüze kadar uzanan bu uğursuz sürecin sonucunda Ortadoğu’da çatışma ve savaşlar 60 yıldır devam etmektedir. Milyonlarca insanın ölümüne yol açan bu savaşların yarattığı muazzam yıkım, bölgenin gelişme dinamiklerini baltalamış, emperyalist-siyonist güçlerle işbirliği yapan gerici-kokuşmuş rejimlerin varlığını sürdürmesine de zemin hazırlamıştır.

Irak işgaliyle pekiştirilen bu yıkıcı süreç Filistin, Lübnan, Suriye başta olmak üzere diğer ülke halklarını da etkilemektedir. Emperyalist-siyonist koalisyon ile suç ortaklarının İran’a karşı olası bir saldırıya geçmesi ise, Ortadoğu’nun şu ana kadar tanık olduğundan çok daha tahrip edici bir çatışmaya çekilmesi anlamına gelecektir. Böylesi bir çatışma hem bölgenin gelişme dinamiklerini - Irak’ta görüldüğü gibi- tahrip edecek hem muazzam bir insan kıymına yolaçacaktır. ABD-İsrail ikilisinin olası bir çatışmada nükleer silah kullanma ihtimali ise, yıkımı öngörülemez boyutlara taşıyabilecektir

Açık olan bir şey var ki, emperyalist-siyonist koalisyon ile düşkün işbirlikçileri bölgede cirrit atmaya devam ettiği sürece, halkların rahat yüzü görmesi mümkün değildir. ABD istihbarat teşkilatlarının raporu da bu durumu küstahça ilan etmektedir. Halkların Ortadoğu’da yan yana, kardeşçe yaşayabilmesi için emperyalist zorbarların, ırkçı siyonistlerin ve onlarla suç ortaklığı yapan düşkün işbirlikçilerin bölgeden sökülüp atılması şarttır. Bunun başarılabilmesi için ise, halkların direniş dinamiklerinin her türden gericiliği hedef alan devrimci bir program etrafından birleştirilmesi gerekmektedir.

ABD-Irak güvenlik anlaşması...

Emperyalist işgale yasal kılıf!

ABD emperyalizmi Mart 2003’te Irak’ı işgal ettiğinde, ne uluslararası yasa ne savaş kuralı tanımış ne de meşruiyete önem vermişti. Washington’daki savaş kundakçıları o zaman kendilerini, halkları köleler sürüsü haline getirebilecek yenilmez güç sanıyorlardı. Bu sınırsız kibir, ABD savaş makinesinin en güçlü, en donanımlı olmasından olduğu kadar en kurlsız-yasa tanımaz ve en acımasız olmasından da güç alıyordu. Dünya jandarmalığını diğer emperyalist güç odaklarına kaptırmamak için başlatılan saldırganlık ve savaş stratejisinin, ABD ile aşık atacak bir gücün bulunmadığı koşullarda kolayından başarıya ulaşacağı sanılıyordu. Öyle ki, neo-faşist çetenin şefleri Avrupalı emperyalistlerle alay edecek kadar kendilerinden emin görünüyordular. Ancak bu beklenti en temel engeli, yani halkların işgale karşı direnme gücünü hesaba katmıyordu. Bu budalalık, güya ezilen hakların emperyalist orduları çiçeklerle karşılayacağı beklentisine dayanıyordu.

İşgal ordularının halklar tarafından çiçeklerle karşılanacağı iddiası, kaba küstahlığın yanı sıra, ezilen halkların onurlu yaşama iradesini küçümseyen bir zihniyetin ifadesiydi. Ancak, işgal karşıtı direniş Irak’ı ABD ordusu ile suç ortakları için bir bataklığa çevirdiğinde, Washington’daki hesabın Bağdat’tan döneceği anlaşıldı. Direnişin Irak’ı işgal orduları için bir bataklığa dönüştürmesi, Washington’daki savaş çetesini taktik değiştirmeye zorladı. Savaş çetesi ile şefi Bush, kibri bir yana bırakıp diğer emperyalist güçlerle anlaşmanın yollarını ararken, “çöpe atılması gereken birkurum” olarak niteledikleri Birleşmiş Milletler’den (BM) işgale vize çıkarma yoluna gittiler. ABD’nin istediği kararı alan BM, işgalin 2008 yılının sonuna kadar sürmesine onay verdi. Böylece BM, vahşi işgalin dolaysız suç ortağı haline geldi.

BM’nin söz konusu kararının tanıdığı sürenin dolmasına az bir süre kala Bağdat’taki kukla yönetim üzerindeki baskıyı arttıran işgalciler, ABD-Irak güvenlik anlaşmasının kukla hükümet tarafından kabul edilmesini sağladılar. Irak parlamentosunda onaylanarak yürürlüğe gireceği belirtilen anlaşmaya göre ABD ordusu, Ocak 2012 yılına kadar Irak topraklarını işgale devam edecek.

Anlaşmada kimi göstermelik maddeler de yer almaktadır. Anlaşma, Irak’taki 150 bin civarındaki işgalci ABD askeri için “çekilme takvimi” belirliyor. Amerikan askerleri 30 Haziran 2009’a kadar kırsallarına çekilecek, işgal ise 31 Aralık 2011’de askerlerin tümüyle çekilmesiyle son bulacak. Anlaşma gereğince Irak toprakları komşu ülkelere yönelik saldırılar için kullanılamayacak. Irak hava sahası da 1 Ocak 2009 tarihine kadar Iraklılar’ın denetimine geçecek. ABD askerleri, Irak yargısından izin almadan evlere baskın düzenleyemeyecek. Kanunları ihlal eden Amerikalı askerler Irak mahkemelerinde yargılanacak vb.

İşgalin üç yıl daha devam etmesine kılıf uydurmak amacıyla yapılan bu anlaşma, görünüşe göre kukla yönetimin inisiyatif alanını

genişletiyor. Oysa işgali kabul eden bir kukla hükümetin işgalciden bağımsız hareket etme gücünden yoksun olacağı bilinen bir olgudur. Anlaşmanın ilanından sonra yaptığı açıklamada, Irak ile ABD arasında yapılan güvenlik anlaşması gereğince ABD askerlerinin 2011’e dek Irak’tan çekilmesinin ülkedeki koşullara bağlı olduğunu söyleyen ABD genelkurmay başkanı Mike Mullen, “*Durum iyileşmeye devam ediyor. Koşulların iyileşmeye devam edeceğini umuyorum. Bununla beraber, askeri bir görüş olarak, Irak’tan çekilmenin bölgedeki duruma bağlı olduğunu düşünüyorum*” dedi. Bu sözler, işgalci güçlerin anlaşmadan doğan yükümlülüklerle uymayacaklarının açık ilanıdır. İşgalcilerin icraatları, öncesinde olduğu gibi bundan sonra da “bölgedeki durumabağlı olacak”tır.

Bağdat’taki kukla yönetimin işgali üç yıl uzatan bir anlaşmaya imzaatması şaşırtıcı olmadı. Zira bu yönetim yıllardır işgalcilerle işbirliği yapıyor. Buna karşın Bağdat’ta onbinlerce kişinin katıldığı gösterilerde anlaşmanın protesto edilmesi, Irak halklarının bu alçaltıcı anlaşmayı benimsemediklerine işaret ediyor.

Bağdat’ta ortak Cuma namazı kılan Şii lider Mukteda Sadr yanlıları ile Sünniler, Irak parlamentosunda görüşmeleri süren ABD-Irak güvenlik anlaşmasına karşı birlikte yürüdüler. Başkent’in Firdevs Meydanı’nda toplanan onbinlerce gösterici, düzenledikleri mitingte, Bush’un bir kuklasını yakıp “ABD’ye hayır!“, “Anlaşmaya hayır!“ sloganları attı. Mitinge gönderdiği mesajda anlaşmanın güçlü ile zayıf arasında yapıldığını belirten Mukteda es Sadr, “*Bu anlaşma Irak için onursuzluktur. Anlaşmayı ne Sünni ne de Şii halkı kabul edebilir*” ifadesini kullandı.

Bu arada anlaşma gereği işgal güçlerinin üç yıl sonra Irak’tan çekileceğini varsayan Ankara’daki Amerikancıların, gelişmelerden rahatsız oldukları gözlenmektedir. Washington’a gittiğinde Irak’tan çekilmeyi erken bulduğunu söyleyen Tayyip Erdoğan, ABD-Irak anlaşmasından da rahatsız oldu. Anlaşma ile hava sahası denetiminin Irak yönetimine geçmesinden rahatsızlığını dile getiren Amerikancı rejimin görevlileri, istedikleri zaman Güney Kürdistan topraklarını bombalama izinlerinin geçersiz olacağını düşünüyorlar. Başka bir ifadeyle, Türkiye’deki gerici rejim, Kürt halkının üzerine istediği zaman bomba yağdırabilmek için Irak’ta emperyalist işgalin devamını istiyor.

Hiçbir emperyalist işgal, kukla yönetimlerle yapılan anlaşmalar gereği sona ermemiştir. Zira her vahşi işgalin ekonomik, siyasi, askeri, vb. amaçları vardır. İşgalci güçler ya bu amaçlarına ulaştıktan sonra çekilmiş ya da ezilen halkların direnişiyle kovulmuşlardır. Irak’ın stratejik konumu ve barındırdığı enerji kaynakları da hesaba katıldığında, işgalcileri Irak topraklarından tam olarak söküp atmanın tek yolu, bu ülke halklarının birleşik anti-emperyalist direnişi olacaktır!

“Uygar” batı İsrail’in Gazze’de işlediği ağır suçları izliyor!

Batılı emperyalistlerle Ankara’daki türden işbirlikçileri, İsrail’in “Ortadoğu’da demokrasi vahası” olduğunu iddia ederler. Bu sava göre İsrail’de hüküm süren ırkçı-siyonist rejim demokratik bir geleneği temsil ediyor.

Bu iddia “uygar” batının ikiyüzlülüğünün dikkate değer örneklerinden biridir. Bu öyle bir “demokrasi vahası”dır ki, hiçbir uluslararası hukuk kuralı tanımaz. BM Güvenlik Konseyi’nin kendiyle ilgili tüm kararlarını çöpe atar. Filistinlilerin topraklarını silah zoruyla gasp eder. Yahudi yerleşimlerdeki ırkçı-faşist gruplar aracılığıyla Filistinlilerin zeytin hasadı yapmalarını engeller. Binlerce Filistinli çocuk, genç ve kadını somut bir suçlamada bulunmadan yıllarca zindanlara kapatır. İşkencecilere kahraman muamelesi yapar, Filistinli çocukları katleden keskin nişancılara madalya dağıtır. Filistinlilerin evlerini yıkar. Suikast gerçekleştirir... Kısacası her türden faşizan icraatı pervasızca yapar.

Batılı emperyalistlerin bu ucube rejimi “demokrasi vahası” diye yutturmaya çalışmaları, siyonistlerin işlediği tüm suçlara ortak olmalarındandır. Zira İsrail rejiminin bu fütursuzluğunun gerisinde tam da batılı emperyalistlerin verdiği sınırsız destek vardır. “Demokrasi vahası” İsrail’in son günlerde Gazze etrafında örülen vahşi abluka da, açıktan desteklenmese bile “uygar” batı tarafından sessizce izlenmektedir.

1.5 milyon insanın yaşadığı bölgeyi abluka altına alan İsrail rejimi, Gazze’ye temel gıda maddeleri, ilaç, yakıt gibi hayati önem taşıyan malların girişini engelleyerek, soykırımcı bir zihniyetle, direnmekte ısrar eden Filistinlilerden intikam alıyor.

İsrail ordusunun iki haftaya yakın süredir Gazze’ye giriş çıkışları engellediğini belirten Filistinli yetkililer, bölgenin yüzde 70’ine yakın bölümüne elektrik verilemediğini söylediler.

Elektrik kesintisi ve akaryakıt kıtlığından dolayı fırınların üretimi durdurduğu açıklanırken, elektrik ve gaz bulunmadığında evde ekmek yapmanın da mümkün olmadığı ifade edildi. Öte yandan Gazze Şeridi’ndeki dört un fabrikası da hem elektriksizlik yüzünden hem öğütecek buğday bulunmadığı için üretimi durduruyor. Ekmek yokluğundan dolayı lokantalar da kapanıyor.

Elektrik dağıtımının durması yüzünden Gazze Şeridi’ndeki 16 hastanede acil vakalar dışında ameliyatların da durdurulduğu bildirildi. Gazetecilere bilgi veren Gazze’deki Şifa hastanesinden bir doktor, “Bütün ameliyatları erteledik. Jeneratörlerimiz çalışıyor ama tek seçeneğe güvenemeyiz. Ameliyatta, jeneratöre bir şey olması durumunda hasta kaybedilir. Bu nedenle, artık ameliyatlar yapılmıyor” dedi.

Durumun vahametine dikkat çeken BM Filistinli Mültecilere Yardım ve Çalışma Örgütü (UNRWA) Başkanı Karen Ebuzeyd ise, Gazze’nin mal girişlerine kapatılmasının insani bedelinin, 8 yıl önceki Filistin intifadasının ilk günlerinden beri en ağır duruma geldiğini söyledi. Sınır geçişlerinin daha önce olmadığı kadar uzun bir süredir kapalı olduğunu vurgulayan Ebuzeyd, yardım depolarının boşaldığını, bu durumun sürmesi halinde bir felaketin yaşanacağını ifade etti. BM Dünya Gıda Programı’nın 200 bin kişiye yardım sağladığını, UNRWA’nın ise 820 bin Filistinliye karneyle gıda yardımı yaptığını belirten Ebuzeyd, UNRWA’nın süt tozu ve şeker gibi

günlük ihtiyaçlarını yüzde 60’ını karşılayan gıda sepetinin tükendiğini, un stoklarının ise ay sonuna kadar biteceğini belirtti.

Gazze Şeridi’ndeki yetersiz beslenme sorunlarına da dikkat çeken Ebuzeyd, kronik bir kansızlık sorunu olduğuna, bu durumun çocukların gelişimini engellediğine işaret etti.

Sınırı kapatan İsrail, uluslararası yardım kuruluşları temsilcileri ile uluslararası basın mensuplarının Gazze’ye girişini de engelliyor.

Girişi engellenen uluslararası yardım örgütleri, sınır geçiş noktasında İsrail’in uygulamalarını protesto etti. Eyleme katılan yardım örgütlerinden Oxfam, İsrail’in Filistinlilere yönelik ablukasının insanlık dışı olduğunu vurguladı.

Öte yandan Associated Press, Reuters ve AFP gibi uluslararası haber ajansları, New York Times gazetesi

ve ABC, BBC, CNN, ZDF televizyonları da İsrail’i kınadı. İsrail Başbakanı Ehud Olmert’e protesto mektubu gönderen medya kuruluşları, yasak nedeniyle kaygılarını dile getirip bu uygulamanın kaldırılmasını talep ettiler. Belirtmek gerekiyor ki, bu medya kuruluşlarının çoğu, siyonistlere çanak tutan bir yayın çizgisi izliyor. Ancak siyonistler Gazze etrafındaki ablukayı gevşetmemek için bu kuruluşların temsilcilerini de Gazze Şeridi’ne girmekten men ediyor.

İşte Ortadoğu’daki “demokrasi vahası”nın son icraatları böyle yansıyor. 1.5 milyon Filistinliyi boğmak isteyen bir zihniyettir söz konusu olan.

Emperyalist gericiликтen İsrail’i hedef alan ciddi bir tepki ortaya koyması beklenemez. Filistin halkı ile enternasyonal dayanışmayı yükseltmek, ilerici ve devrimci güçlerin öncelikli görevleri arasındadır.

Venezüella’da yerel seçimler...

Zafer Birleşik Sosyalist Parti’nin!..

Hugo Chavez, ‘98’de yapılan cumhurbaşkanlığı seçimlerini kazanarak devlet başkanı olmuştu. Chavez, aradan geçen 10 yıllık sürede, Venezüella’da yapılan üç cumhurbaşkanlığı (1998, 2000, 2006), üç anayasa referandumu (1999 yılında 2, 2004 yılında 1), iki parlamento (1999, 2005), iki belediye ve bölge kilisesine bağlı belediyelikler (2000, 2005) ve bölgesel (2004) seçimlerden galip çıkmayı başardı. Chavez’in tek seçim yenilgisi Aralık 2007’de yapılan anayasa referandumunun kabul edilmemesi oldu. Bu yenilgi ise ABD destekli gerici cephenin başarısından değil, Chavez’e destek veren emekçilerin referanduma ilgisizliğinden kaynaklanmıştı.

Chavez’in başkanlığa seçilmesinden sonra “seçimler ülkesi” görünümü kazanan Venezüella’da son olarak vali ve belediye başkanları seçimi yapıldı. Sandığa giden seçmenler, 22 eyalet valisi ile 300’ü aşkın belediye başkanı için oy kullandılar.

Kayıtlı 17 milyon seçmenin sadece yüzde 65’nin oy kullandığı bildirildi. Ancak Venezüellalı yetkililer, bu oranının son yıllarda yerel seçimlere katılım açısından bir rekor olduğunu söylüyorlar. Seçimlerde Chavez’in kuruluşuna önyak olduğu PSUV 22 eyaletten 17’sinin valiliğini kazandı. Sonuçlar henüz resmi olarak açıklanmasa da, belediye başkanları seçiminde de Birleşik Sosyalist Parti’nin ezici bir başarı sağlayacağına kesin gözüyle bakılıyor. Seçime katılan Chavez’in erkek kardeşi Adan Chavez de memleketleri Barinas da valilik seçimini kazandı.

PSUV’un belediye başkan adayının başkent Caracas’ta yenilgiye uğraması, ABD destekli karşı devrimci güçlerin seçim zaferi ilan etmelerine vesile olsa da, seçimlerin toplam sonuçları üzerinden bakıldığında, Birleşik Sosyalist Parti’nin ezici zaferi tartışmasızdır.

Chavez seçim kampanyasında, “devrimin ve sosyalizmin geleceğinin belirleneceğini” söylemişti. Sonuçlara dair açıklamasında ise, “yeni bir sayfa açılıyor” diye konuşan Chavez, seçim sonuçlarının Sosyalist Proje’sine verilen güvenoyu olduğu değerlendirmesini yaptı.

Seçim zaferlerinin yanı sıra CIA destekli askeri darbe girişimini de püskürten Chavez yönetiminin başarıları, esas olarak Venezüella işçi, emekçi ve yoksullarının aktif desteği sayesinde mümkün olmuştur. Chavez yönetiminin bu kitlesel desteği alması da elbette emekçileri lehine gerçekleştirdiği reformlarla bağlantılıdır. Chavez’in 10 yıllık yönetimi sırasında, -darbe girişimi, medya ordusunun pervasız saldırıları ve sayısız provokasyona rağmen- yoksulluk oranı düşürüldü, gelir dağılımı uçurumu kısmen giderildi, çocuk ölüm oranlarında kayda değer düşüş sağlandı, asgari ücret birkaç kat arttırıldı, her kademdeki eğitim düzeyi yükseltildi, sağlık hizmetleri alanında önemli gelişmeler sağlandı, yeni istihdam alanları açılarak işsizlik oranı azaltıldı, kentlerin su, elektrik ve kanalizasyon gibi altyapı sorunları önemli ölçüde çözüldü...

Emekçiler lehine gerçekleşen bu gelişmelere rağmen Venezüella’da kapitalizm tüm kurumlarıyla halen ayakta. Özel mülkiyet, insanın insan tarafından sömürüsü, servetin bir azınlığın elinde birikmesi vb. sorunlar yerli yerinde durmaktadır. Buna karşın emekçilerin artan kazanımlarının kapitalizmle nihai hesaplaşma için avantajlar sağladığını söylemek de mümkündür.

Gerçekler inatçıdır!

M. Can Yüce

“Önder APO’nun özgürleştirilmesini önümüzdeki sürecin tek ve en temel görevi olarak belirlemiş, bütün çalışmalarını, karar ve değerlendirmelerini bu hedefe kilitleme temelinde yapmıştır.” PKK, 10. Kongre Bildirisi’nde hedefini bu kadar açık koyuyor.

2004 yılında alınan “yeniden savaş” kararıyla ilgili bilinen kimi gerçekler, tanıkları tarafından biraz daha aydınlandı. Ayrıldığı döneme kadar Başkanlık Konseyi’nde görev alan, İmralı sürecine yakından tanık olan Nizamettin Taş ve yine Kongra-Gel’in 2. Genel Kurulu’na delege olarak katılan D. Ali Küçük yazdıkları yazı ve yaptıkları açıklamalarda bu döneme ilişkin önemli bilgiler verdiler...

Nizamettin Taş, “Neden PKK’dan ayrıldık” adlı makalesinde önemli açıklamalarda bulundu. Verdiği birinci bilgi, daha önce Öcalan’ın avukatları eliyle dışarıya ilettiği görüşme notlarında da var:

“İki bin yılının Ağustos ayında, içerde bulunan tüm gerilla güçlerini Güney Kürdistan sınırına çekme kararı verdiğimizde buna Türk Genelkurmay Başkanlığı tarafından itiraz edilmiş ve Abdullah Öcalan ile yapılan görüşmelerden sonra beşyüz gerillayı Kuzey’de bırakmak zorunda kalmıştık.” (<http://www.pwdnerin.com/modules.php?name=Content1&pa=showpage&pid=242>)

İkinci bilgi biraz daha önemli ve bu birinci bilginin anlamını tamamlıyor. N. Taş yazısının devamında şunları söylüyor:

“PKK’dan ayrılmamıza neden olan savaş kararı, bizzat Kuzey’de kalması Türk ordusu tarafından istenen bu beşyüz kişilik gerilla gücüne karşı geliştirilen operasyonlar gerekçe gösterilerek alınmıştır. Üstelik savaş kararına, PKK yapısının karşı iradesine rağmen, Türk ordusunun izni dahilinde kongreye katılan ve Abdullah Öcalan adına konuştuğunu söyleyen avukatların dayatmaları sonucunda varılmıştır.

PKK yönetimi tarafından farklı izah edilmesine rağmen 2004 yılında alınan savaş kararının gerçek hikâyesi budur. Bizim ulusal kurtuluş mücadelesi adına değil, Türk ordusunun dayatmaları sonucu başlatılan bir savaşa ve bu temelde işlenen cinayetlere ortak olmamız mümkün değildir.” (Aynı makale...)

D. Ali Küçük ile yapılan röportajda daha net ifadeler var. Onları da aktarmakta yarar var. Kürdistan Aktuel sitesi adına yapılan röportajdan uzun bir alıntının çok daha açıklayıcı ve doğru değerlendirme yapmada yararlı olacağını düşünüyoruz.

“Kurdistan Aktuel: Sayın D. Ali Küçük, 2004 Haziranı’nda Kandil’de yapılan Kongre Gel’in İkinci Kongresi hakkında bir bilginiz var mıdır? Öğrenebildiğim kadarıyla siz Kongreyi Kürt basın mensubu olarak da izlemiştiniz, doğru mu?

D. Ali Küçük: Evet, Kongre’den bilgin var. Kongreyi baştan sona kadar izledim. Tartışmalara yakından tanık oldum.

Kurdistan Aktuel: Kaç kişi katılmıştı bu Kongre’ye?

D. Ali Küçük: Tam hatırlamıyorum, üçyüz kişinin üzerinde bir sayı vardı.

Kürdistan Aktuel: Sizin gibi basın mensupları dışında yabancı kimseler yani gerilladan olmayan kimseler var mıydı bu Kongre’de?

D. Ali Küçük: Gerilladan olmayan kişiler azdı. O zaman PKK’dan ayrılmalara ve tartışmalar olduğu için Öcalan, avukatları doğrudan görevlendirmişti ve **“benim adıma her şeyi konuşabilirsiniz”** demişti. Öte

yandan avukatları kendisi adına tam yetki ile donatmıştı. Kongreden önceki görüşme notlarında da bu söylemleri mevcuttur. Bunu söylemek istemezdim, ama Öcalan avukatlara bu görevi İmralı subaylarının denetiminde ve kontrolü altındaki konuşmalarıyla veriyor.

Kürdistan Aktuel: Avukatlar hangi sıfatla kongreye katılıyorlardı?

D. Ali Küçük: Bu gizlisi saklısı olmayan bir konudur.

Kurdistan Aktuel: Nasıl yani?

D. Ali Küçük: Avukatlar Öcalan adına kongreye katıldılar. Onun İmralı’da kendilerine söylediklerini kongreye katılanlara onaylatmak için gelmişlerdi ve söylediğim gibi tam yetkiliydiler. Neden bunları açık söylüyorum biliyor musunuz?

Kurdistan Aktuel: Neden?

D. Ali Küçük: Türk Genelkurmayı’nın bildiğini halkımız ve kamuoyu da bilsin diye söylüyorum.

Kurdistan Aktuel: Yani İmralı’dan gelen avukatların yetkileri gerilla komutanlarının yetkilerinden daha fazla mıydı demek istiyorsunuz?

D. Ali Küçük: Evet. Orada avukatların sözleri bağlayıcıydı, çünkü sözler Öcalan adına söylendiğinde, sistem gereği kimse itiraz edemezdi.

Kurdistan Aktuel: Bu avukatlar kongrede ne söylediler? Bir izleyici olarak kongrede gördüklerinizi ve duyduklarınızı anlatabilir misiniz?

D. Ali Küçük: İmralı’dan gelen avukatlar, Öcalan’dan yazılı talimatlar getirmişlerdi. Bu talimatlar aracılığıyla Kongre’de tam denetim sağlamak, değişik düşünenleri susturmak ve savaşı başlatmak istiyorlardı.

Kurdistan Aktuel: Bu sizin yorumunuz mu, yoksa siz o talimatları okudunuz mu?

D. Ali Küçük: Evet ben talimatları bizzat okudum. Öcalan’ın **“Savaş mutlaka başlatılmalıdır”** kararı ile geldiler. Aslında Kongre’deki çoğunluk savaşa karşıydı. Ama avukatlar Öcalan adına dayatmada bulundu.

Kurdistan Aktuel: İmralı’dan gelen avukatlar bu görüşleri Kongre’de mi söylediler, dar bir toplantıda mı dile getirdiler?

D. Ali Küçük: Avukatlar kendi sözleri ve konuşmalarında bu konuya yer veriyorlardı. Özellikle bu avukatlardan Mahmut Şakar savaşın başlatılmasını Öcalan’ın istediğini net olarak söylüyordu. Bu isteği hem Kongre’de söyledi, hem de Kongre öncesi tartışmalarda da söylüyordu, ben de dinledim.

Kurdistan Aktuel: Yani Kongre’nin yapıldığı yerde üçyüz kişinin karşısında Mahmut Şakar ne söyledi, sarf ettiği kelimeleri tam olarak aktarır mısınız?

D. Ali Küçük: Uzunca konuşuyordu. Kongreye ve yaşanan ayrışmalara müdahale için gelmişlerdi. Kısacası konuşmasında Öcalan’ın savaşı başlatmasını istediğini açıkça vurguluyordu. Öte yandan farklı düşünenleri susturmak için gelmişlerdi. Çünkü **“Öcalan böyle dedi”** denildiğinde sistem gereği kişiler söylenenlere katılmasa da kimse kalkıp itiraz edemezdi.

Kurdistan Aktuel: Aklınızda kaldığı kadarıyla avukatların kendi sözlerini aktarırsanız daha iyi olur, çünkü bunları, sizin yorumunuzdur diye okuyabilirler

D. Ali Küçük: Savaş talimatı bu tarz kararlaştırıldı.

Kurdistan Aktuel: Mahmut Şakar kongredeki konuşmasını divanda mı, yoksa oturduğu yerden mi yaptı, ne dedi?

D. Ali Küçük: **‘Önderlik savaşın başlatılmasını istiyor, bu konunun kararlaştırılmasında ısrarlıdır’** diye konuştu. Ayrıca herkes tasfiyeciler ilan edilmiştir ve bunların özeleştirisi vermesi gerektiğinin altını çiziyordu!

Kurdistan Aktuel: Avukat Mahmut Şakar’ın söyledikleri oya mı sunuldu?

D. Ali Küçük: Hayır oya sunulmadı!

Kurdistan Aktuel: Peki savaşı yeniden başlatma nasıl Kongre kararı haline getirildi?

D. Ali Küçük: Avukat Mahmut Şakar’ın söylediklerine karşı kimse görüş belirtmedi ve söyledikleri onaylandı.

Kurdistan Aktuel: Oylama olmadı yani?

D. Ali Küçük: Öcalan’ın savaş talimatı Avukat aracılığıyla kongreye iletilince, daha önce savaşa karşı olan çoğunluk sustu! Zira Öcalan’ı eleştirmek ve görüşüne katılmamak tutuklanmak ve kötü sonuçlarla karşılaşmak anlamına geliyordu. Bu atmosferde oylama yapıldı, savaş kararı kabul edildi.” (http://www.sosyalist-kurd.net/index.php?option=com_content&view=article&id=1349:kandilde-sava-kararn-kim-verdi&catid=23:kstan&Itemid=57)

Kuşkusuz yapılan açıklamalar önemlidir, ancak ne yazık geç yapılan açıklamalardır. 4 yılı aşkın bir süredir, özü ve yöntemi açıklanan “yeniden savaş” kararı sürmektedir ve bunun sonucu olarak binlerce insan, gerilla ve asker yaşamını yitirmiştir. Peki, neden, hangi amaç için, hangi gerekçeyle ve kimin emriyle? PKK 10. Kongresi’nin resmi açıklamalarına göre Kongre’nin yapıldığı tarihe kadar bin gerillanın yaşamını yitirdiği söyleniyor. Yine *Taraf Gazetesi*’nin Bezele (Aktütün) baskınıyla ilgili belgelere dayalı yayınları, Genelkurmay’ın oyununu gözler önüne seriyor. Bu yazımızın başına aldığımız 10. Kongre açıklaması da süren çatışmaların özünü ortaya koyuyor...

Bütün bu gerçekler birlikte değerlendirildiğinde, sürmekte olan savaşın Kürt halkının ulusal demokratik hak ve talepleriyle ilgili bir çatışma süreci olmadığı bir kez daha ortaya çıkıyor. Bu konuyla ilgili yaptığımız değerlendirmeleri bir dosya olarak birleştirerek bir “Ek” olarak yayınlayacağız. Bu konuyu yeniden değerlendirecekler için bunun önemli bir temel oluşturabileceğini düşünüyoruz.

Öte yandan Öcalan’ın emriyle alınan “yeniden savaş” kararının temel sonuçlarından biri de Öcalan iktidar sistemini bir kez daha irade kırma operasyonu ile kurumlaştırmasıdır. Kongrede Öcalan dışında kalan herkesin “tasfiyeciler” olarak kabul edilmesi bu irade kırma ve mutlak teslim alma sürecinin en somut kanıtıdır. Bu, 10. Kongre’nin gerçekleştirdiği tüm iç yapıyı teslim alma ve son irade kırıntılarına son verme süreciyle finale taşınmıştır!

Son olarak bir noktanın daha altını çizmekte yarar var: İmralı sürecinden sonra PKK Başkanlık Konseyi’nde yer alan, merkezi yönetimde görev alan arkadaşların 4 yıl daha beklemeden tanık oldukları, yakından ve ilk elden bildikleri gerçekleri halkımıza açıklamalıdır. Doğrusu bu konudaki tereddütleri ve “ketum” davranışları son derece yadırgatıcı olmaktadır.

Unutmayalım ki, gerçekler son derece inatçıdır!

25 Kasım 2008

Topkapı İşçi Derneği 1. Olağan Genel Kurulu gerçekleşti!

İki hafta yoğun bir çağrı ve örgütlenme çalışmasına konu edilen Topkapı İşçi Derneği 1. Olağan Genel Kurulu 22 Kasım günü başarıyla gerçekleşti.

Genel kurulumuzun çağrısını çok sayıda afiş ve davetiye kullanarak Topkapı işçilerine ulaştırdık. Topkapı İşçi Bülteni'nin Kasım sayısını da bu doğrultuda kullandık. Bülten yazıları sınıfın gündemini genel kurulumuza çağrıyla birleştiren bir içerikteydi.

Gerçekleştirdiğimiz haftalık üye toplantılarımızla genel kurul gündemini ve hedeflerini dernek bileşenlerinin aktif katılımıyla belirledik. Genel kurul çalışması vesilesiyle bülten kullanımımızı da hem nicel olarak arttırdık hem de daha önce sistemli seslenmediğimiz alanlara da yöneldik.

Genel kurulumuz, açılış konuşmasının ardından emek mücadelesinde yitirdiğimiz tüm işçiler ve devrimciler için saygı duruşuyla devam etti. Divanın oluşturulmasının ardından genel kurulumuza destek veren Kot İşçileri Birliği ve Gaziosmanpaşa İşçi Platformu'ndan birer arkadaş konuşma yaptı. Kot İşçileri Birliği adına yapılan konuşmada, kot taşılama işçilerinin yaşadığı sorunlardan bahsedildi ve gerçekleştirecekleri eyleme çağrı yapıldı. GOP İşçi Platformu adına yapılan konuşmada da, derneği kendi mevzileri olarak gördükleri belirtildi. KESK/Haber-Sen'den bir kamu emekçisi de genel kurulumuzu selamladı.

Destek konuşmalarının ardından Yönetim Kurulu adına çalışma raporu okundu. Derneğin kuruluşunun öncesinden başlanarak faaliyetler anlatıldı. İçerisinde bulunduğumuz kriz dönemiyle birlikte sınıfa saldırıların artacağı ve bu saldırıları göğüsleyebilmek için kolektif bir ruhla seferber olmak gerektiği vurgulanarak Topkapı işçileri mücadeleye çağrıldı.

Çalışma raporunun ardından mali rapor okundu. Ardından önergeler ve tartışmalar bölümüne geçildi. Tartışma bölümünde, katılımcıların büyük bir çoğunluğu söz alarak fikirlerini belirtti. Bu bölümde, matbaa, metal, çorap, plastik sektörlerinden işçiler ve taşeron posta işçileri söz alarak önergeler sundular. Tartışmalar sonucunda;

- Sigortasız işçi çalıştırmaya karşı bir kampanya

örgütlenmesi,

- Hak gaspına uğrayan işçilerin hukuki sorunlarına sistemli bir şekilde müdahale edebilmek amacıyla hukuk komisyonu oluşturulması,

- Çorap işçilerine dönük örgütlenme çalışması yapılması,

- Dernek çalışmalarına ve karar alma mekanizmalarına dernek üyelerinin daha aktif katılımını sağlayabilmek amacıyla, aylık genel üye toplantıları yapılması,

- Metal TİS süreciyle ilgili derneğin daha etkin bir bilgilendirme ve örgütlenme faaliyeti yürütmesi,

- Yaşanan ekonomik krizin faturasını ödememek için, bu doğrultuda en geniş mücadele hattının oluşturulması ve oluşturulacak platformlara katılmasına karar verildi.

Önergelerin karara bağlanmasının ardından ara verildi. İkinci bölüme yeni dönem seçimleriyle başladı. Yeni Yönetim Kurulu'nun seçilmesinin ardından, dernek bünyesinde faaliyet yürüten Kültür Sanat Komisyonu'nun hazırladığı dinleti gerçekleştirildi.

Sınıf mücadelesinin giderek kızıştığı günümüzde, havzamızda bu mücadele mevzimizi daha ileriye taşıma kararlılığıyla mücadelemize devam edeceğiz.

Topkapı İşçi Derneği üyeleri

Taşrada mücadele eğilimi!

Toplu görüşme süreci öncesinde Sosyalist Kamu Emekçileri olarak sürece müdahale ettik. Grevli toplu sözleşmeli sendika talebini öne çıkaran ve grev hakkının grev yapılarak elde edilebileceğini ortaya koyan, KESK'in ilan ettiği iş bırakma eyleminin altının doldurulması için bugünden taban çalışmasının yoğunlaştırılmasını içeren bir imza kampanyası başlattık.

Bölgemizde imza kampanyasını sadece KESK üyeleriyle sınırlamadık. Tüm kamu emekçilerini hedefleyen yoğun bir propaganda ve ajitasyon faaliyetine dayanan bir imza kampanyası faaliyeti yürüttük. Kısa sürede sendikasız ve farklı konfederasyonlara bağlı yüzlerce sendika üyesi kamu emekçisi ile buluştuk. KESK'e bağlı olmayan sendika üyelerinin ve sendikasızların da içinde yer aldığı onlarca imza topladık. Temel hedefimizi bölgemizde bulunan kamu emekçilerinin birliğini ve inisiyatifini geliştirmek olarak belirledik. Yürüttüğümüz faaliyetin hedefimizi gerçekleştirmede önemli katkılar sunduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Taşrada kamu emekçilerinin mücadele konusunda daha duyarlı oldukları görülüyor. Genelde, iradi planda kırılmamış, tartışmaya açık ve önyargısız bir kamu emekçileri tablosuyla karşılaştık.

KESK dışından emekçi arkadaşların özellikle sürece müdahil olma konusunda istekli olmaları son derece önemlidir. Bu durum devlet güdümlü sendikalara üye olan kamu emekçilerinin, devlet güdümlü sendikal anlayışla gerçek bir politik hesaplaşmaya dayanmasa da, sendikaların işbirlikçi kimliğine yönelik tepkilerinin yoğunlaştığının açık göstergesidir. Farklı sendikalara üye olsalar da, kamu emekçileri hakların ancak mücadele ederek kazanılabileceği ve grev hakkının devlet tarafından bahşedilmeyeceği bilincine kendi deneyimleriyle ulaşmışlar.

Mücadelenin genel grevi de kapsayan bir anlayışla kazanılabileceği fikrinin olgunlaştığı görülmektedir. 4688 sayılı yasaya yönelik tepki büyümektedir. Sosyalist Kamu Emekçileri olarak, sendika ayrımı yapmaksızın, sendikasızları da kapsayan bir anlayışla bu önemli eğilime önderlik etmeliyiz.

Kırşehir ve Nevşehir'den Sosyalist Kamu Emekçileri

Kadınlardan Arslan ile dayanışma...

Luella'nın taşeronu!" ve "Örgütlenme hakkımız engellenemez!" dövizlerini açtılar.

Basın açıklamasının ardından İstiklal Caddesi'nde, Desa ürünlerini boykota çağırان bildirilerin dağıtımı gerçekleştirildi.

Desa Direnişiyle Dayanışma Kadın Platformu, Emine Arslan'la dayanışma amacıyla Beyoğlu İstiklal Caddesi üzerindeki Desa mağazası önünde 22 Kasım günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Novamed'de kazandık, DESA'da da kazanacağız!" pankartını açan kadınlar "Emine Arslan yalnız değildir!", "Evde, işte sömürüye son!", "Yaşasın kadın dayanışması!", "Prada, Mulberry, Mark Spencer, DESA'da sömürüye ortak!", "Görünmeyen emek sesini yükselt!", "Emeğimiz, bedenimiz, kimliğimiz bizimdir!", "Kadınlar sendika yönetimlerine!", "DESA'yı boykot ediyoruz!", "DESA, Aspinall of London El Cortes

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mücadele Postası

SES üyelerine saldırı...

26 Kasım günü, Dr. Zekai Tahir Burak Eğitim ve Araştırma Hastanesi yemekhane çıkışında, 29 Kasım mitingine çağrı bildirimlerini dağıtan SES'liler güvenlik güçleri tarafından tartaklandılar.

Bu olayı protesto etmek için hastanede basın açıklaması yapmak isteyen SES Ankara Şube üyeleri, bu sefer de hastane başhekimisi tarafından çağrılan çevik kuvvetin saldırısına uğradılar. Tüm engelleme çabalarına rağmen basın açıklaması yapıldı ve saldırı protesto edildi.

SES MYK, konuya ilişkin yaptığı yazılı açıklamada, SES üyelerine yönelik saldırının hastanede bebek ölümlerinin sorumlusu olan yöneticilerin kamuoyuna deşifre edilmesinden bağımsız olmadığını söyledi. Açıklama şu sözlerle son buldu: “*Bundan sonra da hiçbir güç bizi fiili ve meşru mücadelemizden koparamayacaktır. Bu tür anti-demokratik uygulamalara en güzel cevabı 29 Kasım mitinginde vereceğiz. Yasa ve hak tanımaz Başhekim Leyla Mollamahmutoğlu'na, yetkilerini aşarak arkadaşlarımıza zor kullanan güvenlik güçlerine karşı hukuki mücadelemizi de sürdüreceğiz.*”

Kızıl Bayrak / Ankara

DEV-LİS'ten açıklama...

“Çıplak Ayaklara Özgürlük” kampanyası çerçevesinde 22 Kasım günü Taksim Tramvay durağında basın açıklaması yapan Devrimci Liseliler (DEV-LİS), “Özgürlük istiyoruz, kılık kıyafet yönetmeliği kaldırılсын!” pankartı açtılar.

Okullarda disiplin tehditleriyle toplanan spor paralarını, okul idareleri tarafından desteklenen faşist çeteleri ve öğrencilerin üzerinde baskı unsuru olan kılık kıyafet yönetmeliğini protesto ettiler.

“Kışla değil özgür lise!”, “ÖSS kalsın, yaşama zaman kalsın!”, “ÖSS'ye inat yaşasın hayat!”, “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!” sloganlarını atarak basın açıklamasına son verdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İHD: “Düşünceler çatışsın!”

İHD İstanbul Şubesi “*Düşünce ve ifade özgürlüğü bağlamında medya açmazları*” başlığıyla gerçekleştirdiği panel öncesinde 23 Kasım günü Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması yaptı. Eylemde, “*Sadece kabul gören düşüncelerin ifade edilebilmesi, düşünce özgürlüğü değildir / İHD*” pankartı ve son dönemde baskı ve sansüre maruz kalmış olan *Demokrasi, Alternatif, Yedinci Gün, Atılım, İşçi Köylü, Gelecek, Gündem, Güncel, Bakış ve Azadiya Welat* gazeteleri taşındı.

İHD İstanbul Şubesi adına yapılan açıklamada, düşünce ve ifade özgürlüğünün en vazgeçilemeyecek evrensel insan haklarının başında geldiği vurgulandı. Türkiye’de düşünce ve ifade özgürlüğünün tehdit altında olduğu ifade edildi. Devletin ve siyasi iktidarın tüm toplumu hizaya sokmaya, tek bir ideolojik-politik merkeze biat etmeye zorladığının belirtildiği açıklamada, farklı düşüncelerin ifade edilemediği bir yerde düşünce ve ifade özgürlüğünden bahsetmenin mümkün olmadığı söylendi.

Eylemde, “Özgür basın susturulamaz!”, “Gazeteme dokunma!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Antik kent paneli

TMMOB Şehir Planlamacıları Odası, 25 Kasım günü “Aliona kaderini beklerken” başlıklı panel düzenledi. Panel İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü Mimarlık Fakültesi’nde gerçekleştirildi. Panele yaklaşık 150 kişi katıldı.

Dokuz Eylül Üniversitesi’nden Prof. Dr. Emel Göksu, Aliona antik kentinin bugün karşılaştığı sorunları anlatan bir sunum gerçekleştirdi. Daha sonra Aliona Girişim Grubu adına Alime Mithap, Aliona antik kenti üzerinde oynan kirli oyunlardan ve yapımı devam eden Yortanlı Barajı’nın antik kent üzerinde yarattığı tahribatı anlatan bir sunum gerçekleştirdi. Slayt gösterimi eşliğinde gerçekleştirilen anlatım ilgiyle izlendi.

Mithap, Yortanlı Barajı’nın durdurulması için davalar açıldığını ve en son AİHM’e başvurulduğunu söyledi. 35 bin imzanın

başbakanlığa ve cumhurbaşkanlığına gönderildiğini belirtti. Barajın devam eden yapımı sırasında toplam 11.792.160.56 Ytl para harcandığını fakat antik kente yapılacak kazılar ve araştırmalar için devlet tarafından herhangi bir bütçe ayrılmadığını ifade etti.

Devlet Su İşleri adına Ahmet Tomar bir sunum gerçekleştirdi. Devletin yaptığı işleri savunan Tomar, barajın yapımıyla çevre sakinlerinin yıllık gelirinde artış olacağını iddia etti.

Şehir Planlamacıları Odası’ndan Ahmet Tuncay Karaçorlu, birçok barajın toplumun ihtiyaçları için değil ihale müteahhitlerinin kâr oranlarını artırmak için yapıldığını ifade etti. Sunumların ardından soru-cevap bölümüne geçildi.

Dokuz Eylül Üniversitesi / Ekim Gençliği

BAK’tan savaşa ve krize karşı söyleşi!

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, “Savaş değil hayat! Savaş karşıtlarının bütçeye itirazı var!” başlığıyla 25 Kasım günü Karakedi Kültür Merkezi’nde bir söyleşi gerçekleştirdi.

Söyleşiye KESK Genel Başkanı Sami Evren, Yıldız Önen ve oyuncu Mehmet Ali Alabora katıldı. Söyleşide kriz tartışması öne çıktı.

Krizin toplumsal muhalefet tarafından geç algılandığını belirten Evren, KESK’in önerilerinin kabul edilmediğini de ifade etti. Bu krizin 24 Ocak Kararları’ndan daha kötü sonuçlar yaratacağını belirtti. Kriz dönemlerinde bütçeyi rahatlatmanın işten atmalar ve dolaylı vergiler olmak üzere iki yolu olduğunu söyledi. Krizin faturasını emekçilere çıkaracaklarını belirten Evren, gelir dağılımında artan uçurum nedeniyle devletin daha baskıcı olacağını ifade etti. KESK olarak 29 Kasım eylemini uyarı eylemi olarak gördüklerini söyledi.

Mehmet Ali Alabora, krizin sorumlusunu AKP olarak gösterdi ve krizin AKP’den kurtulmak için imkan yarattığını söyledi. Yıldız Önen, BAK olarak kamu vicanının kazanmak için on binlere seslenen çok başarılı kampanya çalışması yürütüklerini söyledi. Katılımcıların konuşmalarının ardından söyleşi sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 **ESKİŞEHİR**

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
.....
Tel :

6 Aylık **Yurt içi** **30.000 000 TL** **Yurt dışı** **100 Euro**
1 Yıllık **Yurt içi** **60.000 000 TL** **Yurt dışı** **200 Euro**

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

Kapitalistler krizi **"fırsat"a çeviriyor!**

Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

